

ZÁKON, KTERÝM SE MĚNÍ ZÁKON Č. VIII-787 O NAKLÁDÁNÍ S ODPADY LITEVSKÉ REPUBLIKY

ze dne 25. září 2025 č. XV-444
Vilnius

Článek 1. Změna článku 1

Čl. 1 odst. 1 se mění a dostává toto znění:

„1. Tento zákon stanoví obecné požadavky na prevenci a nakládání s odpady, aby se zabránilo negativnímu dopadu odpadů na veřejné zdraví a životní prostředí; podmínky, za kterých nelze látku nebo předmět považovat za odpad; státní regulaci nakládání s odpady; základní zásady organizace a plánování systémů nakládání s odpady; požadavky na držitele odpadů a subjekty nakládající s odpady ; ekonomické a finanční nástroje v oblasti nakládání s odpady; oleje, elektrická a elektronická zařízení, dopravní prostředky, zdanitelné výrobky, výrobků z aerobně rozložitelných plastů, jednorázových plastových výrobků, rybářského náčiní obsahujícího plast a obalů.“

Článek 2. Změna článku 2

1. Ustanovení čl. 2 odst. 5 se mění a dostává toto znění:

„5. **Zdanitelným zbožím** se rozumí výrobky uvedené v příloze 3 zákona Litevské republiky o dani za znečišťování životního prostředí, které podléhají zdanění podle tohoto zákona.“

2. Ustanovení čl. 2 odst. 12 se mění a dostává toto znění:

„12. **Recyklací odpadů** se rozumí činnost spočívající ve využití odpadů, při níž jsou materiály tvořící odpad zpracovávány na výrobky nebo materiály určené ke stejnému nebo jinému účelu. Tato činnost zahrnuje recyklaci organických materiálů, nezahrnuje však energetické využití ani zpracování na materiály určené k zasypávání odpady nebo k použití jako palivo.“

3. Článek 2 se doplňuje o odstavec 28¹, který zní:

„28¹. **Evropská norma – ve smyslu článku 2 [nařízení Evropského parlamentu a Rady \(EU\) č. 1025/2012](#)** ze dne 25. října 2012 o evropské normalizaci, změně směrnic Rady [89/686/EHS](#) a [93/15/EHS](#) a směrnice [94/9/ES](#), [94/25/ES](#), [95/16/ES](#), [97/23/ES](#), [98/34/ES](#), [2004/22/ES](#), [2007/23/ES](#), [2009/23/ES](#) a [2009/105/ES](#), a kterým se ruší rozhodnutí Rady [87/95/EHS](#) a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady [č. 1673/2006/ES](#).“

4. Ustanovení čl. 2 odst. 29 se mění a dostává toto znění:

„29. **Odpadem z výrobků** se rozumí odpad vzniklý po skončení životnosti olejů, elektrických a elektronických zařízení, zdanitelných výrobků, jednorázových plastových výrobků (vlhčených ubrousků, balónků, tabákových výrobků s filtry a filtrů prodáváných k použití společně s tabákovými výrobky), rybářských zařízení obsahujících plasty a vozidel s ukončenou životností.“

5. Ustanovení čl. 2 odst. 31 se mění a dostává toto znění:

„31. **Nakládáním s odpadem z výrobků a/nebo obalů** se rozumí sběr a recyklace odpadu z výrobků a/nebo obalů nebo sběr a využití odpadu z výrobků a/nebo obalů (odstraňování odpadu z výrobků a/nebo obalů se za nakládání nepovažuje). Požadavky na nakládání s odpadem z výrobků a/nebo obalů stanoví vláda nebo jí pověřený orgán.“

6. Ustanovení čl. 2 odst. 34 se mění a dostává toto znění:

„34. **Distributorem výrobků** se rozumí osoba, včetně výrobce nebo dovozce, která pro podnikatelské účely dodává na vnitřní trh Litevské republiky oleje, vozidla, elektrická a elektronická zařízení nebo zdanitelné výrobky.“

7. Ustanovení čl. 2 odst. 35 se mění a dostává toto znění:

„35. **Použitím výrobků pro vlastní potřebu** se rozumí použití výrobků (elektrických a elektronických zařízení, vozidel, olejů nebo zdanitelných výrobků), které byly dovezeny na území Litevské republiky nebo na jejím území vyrobeny, při vlastní činnosti, aniž jsou převedeny na jinou osobu.“

8. Ustanovení čl. 2 odst. 36 se mění a dostává toto znění:

„(36) **Výrobce** se rozumí osoba, která je podle právních předpisů povinna zaregistrovat svou činnost a která:

1) na území Litevské republiky vyrábí zdanitelné výrobky (s výjimkou baterií a akumulátorů) nebo balí jakékoli výrobky či produkty (i když balení na smluvním základě provádí jiná osoba); nebo

2) na území Litevské republiky vyrábí a pro podnikatelské účely dodává na vnitřní trh Litevské republiky oleje; nebo

3) nebo vyrábí a poprvé pro podnikatelské účely dodává na vnitřní trh Litevské republiky baterie nebo akumulátory (včetně baterií nebo akumulátorů zabudovaných v přístrojích nebo vozidlech), a to jakýmkoli prostředky, včetně prostředků komunikace na dálku; nebo

4) vyrábí nebo zadává návrh či výrobu elektrických a elektronických zařízení a za úplaty je pod svým jménem nebo ochrannou známkou převádí na jinou osobu jakýmkoli prostředky, včetně prostředků komunikace na dálku; nebo za úplaty převádí na jinou osobu zařízení získaná od jiných dodavatelů pod svým jménem nebo ochrannou známkou jakýmkoli prostředky, včetně

prostředků komunikace na dálku (za výrobce se nepovažuje distributor, který za úplatu převádí zařízení označená ochrannou známkou jiného výrobce); nebo

5) na území Litevské republiky vyrábí a pro podnikatelské účely dodává na vnitřní trh Litevské republiky vozidla; nebo

6) je usazena v Litevské republice a při výkonu své podnikatelské činnosti bez ohledu na použitý způsob prodeje, včetně smluv uzavíraných na dálku ve smyslu občanského zákoníku Litevské republiky, vyrábí, plní, prodává a uvádí na trh Litevské republiky jednorázové plastové výrobky, plněné jednorázové plastové výrobky nebo rybářská zařízení obsahující plasty, s výjimkou osob vykonávajících rybolov ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 28 nařízení Evropského parlamentu a Rady [\(EU\) č. 1380/2013](#) ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady [\(ES\) č. 1954/2003](#) a [\(ES\) č. 1224/2009](#) a o zrušení nařízení Rady [\(ES\) č. 2371/2002](#) a [\(ES\) č. 639/2004](#) a rozhodnutí Rady [2004/585/ES](#).“

9. Ustanovení čl. 2 odst. 38 se mění a dostává toto znění:

„38. **Dovozcem** se rozumí osoba, která je povinna zaregistrovat svou činnost v souladu s právními předpisy a která:

1) dováží z jiného členského státu nebo třetí země zdanitelné výrobky (s výjimkou baterií a akumulátorů) a/nebo obaly naplněné jakýmkoli výrobky nebo produkty na území Litevské republiky nebo

2) dováží z jiného členského státu nebo třetí země a dodává na vnitrostátní trh Litevské republiky za účelem podnikání olej, nebo

3) dováží z jiného členského státu nebo třetí země a poprvé dodává na vnitrostátní trh Litevské republiky za účelem podnikání baterie a/nebo akumulátory (včetně baterií a/nebo akumulátorů zabudovaných do zařízení nebo dopravních prostředků) za účelem podnikání, a to s využitím jakýchkoli prostředků, včetně prostředků dálkové komunikace, nebo

4) dováží z jiného členského státu nebo třetí země a poprvé dodává na vnitrostátní trh Litevské republiky za účelem podnikání elektrické a elektronická zařízení za účelem podnikání, a to za použití jakýchkoli prostředků, včetně prostředků dálkové komunikace, nebo

5) je usazena v členském státě nebo ve třetí zemi a který za použití prostředků dálkové komunikace přímo prodává elektrická a elektronická zařízení spotřebitelům elektrických a elektronických zařízení pro domácí i jiné účely v Litevské republice, nebo

6) dováží z jiného členského státu nebo třetí země a dodává na vnitrostátní trh Litevské republiky za účelem podnikání dopravní prostředky, nebo

7) je usazena v Litevské republice a bez ohledu na použitý způsob prodeje, mimo jiné na základě smluv uzavřených na dálku, jak jsou definovány v Občanském zákoníku, při výkonu v rámci své podnikatelské činnosti dováží z jiného členského státu nebo třetí země na trh Litevské

republiky jednorázové plastové výrobky, naplněné jednorázové plastové výrobky nebo rybářské náčiní obsahující plast, s výjimkou osob, kteří vykonávají rybolovnou činnost ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 28 nařízení [\(EU\) č. 1380/2013](#); nebo

8) je usazena v členském státě nebo ve třetí zemi a v rámci výkonu své podnikatelské činnosti prostřednictvím prostředků na dálku, mimo jiné na základě smluv uzavřených na dálku ve smyslu občanského zákoníku, prodává spotřebitelům, včetně těch, kteří nejsou soukromými domácnostmi, v jiném členském státě přímo prodává jednorázové plastové výrobky, plněné jednorázové plastové výrobky nebo rybářské náčiní obsahující plast, s výjimkou osob vykonávajících rybolovnou činnost ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 28 nařízení [\(EU\) č. 1380/2013](#); nebo

9) od finanční instituce poskytující leasingové služby získává formou leasingu výrobky uvedené v bodech 1 až 8 tohoto odstavce, které byly dovezeny na území Litevské republiky, a/nebo dovezené výrobky uvedené v bodech 1 až 8 tohoto odstavce a/nebo obaly naplněné výrobky nebo produkty. Je-li smlouva o leasingu (finančním pronájmu) ukončena, povinnosti stanovené v tomto zákoně pro dovozce, které vznikly po ukončení smlouvy a po zpětném získání majetku od bývalého příjemce leasingu (finančního pronájmu), přebírá finanční instituce poskytující leasingové (finanční pronájem) služby.“

10. Ustanovení čl. 2 odst. 42 se mění a dostává toto znění:

„42. **„Regionem nakládání s komunálním odpadem** se rozumí oblast, zahrnující území více než jedné obce, v němž obce spolupracují s cílem zajistit efektivní fungování systémů nakládání s komunálním odpadem organizovaných obcemi a poskytování kvalitních a dostupných služeb nakládání s komunálním odpadem všem držitelům komunálního odpadu v regionu.“

11. Ustanovení čl. 2 odst. 43¹ se mění takto:

„43¹. **Systémem sběru odpadu doplňujícím systém nakládání s komunálním odpadem** (dále jen „doplňkový systém sběru odpadu“) se rozumí systém sběru odpadu určený k nakládání s odpadem vznikajícím při používání výrobků, které výrobci a dovozci uvádějí na vnitrostátní trh Litevské republiky pro obchodní účely (elektrická a elektronická zařízení, baterie a akumulátory, zdanitelné výrobky s výjimkou baterií a akumulátorů, balené výrobky), a k plnění úkolů v oblasti nakládání s odpady z obalů elektrických a elektronických zařízení, baterií a akumulátorů, zdanitelných výrobků a/nebo obalů, zavádí výrobci a dovozci nebo licencovaná organizace v souladu s postupem stanoveným vládou nebo jejím pověřeným orgánem systém sběru odpadů, který s využitím způsobů a prostředků sběru odpadů z výrobků a/nebo obalů doplňuje systém nakládání s komunálním odpadem organizovaný obcemi.“

12. Ustanovení čl. 2 odst. 44 se mění a dostává toto znění:

„44. **Správcem systému nakládání s komunálním odpadem** se rozumí právnická osoba zřízená jednou, několika nebo všemi obcemi spadajícími do regionu nakládání s komunálním odpadem, který z pověření této nebo těchto obcí vykonává funkce organizace a/nebo správy systému nakládání s komunálním odpadem a/nebo spravuje regionální zařízení pro nakládání s komunálním odpadem a/nebo poskytuje služby v oblasti nakládání s komunálním odpadem.“

13. Článek 2 se doplňuje o odstavec 47³, který zní:

„47³. **Odpadem s negativní tržní hodnotou** se rozumí odpad, u něhož jsou náklady na nakládání vyšší než výnosy z prodeje tohoto odpadu a/nebo materiálů z něj získaných.“

14. Ustanovení čl. 2 odst. 52 se zrušuje.

15. Ustanovení čl. 2 odst. 58² se mění takto:

„58². **Regionálním centrem pro nakládání s odpady** se rozumí právnická osoba zřízená všemi obcemi spadajícími do regionu nakládání s komunálním odpadem, která spravuje regionální zařízení pro nakládání s komunálním odpadem a plní funkce svěřené obcemi, zahrnující poskytování služeb nakládání s komunálním odpadem nebo organizaci poskytování této služby, jakož i nakládání s ostatními odpady.“

16. Článek 2 se doplňuje o odstavec 58¹⁰, který zní:

„58¹⁰. **Odpadem bez tržní hodnoty** se rozumí odpad, u něhož se náklady na nakládání rovnají příjmům získaným prodejem těchto odpadů a/nebo z nich získaných materiálů.“

17. Ustanovení čl. 2 odst. 60 se mění a dostává toto znění:

„60. **Skládka** je zařízení na likvidaci odpadu, kde se odpady ukládají na povrchu nebo v zemi (pod zemí). Mezi skládky se rovněž řadí zařízení na likvidaci odpadů, ve kterých původce odpadu likviduje své odpady v místě jejich vzniku, a stálá (provozovaná déle než jeden rok) zařízení sloužící k dočasnému skladování odpadů, s výjimkou zařízení, ve kterých:

1) jsou odpady vykládány za účelem přípravy k přepravě na místa využití, předběžného zpracování nebo likvidace;

2) jsou odpady skladovány do jejich využití nebo předběžného zpracování po dobu kratší než tři roky;

3) jsou odpady skladovány do jejich likvidace po dobu kratší než jeden rok.“

18. Článek 2 se doplňuje o odstavec 63², který zní:

„63². **„Odpadem s kladnou tržní hodnotou** se rozumí odpad, u něhož jsou náklady na nakládání nižší než příjmy získané prodejem těchto odpadů a/nebo z nich získaných materiálů.“

19. Ustanovení čl. 2 odst. 64 se mění a dostává toto znění:

„64. **Uvedením na vnitřní trh Litevské republiky pro obchodní účely** se rozumí předání baterií a/nebo akumulátorů, vozidel, elektrických a elektronických zařízení a ropy, které byly dovezeny na území Litevské republiky nebo vyrobeny na území Litevské republiky, osobou

povinou zaregistrovat svou činnost v souladu s postupem stanoveným zákonem, jiné osobě na území Litevské republiky, ať již za úplatu nebo bezplatně, nebo použití více než 25 litrů oleje pro vlastní účely, dovoz na území Litevské republiky nebo výrobu více než 5 baterií a/nebo akumulátorů, vozidel nebo kusů elektrických a elektronických zařízení na území Litevské republiky během jednoho kalendářního roku.“

20. Níže uvedený odstavec 66¹ se přidává k článku 2:

„66¹. **Podnikem poskytujícím služby technické údržby a oprav vozidel** se rozumí podnik, který:

1) provádí postupy a technologické procesy za účelem zachování technického stavu dopravních prostředků (v tomto odstavci se pojem „dopravní prostředek“ rozumí tak, jak je definován v zákoně Litevské republiky o bezpečnosti silničního provozu) a/nebo obnovit, aby vozidla splňovala technické požadavky na motorová vozidla a jejich přívěsy stanovené právními předpisy nebo aby části, vybavení, komponenty a systémy vozidel odpovídaly provozním parametrům schváleným výrobcem;

2) na základě výzvy provozovatele vozidla provádí v místě, kde se toto místo, kde se vozidlo nachází, provádí diagnostiku tohoto vozidla, opravu a/nebo výměnu pneumatik, výměnu kol, opravu skel bez jejich výměny, výměnu světelných zdrojů světlometů, doplňování provozních kapalin do zařízení, součástí nebo systémů;

3) provádí úpravy součástí vozidla, konstrukce, rámu, karoserie, účelu a technických vlastností, výměnu nebo úpravu karoserie, rámu nebo nosných konstrukcí vozidla s využitím dílů z jiných vozidel a/nebo instalaci přídatných zařízení, v důsledku čehož se mění nebo může změnit konstrukce vozidla a/nebo technické a provozní vlastnosti, technické údaje.“

21. Dosavadní ustanovení čl. 2 odst. 66¹, 66² a 66³ se považují za odstavce 66², 66³, respektive 66⁴.

22. Ustanovení čl. 2 odst. 68 se zrušuje.

23. Ustanovení čl. 2 odst. 71 se zrušuje.

24. K článku 2 se doplňuje níže uvedený odstavec 75:

„75. Ostatní pojmy používané v tomto zákoně se vykládají tak, jak jsou vymezeny v Občanském zákoníku, v zákoně Litevské republiky o nakládání s obaly a odpady z obalů a v zákoně o stavebnictví Litevské republiky.“

Článek 3. Změna článku 4

Ustanovení čl. 4 odst. 10 se mění a dostává toto znění:

„10. Podniky, které mají v úmyslu provádět sběr, přepravu a zpracování odpadů, obchodování s odpady, zprostředkování, jakož i podniky, které mají v úmyslu skladovat

nebezpečné odpady v místě jejich vzniku déle než 6 měsíců a neškodné – déle než 1 rok, se musí zaregistrovat v informačním systému registru subjektů nakládajících s odpady. Tento požadavek se nevztahuje na podniky, pro které sběr a/nebo přeprava není výdělečnou činností a které poskytují služby sběru a/nebo přepravy neškodných odpadů v Litevské republice jiným podnikům nejvýše třikrát za kalendářní rok.“

Článek 4. Změna článku 6

Článek 6 se mění takto:

„Článek 6. Povolení

1. Podniky, které mají v úmyslu provádět zpracování odpadů, které provádějí recyklaci lodí, a podniky, které na místě vzniku odpadů skladují nebezpečné odpady déle než šest měsíců a neškodné odpady déle než jeden rok, musí získat povolení.

2. Ministr životního prostředí stanoví pro konkrétní hospodářské činnosti druhy zpracovávaných odpadů a množství, které je podnik oprávněn zpracovávat bez povolení uvedeného v odstavci 1 tohoto článku. Oprávnění ke zpracování odpadů bez povolení uvedeného v odstavci 1 tohoto článku může být stanoveno při provádění těchto činností v oblasti zpracování odpadů podniky:

- 1) předběžné zpracování odpadů;
- 2) přípravu odpadů k opětovnému použití;
- 3) recyklaci a/nebo regeneraci neškodných odpadů, včetně kompostování a dalších procesů biologické přeměny;
- 4) zpracování neškodných odpadů vzniklých v rámci hospodářské činnosti podniku do půdy, které je prospěšné pro zemědělství nebo zlepšuje stav životního prostředí;
- 5) využití neškodných odpadů vzniklých při hospodářské činnosti podniku jako paliva nebo k získání energie jinými způsoby;
- 6) využití zpracovaných neškodných odpadů při stavbě budov nebo při výrobě stavebních výrobků;
- 7) skladování odpadů určených pro činnosti uvedené v bodech 1–3 a 6 tohoto odstavce.

3. Podniky zabývající se zpracováním odpadů musí dodržovat požadavky stanovené ministrem životního prostředí pro činnosti zpracování odpadů uvedené v bodech 1 až 6 odstavce 2 tohoto článku, včetně požadavků týkajících se obsahu nebezpečných látek v odpadech a limitních hodnot emisí emitovaných znečišťujícími látkami.“

Článek 5. Změna článku 6¹

Ustanovení článku 6¹ se mění takto:

„Článek 6¹. Informační systém registru subjektů nakládajících s odpady

1. Předmětem informačního systému registru subjektů nakládajících s odpady jsou podniky, které mají v úmyslu provádět nebo provádějí:

1) sběr a/nebo přepravu odpadů, s výjimkou případů uvedených v čl. 4 odst. 10 tohoto zákona;

2) nakládání s odpady;

3) obchod s odpady a/nebo zprostředkování;

4) skladování nebezpečných odpadů v místě jejich vzniku po dobu delší než šest měsíců, u odpadů jiných než nebezpečných – po dobu delší než 1 rok.

2. Účel informačního systému registru subjektů nakládajících s odpady – registrovat subjekty nakládající s odpady uvedené v odstavci 1 tohoto článku a spravovat údaje o těchto subjektech po dobu stanovenou v souladu s postupem uvedeným v předpisech o informačním systému registru subjektů nakládajících s odpady, které schvaluje ministr životního prostředí.

3. Údaje v informačním systému registru subjektů nakládajících s odpady jsou veřejné, s výjimkou osobních údajů používaných k jejich zpracování, které jsou uvedeny v předpisech o informačním systému registru subjektů nakládajících s odpady.

4. Správcem informačního systému registru subjektů nakládajících s odpady a správcem údajů je Ministerstvo životního prostředí.“

Článek 6. Změna článku 7

1. Ustanovení čl. 7 odst. 1 se před středníkem mění takto:

„1. Vede evidenci odpadů a předkládá zprávy o vzniku a nakládání s odpady prostřednictvím Jednotného informačního systému pro evidenci výrobků, obalů a odpadů orgánu pověřenému ministrem životního prostředí postupem stanoveným orgány pověřenými ministrem životního prostředí:“.

2. V čl. 7 odst. 1 se mění ustanovení bod 3 takto:

„3) původci odpadů, s přihlédnutím k množství a/nebo druhu vznikajících odpadů, a/nebo prováděné činnosti, a/nebo velikosti podniku velikost podniku, v případech stanovených ministrem životního prostředí.“

Článek 7. Změna článku 11²

Ustanovení článku 11² se mění takto:

„Článek 11². Kompetence odborníků na nakládání s odpady

1. Provozovat skládky, sbírat, přepravovat a zpracovávat nebezpečné odpady a spalovat odpady mohou pouze podniky zabývající se nakládáním s odpady, v nichž pracují osoby uvedené v odstavci 2 tohoto článku, které:

1) absolvovaly kurzy odborné přípravy pro odborníky uvedené v odstavci 4 tohoto článku (dále v tomto článku jen jako „odborníci“) a obdrželi osvědčení potvrzující jejich znalosti a kompetence v příslušné oblasti nakládání s odpady (dále jen: „osvědčení“), nebo

2) jsou občané členského státu, jiné fyzické osoby, které využívají práva na volný pohyb v členských státech přiznaná jim právními předpisy Evropské unie, a jsou držiteli dokladu vydaného příslušným orgánem členského státu nebo jiného dokladu potvrzujícího absolvování příslušných školicích kurzů, který opravňuje k provádění činností v oblasti nakládání s odpady uvedených v tomto odstavci. Státní příslušníci členských států a ostatní fyzické osoby, kteří využívají práva na volný pohyb v členských státech, která jim přiznávají právní předpisy Evropské unie, a kteří nevlastní dokument uvedený v tomto bodě, musí být držiteli osvědčení uvedeného v bodě 1 tohoto odstavce.

2. Osvědčení musí mít:

1) vedoucí podniků provozujících skládky a další jimi pověřeni zaměstnanci odpovědní za provoz skládek;

2) zaměstnanci podniků odpovědní za sběr, přepravu, skladování a zpracování nebezpečných odpadů;

3) zaměstnanci těchto podniků odpovědní za provoz a kontrolu zařízení na spalování směsného odpadu a/nebo zařízení na spalování odpadu.

3. Ministr životního prostředí stanoví minimální požadavky na programy neformálního vzdělávání dospělých pro odborníky, jejichž účelem je poskytnout nebo prohloubit znalosti o požadavcích stanovených právními předpisy na nakládání s odpady a na subjekty nakládající s odpady (dále v tomto článku jen „vzdělávací programy“), a postup pro schvalování těchto vzdělávacích programů. Orgán pověřený ministrem životního prostředí schvaluje vzdělávací programy postupem stanoveným ministrem životního prostředí.

4. Podniky, ústav a organizací, které vypracovaly vzdělávací programy a které byly schváleny orgánem pověřeným ministrem životního prostředí v souladu s postupem stanoveným ministrem životního prostředí, mohou v Litevské republice provádět školení odborníků podle svých vlastních vzdělávacích programů a vydávat odborníkům osvědčení.

5. Odborníci, kteří jsou držiteli osvědčení, jsou povinni nejméně jednou za 5 let zdokonalovat své kompetence v kurzech pro odborníky uvedených v odstavci 4 tohoto článku, a to postupem stanoveným ministrem životního prostředí.

6. Podniky uvedené v odstavci 1 tohoto článku jsou povinny zajistit, aby činnost uvedenou v odstavci 2 tohoto článku vykonávaly pouze osoby splňující požadavky uvedené v odstavci 1 tohoto článku.“

Článek 8. Změna článku 18¹

Ustanovení čl. 18¹ odst. 2 se mění takto:

„2. Požadavky článků 7, 9, 15 a 17 tohoto zákona se nevztahují na nebezpečný odpad vznikající v domácnostech, dokud jej nepřijme podnik zabývající se sběrem, likvidací nebo využití odpadu, který je držitelem povolení a/nebo je zapsán v informačním systému registru subjektů nakládajících s odpady.“

Článek 9. Změna článku 20

Ustanovení čl. 20 odst. 1 se mění a dostává toto znění:

„1. „Ministerstvo životního prostředí formuluje státní politiku v oblasti prevence a nakládání s odpady, na které se vztahuje tento zákon, upravuje dočasné skladování a nakládání s odpady a kontroluje plnění požadavků a úkolů stanovených v právních předpisech Evropské unie a Litevské republiky.“

Článek 10. Změna článku 25¹

1. V čl. 25¹ odst. 1 se mění bod 1 takto:

„1) schvaluje metodiku stanovení regionálních cen za nakládání s komunálním odpadem a jiným odpadem vznikajícím v domácnostech a dohlíží na její uplatňování;“.

2. Ustanovení čl. 25¹ odst. 1 bodu 5 se mění a zní takto:

„5) v souladu se zásadami transparentnosti, objektivity a nediskriminace a s kritérii pro posouzení efektivity investic, doby návratnosti a přiměřenosti schvaluje popis postupu pro posuzování a schvalování investic , koordinuje investice provozovatelů regionálních center pro nakládání s odpady a společného zařízení na spalování odpadů a/nebo zařízení na spalování odpadů související s nakládáním s komunálním odpadem a/nebo jinými odpady vznikajícími v domácnostech a se spalováním komunálního odpadu;“.

3. Ustanovení čl. 25¹ odst. 3 se mění takto:

„3. Zdroji financování Rady jsou příjmy Rady stanovené v odstavci 4 tohoto článku. Programy stanovené a realizované ve strategickém plánu činnosti Rady, které jsou realizovány v rámci regulace odvětví nakládání s komunálním odpadem a jinými odpady vznikajícími v domácnostech, jsou financovány z příjmů Rady získaných postupem stanoveným v odstavci 4 tohoto článku.“

4. Ustanovení čl. 25¹ odst. 5 bod 4 se mění takto:

„4) Příjmy Rady získané podle tohoto odstavce a převedené do státního rozpočtu mohou být použity pouze k financování programů stanovených a prováděných ve strategickém plánu činnosti Rady, které jsou realizovány v rámci regulace odvětví nakládání s komunálním odpadem a dalším odpadem vznikajícím v domácnostech.“

Článek 11. Změna článku 30

1. Ustanovení čl. 30 odst. 3 se před středníkem mění takto:

„3. Správce systému nakládání s komunálním odpadem je povinen vykonávat tyto funkce správy systému nakládání s komunálním odpadem, pokud je pověřen jejich vykonáváním za zajištění financování těchto funkcí z místního poplatku za nakládání s komunálním odpadem a jiným odpadem z domácností (dále jen „poplatky“) nebo z jiných příspěvků za odpady a jiné odpady vznikající v domácnostech (dále jen „příspěvky“) nebo z jiných zdrojů, a svěřuje jejich plnění obci:“.

2. V čl. 30 odst. 3 se mění ustanovení bod 2 takto:

„2) kontrolovat plnění smluvních závazků mezi obcí nebo jí pověřeným správcem systému nakládání s komunálním odpadem a subjektem nakládajícím s odpady uvedeným v odstavci 12 tohoto článku;“.

3. V čl. 30 odst. 3 se zrušuje bod 3.

4. V čl. 30 odst. 3 se mění ustanovení bod 4 takto:

„4) předložit obecnímu zastupitelstvu výpočet výše poplatku nebo příspěvku; po schválení nové výše poplatků nebo příspěvků, veřejně zveřejnit na svých internetových stránkách informace použité při výpočtu výše poplatků nebo příspěvků, týkající se předpokládaných nákladů na poskytování služeb nakládání s komunálním odpadem, a do 1. června každého kalendářního roku zveřejnit skutečné náklady na poskytování služeb nakládání s komunálním odpadem podle skupin nákladů regionálních center pro nakládání s odpady uvedených v návrhu regionálních cen a skupin nákladů, které v souladu s postupem stanoveným v čl. 302 odst. 10 tohoto zákona připočítávají obecní rady při stanovování výše poplatků nebo příspěvků;“.

5. V čl. 30 odst. 3 se mění ustanovení bod 6 takto:

„6) shromažďovat a analyzovat informace o nakládání s komunálním odpadem a jiným odpadem vznikajícím v domácnostech na území obce a/nebo regionu nakládání s odpady, provádět opatření regionálního plánu prevence a nakládání s odpady schváleného regionální rozvojovou radou a obecního plánu prevence a nakládání s odpady schváleného obecní radou,

která zajišťují plnění úkolů stanovených ve státním plánu prevence a nakládání s odpady schvalovaném vládou;“.

6. V čl. 30 odst. 3 se mění ustanovení bod 8 takto:

„8) provádět opatření v oblasti informování, vzdělávání a školení veřejnosti o otázkách nakládání s komunálním odpadem a jinými odpady vznikajícími v domácnostech a o prevenci jejich vzniku;“.

7. V čl. 30 odst. 3 se zrušuje bod 9.

8. V čl. 30 odst. 3 se mění ustanovení bod 10 takto:

„10) vykonávat funkce, které se týkají správy finančních prostředků pro nakládání s komunálním odpadem uvedených v čl. 30⁵ odst. 1 tohoto zákona;“.

9. Článek 30 odst. 3 bod 11 se zrušuje.

10. Do čl. 30 odst. 3 se vkládá bod 12:

„12) podepisovat smlouvy uvedené v odstavci 16 tohoto článku s výrobcí/dovozci a jejich organizacemi;“.

11. Do čl. 30 odst. 3 se vkládá bod 13:

„13) organizovat poskytování služeb souvisejících s instalací, údržbou, renovací a rozšiřováním infrastruktury pro sběr komunálního odpadu a jiného domovního odpadu v souladu s postupem stanoveným zákonem Litevské republiky o zadávání veřejných zakázek a jinými právními akty;“.

12. Do čl. 30 odst. 3 se vkládá bod 14:

„14) organizovat v souladu s postupy stanovenými zákonem o veřejných zakázkách a dalšími zákony poskytování služeb nakládání s odpadky a odpady, u nichž nelze určit držitele nebo který neexistuje;“.

13. Do čl. 30 odst. 3 se vkládá bod 15:

„15) shromažďovat a poskytovat obci informace uvedené v čl. 28 odst. 8 tohoto zákona;“.

14. Do čl. 30 odst. 3 se vkládá bod 16:

„16) předkládat obci zprávy o plnění svěřených funkcí;“.

15. Do čl. 30 odst. 3 se vkládá bod 17:

„17) po skončení účetního období, nejpozději do 1. července následujícího účetního období, zveřejnit na svých internetových stránkách auditovanou roční účetní závěrku a auditorský výrok, které musí být na těchto internetových stránkách zveřejněny po dobu nejméně 3 let;“.

16. Do čl. 30 odst. 3 se vkládá bod 18:

„18) provádět rozhodnutí obecního zastupitelstva, výkonného orgánu obce nebo osoby jí pověřené v souladu s postupem stanoveným v zákoně o místní samosprávě, týkající se

organizace systému nakládání s komunálním odpadem, přijatá při provádění ustanovení tohoto zákona a dalších právních předpisů;“.

17. Do čl. 30 odst. 3 se vkládá bod 19:

„19) poskytovat státním a obecním orgánům informace nezbytné k plnění povinností stanovených zákony a jinými právními předpisy;“.

18. Do čl. 30 odst. 3 se vkládá bod 20:

„20) v souladu s postupem stanoveným zákonem o veřejné správě Litevské republiky projednávat žádosti a stížnosti držitelů komunálního odpadu týkající se jim stanoveného (vypočteného) poplatku nebo příspěvku, o uplatnění slev z poplatku nebo příspěvku v řádu stanoveném obcí, o kvalitě poskytovaných služeb nakládání s komunálním odpadem, tj. o kvalitě sběru, přepravy, využití a likvidace, a o organizaci poskytování služeb nakládání s komunálním odpadem;“.

19. Do čl. 30 odst. 3 se vkládá bod 21:

„21) zajistit kvalitu třídění komunálního odpadu a ostatního odpadu vznikajícího v domácnostech prováděného držiteli komunálního odpadu, a to prostřednictvím činností dohledu a kontroly uvedeného třídění (kontrola obsahu prostředků pro třídění komunálního odpadu a dalších odpadů vznikajících v domácnostech a/nebo analýzy jejich složení, zjišťování, evidování a předcházení porušením pravidel třídění těchto odpadů a další) a v případě zjištění porušení předpisů o třídění komunálního odpadu a ostatního odpadu vznikajícího v domácnostech – předat informace o těchto porušeních osobě pověřené výkonným orgánem obce v souladu s postupem stanoveným v zákoně o místní samosprávě, která je odpovědná za další prošetření těchto porušení, a v případě, že k tomu existují důvody, postihnout pachatele v souladu s ustanoveními zákoníku správních deliktů.“

20. Ustanovení čl. 30 odst. 4 se mění a dostává toto znění:

„4. Správci systému nakládání s komunálním odpadem nejsou svěřeny funkce spojené s organizací systému nakládání s komunálním odpadem a/nebo správy systému nakládání s komunálním odpadem plní obec v souladu s postupem stanoveným zákonem.“

21. Ustanovení čl. 30 odst. 5 se mění a dostává toto znění:

„5. Komunální odpad vzniklý na území obcí v regionu nakládání s komunálním odpadem a další odpad vznikající v domácnostech, který se likviduje na skládce neškodného odpadu, se likviduje výhradně na skládce neškodného odpadu zřízené v daném regionu nakládání s komunálním odpadem. V regionální skládce pro neškodný odpad se rovněž likvidují neškodné odpady vzniklé při výrobě a jiné hospodářské činnosti, které jsou určeny k likvidaci na skládce pro neškodný odpad.“

22. Ustanovení čl. 30 odst. 7 se mění a dostává toto znění:

„7. Kvalitu služeb nakládání s komunálním odpadem v souladu s požadavky stanovenými právními předpisy a uzavřenými smlouvami o poskytování služeb nakládání s komunálním odpadem zajišťuje provozovatel nakládání s odpady, který poskytuje tuto službu. Za dohled a kontrolu kvality služby poskytované provozovatelem nakládání s odpady, včetně dohledu a kontroly plnění smluvních závazků vyplývajících ze smluv podepsaných správcem systému nakládání s komunálním odpadem a provozovateli nakládání s odpady, a za nepřetržité poskytování této služby je odpovědný výkonný orgán příslušné obce nebo osoba jím pověřená v souladu s postupem stanoveným v zákoně o místní samosprávě.“

23. Ustanovení čl. 30 odst. 8 se mění a dostává toto znění:

„8. Ministr životního prostředí stanoví minimální požadavky na kvalitu služeb nakládání s komunálním odpadem a požadavky na správu poskytování služeb nakládání s komunálním odpadem.“

24. Ustanovení čl. 30 odst. 10 se mění a dostává toto znění:

„10. V systémech nakládání s komunálním odpadem musí být nakládání s komunálním odpadem a ostatním odpadem vznikajícím v domácnostech organizováno tak, aby podporovalo přípravu odpadu k opětovnému použití a k recyklaci. Všem držitelům komunálního odpadu musí být:

- 1) zajištěno vybavení pro sběr smíšeného komunálních odpadů;
- 2) zajištěn přístup k prostředkům pro sběr a/nebo nakládání s biologickými odpady;
- 3) zajištěn přístup k prostředkům pro třídění sekundárních surovin (papíru a lepenky, skla, plastů, kovů, včetně obalových odpadů), textilních odpadů v místech jejich vzniku;
- 4) zajištěná možnost odevzdání ostatních odpadů vznikajících v domácnostech (dřevěných, minerálních odpadů (betonu, cihel, dlaždic, keramiky a dalších), kovů, skla, plastů, sádky a dalších odpadů vzniklých při stavebních pracích prováděných obyvateli svépomocí, odpadů z pneumatik vzniklých v domácnostech, které nejsou zařazeny mezi zdanitelné výrobky, a dalších);
- 5) zajištěna možnost odevzdání nábytku, elektrických a elektronických zařízení vzniklých v domácnostech, baterií, akumulátorů a dalších komunálních odpadů;
- 6) zajištěna možnost odevzdání nebezpečných odpadů vznikajících v domácnostech;
- 7) zajištěna možnost odevzdání odpadů z pneumatik vznikajících v domácnostech, které spadají mezi zdanitelné výrobky.“

25. Článek 30 se doplňuje o odstavec 10¹, který zní:

„10¹. Obec nebo správce systému nakládání s komunálním odpadem pověřený obcí musí, aniž by od držitelů komunálního odpadu vybíral dodatečný poplatek, zajistit jim prostředky a možnosti pro odevzdání uvedených odpadů, jak je uvedeno v odstavci 10 tohoto článku, v oblasti

sběru a/nebo nakládání s komunálním odpadem a jinými odpady vznikajícími v domácnostech a možnostmi odevzdání uvedených odpadů. Zajištění prostředků pro sběr a/nebo nakládání s komunálním odpadem a dalším odpadem z domácností pro držitele komunálního odpadu, jak je uvedeno v odstavci 10 tohoto článku, a zajištění možností odevzdání specifikovaného odpadu se financuje z prostředků získaných z poplatků a příspěvků a/nebo od výrobců a/nebo dovozců a/nebo jejich organizací a/nebo z jiných zdrojů financování v souladu s kapitolami osm¹ až osm⁶ a osm¹¹ tohoto zákona a/nebo zákonem o nakládání s obaly a obalovým odpadem.“

26. Ustanovení čl. 30 odst. 12 se mění a dostává toto znění:

„12. Subjekt zabývající se nakládáním s odpady, který poskytuje služby nakládání s komunálními odpady a jinými odpady vznikajícími v domácnostech, včetně obalových odpadů vznikajících v toku komunálních odpadů, může tuto činnost na území obce vykonávat, pokud jej vybere obec nebo správce systému nakládání s komunálním odpadem pověřený obcí (neplatí pro subjekty nakládající s odpady, které sbírají odpad z výrobků a obalů v doplňkových systémech sběru odpadu). Obec nebo správce systému nakládání s komunálním odpadem pověřený obcí, který podle postupu stanoveného v odstavci 11 tohoto článku vybral subjekty zabývající se nakládáním s odpady poskytující služby nakládání s komunálním odpadem, je povinen do 5 pracovních dnů informovat držitele komunálního odpadu tím, že zveřejní názvy a kontaktní údaje těchto subjektů podle postupu stanoveného obcí.“

27. Ustanovení čl. 30 odst. 13 se mění a dostává toto znění:

„13. Osoba (fyzická osoba nebo právnická osoba registrovaná v Litevské republice, pobočka právnické osoby, zastoupení nebo pobočka právnické osoby zřízené v členských státech a založená v Litevské republice, případně její zastoupení) je držitelem komunálního odpadu, bez ohledu na svou právní formu nebo povahu vykonávané činnosti, a je povinen třídit komunální odpad a další odpady vznikající v domácnostech, jejichž třídění stanoví zákony a jiné právní předpisy.“

28. Ustanovení čl. 30 odst. 15 se mění a dostává toto znění:

„15. Povinnost stanovená v tomto zákoně pro výrobce a dovozce organizovat nakládání s odpady, které vznikly při používání výrobků dodaných výrobcí a dovozci na vnitrostátní trh Litevské republiky pro obchodní účely (elektrická a elektronická zařízení, baterie a/nebo akumulátory zabudované do přístrojů nebo dopravních prostředků, zdanitelné výrobky, balené výrobky) , a za účelem splnění úkolů v oblasti nakládání s odpady z elektrických a elektronických zařízení, zdanitelných výrobků a/nebo obalů stanovených vládou nebo jí pověřeným orgánem mohou výrobci a dovozci nebo licencované organizace uzavírat smlouvy s obcemi a zavádět doplňkové systémy sběru odpadů, přičemž upřednostňují systémy nakládání s komunálním odpadem organizované obcí. V tomto případě musí být podmínky zavedení

systému sběru odpadu dohodnuty s obcí v souladu s postupem stanoveným vládou nebo jí pověřeným orgánem.“

29. Ustanovení čl. 30 odst. 16 se mění a dostává toto znění:

„16. Při organizování nakládání s odpady z elektrických a elektronických zařízení, pneumatik z motocyklů a osobních automobilů a obalových odpadů vznikajících v toku komunálního odpadu mohou obce (nebo z pověření obcí – správci systému nakládání s komunálním odpadem, nebo právnická osoba zřízená obcemi, které pověřují správou sběrných míst pro objemný odpad patřící do systému nakládání s komunálním odpadem) jsou povinny uzavřít s výrobcí a dovozci, jakož i s jimi zřízenými organizacemi, tyto smlouvy:

1) o přepravě odpadu z výrobků uvedených v člancích 34² a 34³ tohoto zákona ze sběrných míst pro objemný odpad patřících do systému nakládání s komunálním odpadem, jejich využití a nákladů na provoz těchto sběrných míst, spojených se sběrem odpadů z výrobků uvedených v člancích 34² a 34³ tohoto zákona bez vybírání dodatečného poplatku, a to v poměru k tržnímu podílu výrobce a/nebo dovozce či jejich organizace v oblasti domácích elektrických a elektronických zařízení;

2) smlouvy o spolupráci uvedené v článku 10 zákona o obalech a nakládání s obalovými odpady a smlouva o organizaci a financování nakládání s obalovými odpady, jak je stanoveno v odstavci 16² tohoto článku;

3) smlouvy uvedené v čl. 34¹⁹ odst. 3 bodu 2 tohoto zákona o financování přepravy odpadu z výrobků z sběrných míst pro objemný odpad, která jsou součástí systému nakládání s komunálním odpadem, organizace jejich využití a náklady na provoz těchto sběrných míst související se sběrem odpadu z výrobků uvedených v čl. 34¹⁹ odst. 3 bodu 2 tohoto zákona bez vybírání dodatečného poplatku, v poměru k tržnímu podílu, který organizace výrobců a/nebo dovozců zaujímá na trhu s pneumatikami pro motocykly a osobní automobily.“

30. Ustanovení čl. 30 odst. 17 se mění a dostává toto znění:

„17. Obce jsou povinny plnit úkoly, které jim byly stanoveny ve státním plánu prevence a nakládání s odpady schvalovaném vládou, a to ve lhůtách stanovených v tomto plánu, a zajistit splnění těchto požadavků na organizaci nakládání s komunálním odpadem a jinými odpady vznikajícími v domácnostech:

1) zajistit, aby služba nakládání s komunálním odpadem byla poskytována všem držitelům komunálního odpadu na území obce, splňovala minimální požadavky na kvalitu služby nakládání s komunálním odpadem stanovené ministrem životního prostředí a požadavky stanovené v právních předpisech upravujících oblast ochrany životního prostředí a veřejného zdraví;

2) zajistit nakládání se smíšeným komunálním odpadem pro všechny držitele

komunálního odpadu;

3) zajistit všem držitelům komunálního odpadu možnost třídění sekundárních surovin (papíru a lepenky, skla, plastů, kovů, včetně obalových odpadů) pro všechny držitele komunálních odpadů;

4) zajistit možnost třídění biologických odpadů a prostředky k tomu pro všechny držitele komunálních odpadů;

5) zajistit možnost třídění textilního odpadu a prostředky k tomu všem držitelům komunálního odpadu;

6) odděleně sbírat sekundární suroviny obsažené v komunálním odpadu (papír a lepenku, skla, plastů, kovů, včetně obalových odpadů) z podniků, institucí a organizací do speciálních kontejnerů a/nebo s využitím jiných sběrných prostředků;

7) zajistit možnost třídění dřeva, minerálních odpadů (betonu, cihel, dlaždic, keramiky a dalších), kovů, skla, plastů, sádky a dalších odpadů vznikajících v domácnostech při provádění stavebních prací vlastními silami, nábytku, elektrických a elektronických zařízení, pneumatik a dalších druhů odpadů, organizovat sběr těchto odpadů, s výjimkou pneumatik, které patří mezi výrobky podléhající dani, a odpadů z elektrických a elektronických zařízení, formou objezdů u držitelů odpadů v souladu s minimálními požadavky na kvalitu služeb nakládání s komunálním odpadem (dále jen „sběr odpadu formou obchůzek“) a zřídit sběrná místa pro tyto odpady (dále jen „sběrná místa pro objemný odpad“), jakož i organizovat sběr těchto odpadů jinými způsoby v souladu s postupem stanoveným obcí;

8) zajistit sběr nebezpečných odpadů vznikajících v domácnostech (s výjimkou odpadů z elektrických a elektronických zařízení, baterií a akumulátorů) samostatný sběr, organizovat sběr těchto odpadů prostřednictvím objezdů a na sběrných místech pro objemný odpad. Rovněž může organizovat sběr těchto odpadů jinými způsoby v souladu s postupy stanovenými obcí. Zajistit, aby v systémech nakládání s komunálním odpadem organizovaných obcemi nebylo odmítáno přijímat od obyvatel odpad z baterií a akumulátorů;

9) snižovat množství komunálního odpadu a ostatního odpadu z domácností vzniklého na území obce, který je odstraňován;

10) vzdělávat a informovat veřejnost o možnostech nakládání s komunálním odpadem a ostatním odpadem z domácností;

11) zajistit, aby v každé obci a v každém regionu nakládání s komunálním odpadem byly vytvořeny podmínky pro zpracování (kompostování a/nebo anaerobně rozkládat) komunální biologický odpad;

12) zřídit místa pro sběr, renovaci a opravy předmětů používaných v domácnostech, které se ještě nestaly odpadem, a/nebo pro sběr a přípravu odpadu, vhodných k přípravě k

opětovnému použití.“

31. Ustanovení čl. 30 odst. 18 se mění a dostává toto znění:

„18. „Obce musí zajistit, aby na skládkách byly ukládány pouze komunální odpady a další odpady z domácností, které po třídění zůstávají nevhodné k využití a které byly shromážděny na jejich území.“

32. Ustanovení čl. 30 odst. 19 se mění a dostává toto znění:

„19. . S cílem řídit se při stanovování cen za služby nakládání s komunálním odpadem zásadou „znečišťovatel platí“, platnou v oblasti nakládání s odpady, jsou obce (nebo jimi zřízené právnické osoby , kterým byla svěřena správa systému nakládání s komunálním odpadem) jsou povinny s výrobcí a dovozci, nebo jimi zřízenými organizacemi uzavřít každý kalendářní rok do 1. února smlouvy o financování třídění a nakládání s odpady z jednorázových plastových výrobků a s odpadky, jak je stanoveno v člancích 72 a 10 zákona o nakládání s obaly a obalovými odpady. Sběratelé a přepravci v komunálním odpadu vznikající odpad z jednorázových plastových výrobků a odpadky musí obce vybírat, přepravovat a zpracovatele musí obce vybírat v souladu s postupem stanoveným zákonem a dalšími právními předpisy Litevské republiky. Ministr životního prostředí schvaluje kritéria pro financování třídění, sběru, přepravy a zpracování těchto odpadů a doporučení ohledně základních podmínek pro uzavírání smluv o takovém financování.“

Článek 12. Změna článku 30¹

1. Název článku 30¹ se mění takto:

„Článek 30¹. Smlouva o poskytování služeb v oblasti nakládání s komunálním odpadem a příslušném poplatku“.

2. Ustanovení čl. 30¹ odst. 1 se mění takto:

„1. Při organizaci nakládání s komunálním odpadem a jinými odpady vznikajícími v domácnostech, při uzavírání smlouvy o poskytování služeb nakládání s komunálním odpadem nebo při placení poplatku stanoveného obcí zastupuje držitele odpadu vlastník nemovitosti, kterou držitele odpadu užívají, nebo zákonný zástupce vlastníka nemovitosti, nebo osoba zmocněná vlastníkem nemovitosti, nebo společenství vlastníků bytů a jiných prostor v bytovém domě, společenství vlastníků rodinných domů, společenství vlastníků garáží, zahrádkářské družstvo nebo jiné společenství, správce objektů společného užívání, nebo v případě písemné dohody vlastníků bytů či jiných prostor písemné dohody vlastníků bytů nebo jiných prostor, osoby, uzavřeli smlouvy o společné činnosti uvedené v Občanském zákoníku za účelem uplatnění práva společného spoluvlastnictví (dále jen „zmocněné osoby“).“

3. Změnit čl. 30¹ odst. 4 bod 3 a znít takto:

„3) postup pro stanovení ceny za nakládání s komunálním odpadem a jiným odpadem vznikajícím v domácnostech;“.

4. Ustanovení čl. 30¹ odst. 6 se mění takto:

„6. Žádosti o vymáhání včas nezaplacených poplatků od poplatníka se projednávají v řádu stanoveném zákonem o správním řízení Litevské republiky. O vymáhání včas nezaplaceného poplatku lze podat žádost u Regionálního správního soudu s návrhem na vydání soudního rozhodnutí.“

§ 13 Změna článku 30²

Ustanovení článku 30² se mění takto:

„Článek 30². Stanovení cen za služby nakládání s komunálním odpadem

1. Stanovení cen za služby nakládání s komunálním odpadem za nakládání s komunálním odpadem a jinými odpady vznikajícími v domácnostech v systémech nakládání s komunálním odpadem organizovaných obcemi se řídí zásadami solidarity, proporcionality, nediskriminace, úhrady nákladů a transparentnosti a na principu „znečišťovatel platí“, který se v oblasti nakládání s odpady uplatňuje. Zásady solidarity, proporcionality, nediskriminace, úhrady nákladů a transparentnosti se v cenotvorbě služeb nakládání s komunálním odpadem chápou takto:

1) solidarita – touto zásadou při stanovování poplatku nebo příspěvku se rozumí, že držitelé komunálního odpadu, kteří mají příznivější podmínky z důvodu ekonomických faktorů, místa bydliště, vzdálenosti od zařízení na nakládání s odpady nebo z jiných důvodů, přispívají k financování nakládání s komunálním odpadem a dalším odpadem vznikajícím v domácnostech, aby byly vytvořeny podmínky pro využívání služeb nakládání s komunálním pro držitele komunálního odpadu, kteří takové podmínky nemají a pro které se poplatek nebo příspěvek stává větší zátěží;

2) proporcionality – uplatnění této zásady musí zajistit, aby výše poplatků nepřesáhla částku nezbytnou k dosažení cíle provozu systému nakládání s komunálním odpadem a financování služeb nakládání s komunálním odpadem. Touto zásadou se rozumí, že poplatky stanovené pro držitele komunálního odpadu musí být úměrný potenciálnímu nebo vznikajícího množství komunálního odpadu a dalších odpadů vznikajících v domácnostech v důsledku nemovitostí vlastníků odpadu a účelu jejich využití a/nebo činnosti;

3) nediskriminace – touto zásadou se rozumí, že při stanovení poplatků nebo příspěvků pro držitele komunálního odpadu téže kategorie musí být použity stejné metody, postupy a výše pro stanovení a výpočet poplatků nebo příspěvků;

4) zásada návratnosti nákladů – touto zásadou se rozumí, že příjmy získané za

poskytnutou službu musí pokrýt nezbytné náklady spojené s nakládáním s komunálním odpadem a jinými odpady vznikajícími v domácnostech, které jsou nezbytné pro poskytování této služby. Při implementaci tohoto principu musí být výše poplatků nebo příspěvků stanovena tak, aby bylo zajištěno, že držitelé komunálního odpadu pokryjí nezbytné náklady spojené s nakládáním s komunálním odpadem a jiným domovním odpadem, které vznikly k zajištění souladu systému nakládání s komunálním odpadem s požadavky stanovenými tímto zákonem a jinými právními akty upravujícími organizaci a provoz systémů nakládání s komunálním odpadem;

5) transparentnost – uplatňování této zásady musí zajistit, aby informace o metodách stanovení a výpočtu poplatků či příspěvků, postup a výši poplatků byly veřejně dostupné.

2. Cena služeb nakládání s komunálním odpadem musí zajistit dlouhodobý provoz a obnovu infrastruktury určené k nakládání s komunálním odpadem a dalším odpadem vznikajícím v domácnostech a vytvořit podmínky pro účast držitelů komunálního odpadu na nakládání s komunálním odpadem a dalším odpady vznikající v domácnostech, jakož i ke snižování znečištění životního prostředí.

3. Při stanovení výše poplatků nebo příspěvků je třeba se řídit pravidly pro stanovení výše poplatku nebo příspěvku schválenými vládou a právními předpisy obcí upravujícími stanovení výše poplatku nebo příspěvku.

4. Poplatky stanovené obecními radami a informace uvedené v čl. 30 odst. 3 bodě 4 tohoto zákona se zveřejňují na internetových stránkách příslušné obce.

5. Regionální cena, včetně návratnosti investic splňující kritérium přiměřenosti, stanovená Radou v souladu s metodikou pro stanovení regionálních cen za nakládání s komunálním odpadem a jiným odpadem vznikajícím v domácnostech, kterou Rada schvaluje, je založena na nezbytných a odůvodněných nákladech souvisejících s nakládáním s komunálním odpadem a dalším odpadem z domácností, které jsou nezbytné k provádění regulované činnosti, k zajištění dlouhodobého provozu regionálních zařízení pro nakládání s komunálním odpadem a dalším odpadem z domácností za účelem zajištění přijatelného poskytování služeb nakládání s komunálním odpadem a ke snížení znečištění životního prostředí (dále jen „nezbytné náklady regionální ceny“). Do nezbytných nákladů regionální ceny se nezahrnují náklady vzniklé při výkonu činností, které nespádají do regulované činnosti. Při stanovení nezbytných nákladů regionální ceny se zohledňují také smlouvy o poskytování jednotlivých služeb nakládání s komunálním odpadem, nezbytné investice a potřeba rezerv na uzavření skládek, s cílem zajistit nepřetržité nakládání s komunálním odpadem a dalším odpadem vznikajícím v domácnostech v souladu s požadavky na ochranu životního prostředí. Opatření zaměřená na prevenci vzniku odpadu, která provádí regionální centrum pro nakládání s odpady, které jsou stanoveny ve státním plánu prevence a nakládání s odpady schvalovaném vládou, v regionálních plánech

prevence a nakládání s odpady a v obecních plánech prevence a nakládání s odpady, náklady na realizaci opatření zaměřených na prevenci vzniku odpadu, výrobků a obalů, u nichž se na výrobce a/nebo dovozcům se uplatňuje zásada odpovědnosti výrobce, náklady na nakládání s odpady na sběrných místech pro objemný odpad a/nebo kompostárnách provozovaných regionálními centry pro nakládání s odpady z pověření obce, a to v rozsahu, v jakém nejsou povinni je financovat výrobci a/nebo dovozci a/nebo jejich organizace podle kapitol osm¹ – osm⁶ a osm¹¹ tohoto zákona a/nebo zákona o nakládání s obaly a odpadními obaly, náklady na spalování odpadů, vzniklé při vypořádání s provozovatelem společného zařízení na spalování odpadů a/nebo zařízení na spalování odpadů za spálené komunální odpady, které po třídění zůstaly nevhodné k recyklaci nebo jinému využití a mají energetickou hodnotu, se uznávají jako nezbytné náklady regionální ceny. Povinnost prokázat, že regionální cena vychází z nezbytných nákladů, leží na regionálním centru pro nakládání s odpady.

6. Fáze přípravy návrhu regionální ceny:

1) regionální centra pro nakládání s odpady v souladu se zásadami stanovenými v odstavci 1 tohoto článku a požadavky stanovenými v odstavci 2, metodikou pro stanovení regionálních cen za nakládání s komunálním odpadem schválenou Radou, nejpozději 5 měsíců před uplynutím platnosti regionální ceny vypracují a předloží Radě návrh výpočtu regionální ceny;

2) při přípravě návrhů výpočtu regionálních cen regionálními centry pro nakládání s odpady jsou obce povinny poskytnout jim veškeré potřebné informace;

3) spolu s návrhy výpočtu regionálních cen předloženými ke schválení předloží regionální centra pro nakládání s odpady odůvodnění návrhů výpočtu regionálních cen a plány činnosti, a to s přihlédnutím k metodice stanovení regionálních cen za nakládání s komunálním odpadem schválené Radou. Kopie návrhu výpočtu regionální ceny se předkládá obcím v regionu nakládání s komunálním odpadem současně s předložením Radě. Obce v regionu nakládání s komunálním odpadem předloží nejpozději do 2 měsíců ode dne obdržení návrhu výpočtu regionální ceny připomínky regionálním centrům pro nakládání s odpady a Radě;

4) Rada po prozkoumání návrhu výpočtu regionální ceny do 5 měsíců ode dne předložení všech příslušných údajů a/nebo dokumentů regionálním centrem pro nakládání s odpady, jak je uvedeno v metodice stanovení regionálních cen za nakládání s komunálním odpadem schválené Radou, stanoví novou regionální cenu pro konkrétní region. Pokud Rada ve stanovené lhůtě nestanoví novou regionální cenu, zůstane v platnosti předchozí stanovená regionální cena. Regionální cena stanovená Radou zůstane v platnosti po dobu nejméně 3 let, dokud nevstoupí v platnost nová regionální cena stanovená rozhodnutím Rady;

5) Rada má právo vrátit regionálnímu centru pro nakládání s odpady návrh výpočtu

regionální ceny k doplnění, pokud je v návrhu výpočtu regionální ceny předloženém Radě regionální cena vypočítána v rozporu s požadavky na stanovení regionální ceny stanovenými v metodice pro stanovení cen v oblasti nakládání s komunálním odpadem metodice pro stanovení regionálních cen, a/nebo je nesprávná.

7. Regionální ceny stanovené Radou se upravují jednou ročně, pokud dojde ke změně objemu regulované činnosti a/nebo pokud se na základě zprávy o regulované činnosti stanovené v článku 30⁶ tohoto zákona zjistí, že skutečné nezbytné náklady regionální ceny vzniklé v rámci regulované činnosti se liší o 5 nebo více procent od nezbytných nákladů regionální ceny zahrnutých do regionální ceny, a/nebo na základě rozhodnutí Rady v souladu s postupem stanoveným v článku 30⁸ tohoto zákona po provedení Rady kontroly regulované činnosti regionálního centra pro nakládání s odpady, při které se zjistí okolnosti mající vliv na úpravu regionální ceny, a/nebo z iniciativy obce, pokud částka skutečně vynaložených nezbytných nákladů na regionální cenu přesahuje nebo je nižší než částka poplatku či příspěvku, kterou mají všichni držitelé komunálního odpadu v dané obci zaplatit za kalendářní rok a z níž jsou hrazeny nezbytné náklady na regionální cenu. Regionální centrum pro nakládání s odpady předloží Radě návrh přepočtu regionální ceny, vypracovaný v souladu s metodikou stanovení regionálních cen za nakládání s komunálním odpadem schválenou Radou, předloží Radě nejpozději do 3 měsíců ode dne vzniku uvedených okolností, a v roce, kdy končí platnost regionální ceny stanovené Radou, nejpozději 3 měsíce před měsícem a dnem, kdy byla platná regionální cena stanovena.

8. Platné regionální ceny stanovené Radou se zveřejňují na internetových stránkách Rady a dalšími prostředky.

9. Mezi nezbytné náklady, které jsou součástí poplatků nebo příspěvků vypočítávaných obcemi, se řadí náklady na správu obecního systému nakládání s komunálním odpadem, náklady na správu finančních prostředků určených na nakládání s komunálním odpadem, náklady na služby sběru a odvozu komunálního odpadu a ostatního odpadu vznikajícího v domácnostech od držitelů odpadu, náklady na infrastrukturu pro sběr komunálního odpadu a ostatního odpadu vznikajícího v domácnostech (s výjimkou sběrných míst pro objemný odpad a/nebo kompostáren, které na pověření obcí spravuje regionální centrum pro nakládání s odpady, opatření uvedená v čl. 30 odst. 10 bodu 3 tohoto zákona), náklady na zpracování komunálního odpadu a jiného odpadu vznikajícího v domácnostech, shromážděného v systémech nakládání s komunálním odpadem organizovaných obcemi, vzniklé při výkonu činnosti, která nespadá do regulované činnosti, opatření zaměřená na prevenci vzniku odpadu, stanovených ve státním plánu prevence a nakládání s odpady schvalovaném vládou, v regionálních plánech prevence a nakládání s odpady a v obecních plánech prevence a nakládání s odpady, vzniklé při výkonu činností, které nespadají do regulované činnosti, náklady na nakládání s odpady z výrobků a

obalů, na jejichž výrobce a/nebo dovozce se vztahuje zásada odpovědnosti výrobce, na sběrných místech pro objemný odpad, která nejsou spravována regionálními centry pro nakládání s odpady, a/nebo kompostárnách v takovém rozsahu, v jakém nejsou výrobci a/nebo dovozci povinni je financovat, a/nebo jejich organizacemi podle kapitol osm¹ – osm⁶ a osm¹¹ tohoto zákona a/nebo zákona o nakládání s obaly a odpadními obaly (dále jen „nezbytné náklady na část poplatků nebo příspěvků vypočítávaných obcemi“).

10. Obecní rady, v souladu se zásadami stanovenými v odstavci 1 tohoto článku a požadavky stanovenými v odstavci 2 tohoto článku, při uplatňování regionálních cen stanovených Radou a v souladu s prováděcími předpisy pro stanovení výše poplatků nebo příspěvků schvalovanými vládou a právními předpisy obcí o stanovení výše poplatků či příspěvků, přičemž připočtou nezbytné náklady na část poplatků či příspěvků vypočítávaných obcemi, nejpozději do 7 měsíců ode dne prvního stanovení regionálních cen vypočítají a schválí nové výše poplatků nebo příspěvků, nebo nejpozději do 5 měsíců ode dne stanovení přepočítaných nebo nových regionálních cen pro následující roky vypočítají a schválí nové nebo potvrdí stávající výše poplatků nebo příspěvků. O datu začátku platnosti a době trvání schválených nových sazeb mýtného nebo poplatků rozhoduje obecní zastupitelstvo, s přihlédnutím k zbývajícím době platnosti regionální ceny stanovené radou, k datu schválení nové výše poplatku nebo příspěvku, přepočítané z důvodů uvedených v odstavcích 7 a 11 tohoto článku a/nebo důvodů uvedených v čl. 13 odst. 3 zákona o poplatcích Litevské republiky. Pokud obecní rada ve lhůtě uvedené v tomto odstavci neschválí nové nebo stávající výše poplatků či příspěvků, uplatňují se výše poplatků či příspěvků, které platily před stanovením nových regionálních cen (dále jen „staré výše poplatků nebo příspěvků“). Pokud jsou po uplynutí lhůty stanovené v tomto odstavci schválené nové výše poplatků nebo příspěvků vyšší než staré výše poplatků nebo příspěvků, při výpočtu částek, které mají držitelé odpadů zaplatit za službu nakládání s komunálním odpadem za období od uplynutí lhůty pro schválení nových sazeb poplatků nebo příspěvků uvedené v tomto odstavci do dne skutečného vstupu nových sazeb poplatků nebo příspěvků, se použijí původní výše poplatků nebo příspěvků. Rozdíl v částkách, splatných za službu nakládání s komunálním odpadem, uhradí obce z prostředků svých rozpočtů. Pokud jsou po uplynutí lhůty stanovené v tomto odstavci schválené nové výše poplatků nebo příspěvků nižší než staré výše poplatků nebo příspěvků, obec nebo správce systému nakládání s komunálním odpadem pověřený obcí přepočítá částky, které mají držitelé odpadu zaplatit za službu nakládání s komunálním odpadem za období od uplynutí lhůty pro schválení nových sazeb poplatků nebo příspěvků uvedené v tomto odstavci do dne, kdy nové sazby poplatků nebo příspěvků, a vrátí držitelům odpadů přeplatky nebo tyto částky započítá jako součást budoucích plateb poplatků nebo příspěvků za službu nakládání s komunálním odpadem.

11. Při uplatňování poplatku nebo příspěvku v obci musí obec nebo správce systému nakládání s komunálním odpadem pověřený obcí zajistí, aby náklady na nakládání s komunálním odpadem a jinými odpady vznikajícími v domácnostech a na provádění opatření k prevenci vzniku odpadů, které musí být podle postupu stanoveného v odstavci 10 tohoto článku započítány do výše poplatku nebo příspěvku, regionálnímu centru pro nakládání s odpady a subjektům nakládajícím s odpady. Pokud náklady skutečně vynaložené v obci na nakládání s komunálním odpadem a jinými odpady vznikajícími v domácnostech a provádění opatření na prevenci vzniku odpadů skutečně vzniklé náklady v obci převyšují částku prostředků z poplatků nebo příspěvků zaplacených držiteli odpadů během kalendářního roku nebo jsou nižší než tato částka, musí obce znovu posoudit nezbytné náklady na část poplatku nebo příspěvku vypočítávaného obcemi a/nebo ba) iniciovat úpravu regionální ceny postupem stanoveným v odstavci 7 tohoto článku, přepočítat a stanovit takovou výši poplatku nebo příspěvku, která by umožnila pokrýt náklady skutečně vynaložené obcí na nakládání s komunálním odpadem a jinými odpady vznikajícími v domácnostech a na provádění opatření k prevenci vzniku odpadů, které musí být podle postupu stanoveného v odstavci 10 tohoto článku započítány do výše poplatku nebo příspěvku, a úhradu regionálnímu centru pro nakládání s odpady a subjektům provádějícím nakládání s odpady. Obecní rada může držitelům odpadu udělit koncese na náklady obecního rozpočtu. Koncese pro držitele odpadů se poskytují v řádu stanoveném obecním zastupitelstvem.

12. Na základě rozhodnutí obecního zastupitelstva mohou být držitelům odpadů (fyzickým i právnickým osobám), kteří kompostují biologický odpad zařazený mezi komunální odpad v místě jeho vzniku, může být stanovena nižší částka poplatku nebo příspěvku. Obec nebo správce systému nakládání s komunálním odpadem pověřený obcí má při provádění registrace držitelů komunálního odpadu v souladu s postupem stanoveným ministrem životního prostředí právo spravovat údaje o kompostování biologického odpadu, které jsou zařazeny mezi komunální odpad, v místě jejich vzniku.

13. Držitelé odpadů vypořádávají své závazky vůči obci nebo právnické osobě vykonávající funkci správy finančních prostředků na nakládání s komunálním odpadem zaplacením stanoveného poplatku nebo příspěvku v souladu s:

- 1) ustanoveními zákona o poplatcích a platbách, pokud je poplatek nebo platba vybírána na území obce;
- 2) uzavřenými smlouvami, pokud se na území obce uplatňuje příspěvek.

14. Provozovatelé společného zařízení na spalování odpadů a/nebo zařízení na spalování odpadů uplatňují sazbu za jednu tunu spálených komunálních odpadů v regionálním centru nakládání s odpady, které po třídění zbývají jako nevhodné k recyklaci nebo k jinému využití a

mají energetickou hodnotu. V žádném případě nesmí sazba za spálení jedné tuny komunálního odpadu, kterou uplatňují provozovatelé společného zařízení na spalování odpadu a/nebo zařízení na spalování odpadu, překročit horní hranici sazby za spálení jedné tuny komunálního odpadu stanovenou podle odstavce 16 tohoto článku.

15. Provozovatelé zařízení na spalování směsného odpadu a/nebo zařízení na spalování odpadu v souladu s metodikou schválenou Radou pro stanovení horní hranice sazby za tunu pro spalování komunálního odpadu s energetickou hodnotou, která zůstává po třídění a není vhodná pro recyklaci ani opětovné použití, vypracují a předloží Radě návrh výpočtu horní hranice sazby za tunu pro spalování komunálního odpadu. Rada do 5 měsíců od obdržení všech příslušných údajů a/nebo dokumentů uvedených v metodice pro stanovení horní hranice sazby za spálení jedné tuny komunálního odpadu s energetickou hodnotou, který není vhodný k třídění, recyklaci ani opětovnému využití a který schvaluje, po posouzení návrhu výpočtu horní hranice sazby za spálení jedné tuny komunálního odpadu stanoví horní hranici sazby za spálení jedné tuny komunálního odpadu pro konkrétního provozovatele zařízení na spalování směsného odpadu a/nebo zařízení na spalování odpadu. Návrh pro výpočet horní hranice sazby za spálení jedné tuny komunálního odpadu musí být Radě předložen nejméně 5 měsíců před uplynutím platnosti stávající horní hranice sazby. Rada je povinna vrátit k úpravě návrh výpočtu horní hranice sazby za spálení jedné tuny komunálního odpadu provozovateli společného zařízení na spalování odpadů a/nebo zařízení na spalování odpadů, pokud je horní hranice sazby za spálení jedné tuny komunálního odpadu předložená radě vypočítána v rozporu s požadavky na stanovení horní hranice sazby za spálení jedné tuny komunálního odpadu požadavků na stanovení horní hranice sazby za spálení jedné tuny komunálního odpadu s energetickou hodnotou, který zůstal po třídění a není vhodný k recyklaci ani k opětovnému využití, stanovených v metodice pro stanovení horní hranice sazby za spálení jedné tuny komunálního odpadu s energetickou hodnotou, a/nebo je tento návrh nesprávný.

16. Horní hranice sazby za spálení jedné tuny komunálního odpadu se stanoví s ohledem na požadavky na ochranu životního prostředí a alternativní způsoby likvidace odpadu a je odůvodněna nezbytnými náklady na spalování komunálního odpadu. Nezbytné náklady na spalování komunálního odpadu se stanovují s ohledem na náklady na údržbu společného zařízení na spalování odpadu a/nebo provozovatelů zařízení na spalování odpadu, na návratnost investic splňující kritérium přiměřenosti, kterou stanoví Rada v souladu s metodikou pro stanovení regionálních cen za nakládání s komunálním odpadu a ostatních odpadů vznikajících v domácnostech. Povinnost prokázat, že horní hranice sazby za jednu tunu spalování komunálního odpadu vychází z nezbytných nákladů na spalování komunálního odpadu, leží na provozovateli společného zařízení na spalování odpadu a/nebo zařízení na spalování odpadů.

17. Horní hranice sazby za jednu tunu spalování komunálního odpadu se stanoví na období nejméně 3 let a upravuje se jednou ročně. Provozovatel zařízení pro spalování směsného odpadu a/nebo zařízení pro spalování odpadu předloží návrh horní hranice sazby za jednu tunu spáleného komunálního odpadu, vypracovaný v souladu s metodikou pro stanovení horní hranice sazby za spálení jedné tuny komunálního odpadu s energetickou hodnotou, který po třídění není vhodný k recyklaci ani k opětovnému použití, schválenou Radou, předloží Radě nejpozději 5 měsíců před datem, ke kterému byla schválena platná horní hranice sazby za spálení jedné tuny komunálního odpadu. Rada do 5 měsíců od obdržení všech příslušných údajů a/nebo dokumentů uvedených v metodice, kterou schvaluje, pro stanovení horní hranice sazby za spálení jedné tuny komunálního odpadu s energetickou hodnotou, který po třídění zbývá a k recyklaci a opětovnému využití nevhodných komunálních odpadů s energetickou hodnotou, do 5 měsíců od data předložení všech relevantních údajů a/nebo dokumentů uvedených v metodice pro stanovení horní hranice sazby za spálení jedné tuny komunálních odpadů, po posouzení návrhu výpočtu horní hranice sazby za spálení jedné tuny komunálních odpadů, stanovuje přepočítanou horní hranici sazby za spálení jedné tuny komunálního odpadu.

18. Usnesení rady o stanovení horní hranice sazby za spálení jedné tuny komunálního odpadu se oficiálně zveřejňuje v registru právních předpisů a horní hranice sazby za spálení jedné tuny komunálního odpadu v něm stanovená nabývá účinnosti prvním dnem následujícího měsíce.“

Článek 14. Změna článku 30³

Ustanovení čl. 30³ odst. 9 se mění takto:

„9) koordinuje návrh výpočtu regionální ceny s obcemi v regionu nakládání s komunálním odpadem v souladu s postupem stanoveným v článku 30² tohoto zákona;“.

§ 15. Změna článku 30⁵

Ustanovení článku 30⁵ se mění takto:

„Článek 30⁵. Správa fondů pro nakládání s komunálním odpadem

1. Správa fondů pro nakládání s komunálním odpadem zahrnuje tyto funkce, jsou-li jí svěřeny obcí:

- 1) uzavírání smluv s držiteli komunálního odpadu;
- 2) výběr poplatků nebo příspěvků;
- 3) vyplácení prostředků na nakládání s komunálním odpadem poskytovatelům služeb nakládání s komunálním odpadem;
- 4) vedení účetnictví prostředků na nakládání s komunálním odpadem, které je vedeno

odděleně od ostatních činností, které společnost vykonává, a to podle každého poskytovatele služeb nakládání s komunálním odpadem a každého subjektu, který tyto prostředky přijímá;

5) zveřejňování informací o prostředcích na nakládání s komunálním odpadem zaúčtovaných a vyplacených;

6) zajištění správy prostředků na nakládání s komunálním odpadem s co nejnižšími náklady;

7) správu vracení přeplatků poplatků nebo příspěvků a vymáhání nedoplatků;

8) přípravu návrhů rozhodnutí osoby pověřené výkonným orgánem obce v souladu s postupem stanoveným zákonem o místní samosprávě ohledně udělení slev držitelům odpadů, kteří platí poplatek nebo příspěvek, v postupu stanoveném obecním zastupitelstvem.

2. Za náklady na správu fondů na nakládání s komunálním odpadem se považují náklady právnické osoby, která na základě pověření obce vykonává funkce správy fondů na nakládání s komunálním odpadem, náklady vzniklé při výpočtu a výběru poplatků nebo příspěvků, při vystavování faktur za nakládání s komunálním odpadem a jinými odpady vznikajícími v domácnostech v systémech nakládání s komunálním odpadem organizovaných obcemi, náklady na mzdy zaměstnanců a provoz kanceláře související s funkcemi správy finančních prostředků na nakládání s komunálním odpadem.

3. Funkce správy finančních prostředků na nakládání s komunálním odpadem, které nebyly svěřeny správci systému nakládání s komunálním odpadem, vykonává obec sama v souladu s postupem stanoveným zákonem.

4. Poplatek nebo příspěvek stanovený v souladu s pravidly pro stanovení výše poplatků nebo příspěvků schvalovanými vládou a s právními předpisy obcí o stanovení výše poplatků nebo příspěvků je závazný pro všechny držitele odpadů.

5. Prostředky z poplatků nebo příspěvků mohou být použity pouze k financování nezbytných nákladů regionální ceny a k pokrytí nezbytných nákladů na část poplatků nebo příspěvků vypočítávaných obcemi, jak je uvedeno v čl. 30² odst. 9 tohoto zákona.“

Článek 16. Změna článku 30⁶

Ustanovení čl. 30⁶ odst. 1 se mění takto:

„1. Regionální centra pro nakládání s odpady, v souladu s tímto zákonem a postupy stanovenými v jiných právních předpisech zajišťují efektivitu regulované činnosti v odvětví nakládání s komunálním odpadem a jinými odpady vznikajícími v domácnostech a přiměřenost nákladů. Provozovatelé společného zařízení na spalování odpadu a/nebo zařízení na spalování odpadu v souladu s tímto zákonem a postupy stanovenými v dalších právních předpisech

zajišťují efektivitu regulované činnosti v odvětví nakládání s komunálním odpadem a přiměřenost nákladů.“

§ 17. Změna článku 30⁹

Článek 30⁹ odst. 2 se mění a zní takto:

„2. Pokud Rada pro hospodářskou soutěž v rámci svých pravomocí vyšetřuje jednání v oblasti nekalé soutěže nebo porušení zásad nediskriminace spotřebitelů v odvětví nakládání s komunálním odpadem nebo s komunálním odpadem a jinými odpady vznikajícími v domácnostech v rámci své působnosti vyšetřuje Rada pro hospodářskou soutěž, provádí se vyšetřování těchto jednání, vydávají se závazné pokyny regionálnímu centru pro nakládání s odpady, provozovateli společného zařízení na spalování odpadů a/nebo provozovateli zařízení na spalování odpadů a odpovědnost za porušení se stanoví v souladu s postupem a podmínkami stanovenými zákonem o hospodářské soutěži Litevské republiky. Za tímto účelem spolupracují Rada a Rada pro hospodářskou soutěž, s cílem účinně zjistit rozsah a dopad jednání v rozporu s principy poctivé soutěže nebo zásadami nediskriminace spotřebitelů v odvětví nakládání s komunálním odpadem nebo s komunálním odpadem a jinými odpady vznikajícími v domácnostech na spotřebitele služeb nakládání s komunálním odpadem a/nebo na provozovatele dalších regionálních center nakládání s odpady, společných spaloven odpadů a/nebo spaloven odpadů. Regionální centra nakládání s odpady, provozovatelé společného zařízení na spalování odpadů a/nebo zařízení na spalování odpadů nesou za stejná porušení odpovědnost pouze podle tohoto zákona nebo podle zákona o hospodářské soutěži, s přihlédnutím k pravomocem stanoveným Radou nebo Radou pro hospodářskou soutěž.“

Článek 18. Změna článku 31

Ustanovení čl. 31 odst. 1 se mění a dostává toto znění:

„1. V souladu s požadavky uvedenými v čl. 30 odst. 8 tohoto zákona musí obecní rady schválit pravidla, která upravují organizace systému nakládání s komunálním odpadem v obci, poskytování služeb nakládání s komunálním odpadem a zajistí, aby tyto služby splňovaly požadavky stanovené v právních předpisech upravujících oblasti ochrany životního prostředí a veřejného zdraví a podmínky nakládání s komunálním odpadem a jinými odpady vznikajícími v domácnostech, které stanoví provádění obecních a regionálních plánů prevence a nakládání s odpady.“

§ 19. Změna článku 31¹

1. Ustanovení čl. 31¹ odst. 1 se mění takto:

„1. Informace o regionálních střediscích pro nakládání s odpady, provozovatelích zařízení na spalování odpadu a/nebo zařízení na spalování odpadu a právním subjektu, který byl obcemi pověřen správou fondů pro nakládání s komunálním odpadem, kvalitě služeb nakládání s komunálním odpadem, podmínkách poskytování služeb a předpokládaných změnách smluvních podmínek, provozu, modernizaci, rozšíření a renovaci systémů nakládání s komunálním odpadem, investicích do rozvoje a obnovy systému nakládání s komunálním odpadem, výši poplatků a plateb nebo poplatků, jejich struktury a subjektech odpovědných za mimosoudní řešení spotřebitelských sporů, jsou veřejné a jsou zveřejněny na internetových stránkách obcí, regionálních středisek pro nakládání s odpady, provozovatelů zařízení na spalování odpadu a/nebo zařízení na spalování odpadu a právního subjektu, který byl obcemi pověřen správou fondů pro nakládání s komunálním odpadem. Obce, regionální centra pro nakládání s odpady, provozovatelé společného zařízení na spalování odpadů a/nebo provozovatelů zařízení na spalování odpadů, právnické osoby vykonávající na základě pověření obce funkce správy finančních prostředků určených na nakládání s komunálním odpadem, se aktualizují, jakmile dojde ke změně.“

2. Ustanovení čl. 31¹ odst. 3 se mění takto:

„3. Dojde-li ke změně výše poplatku nebo příspěvku, regionální centra pro nakládání s odpady, provozovatelé společného zařízení na spalování odpadů a/nebo zařízení na spalování odpadů, právnická osoba, která na pověření obcí vykonává funkce správy finančních prostředků určených na nakládání s komunálním odpadem, a obec veřejně na svých internetových stránkách, stejně jako v regionálních novinách nebo prostřednictvím jiných prostředků informování veřejnosti informují držitele odpadů o změnách a stanovených poplatcích nebo příspěvcích.“

Článek 20. Změna článku 31²

Ustanovení článku 31² se mění takto:

„Článek 31². Řešení sporů a stížností

1. Stížnosti držitelů odpadů týkající se jim stanoveného (vypočítaného) poplatku nebo příspěvku, použití slev z poplatků nebo příspěvků v souladu s postupem stanoveným v zákoně o veřejné správě a v pravidlech pro projednávání sporů a stížností schválených obecním zastupitelstvem, projednává na pověření obce v první řadě správce systému nakládání s komunálním odpadem nebo právnická osoba, která na pověření obce vykonává funkce správy finančních prostředků určených na nakládání s komunálním odpadem, nebo výkonný orgán obce. Projednávají se pouze stížnosti a spory, které jsou podány písemně. V případě nesouhlasu s rozhodnutím správce systému nakládání s komunálním odpadem nebo právnické osoby, která na

základě pověření obce vykonává funkce správy finančních prostředků určených na nakládání s komunálním odpadem, nebo v případě, že rozhodnutí není přijato ve stanovených lhůtách, lze se obrátit na nebo na osobu pověřenou výkonným orgánem obce v souladu s postupem stanoveným v zákoně o místní samosprávě. V případě nesouhlasu s rozhodnutím přijatým výkonným orgánem obce nebo osobou pověřenou výkonným orgánem obce v souladu s postupem stanoveným v zákoně o místní samosprávě, nebo pokud rozhodnutí nebylo přijato ve stanovených lhůtách, lze proti rozhodnutí nebo nečinnosti výkonného orgánu obce nebo osoby pověřené výkonným orgánem obce v souladu s postupem stanoveným v zákoně o místní samosprávě podat stížnost v souladu s postupem stanoveným v zákoně o veřejné správě v rámci mimosoudního projednávání sporů (Litevské komisi pro správní spory v souladu s postupem stanoveným v zákoně Litevské republiky o mimosoudním řešení správních sporů) nebo u správního soudu.

2. Rada mimosoudně projednává spory mezi provozovatelem společného zařízení na spalování odpadů a/nebo provozovatele zařízení na spalování odpadů a regionálního centra pro nakládání s odpady týkající se společného zařízení na spalování odpadů a/nebo provozovatele zařízení na spalování odpadů. Tyto spory se projednávají v souladu s postupem stanoveným v pravidlech pro řešení sporů schválených Radou. Rozhodnutí Rady o sporech uvedených v tomto odstavci je vykonatelným dokumentem. Pokud není toto rozhodnutí splněno, může být vynuceno v souladu s postupem stanoveným v občanském soudním řádu. Rozhodnutí Rady je nutné vykonat, pokud žádná ze stran do 30 kalendářních dnů od přijetí rozhodnutí Rady ve věci samé nepodá žalobu u soudu obecné příslušnosti v souladu s postupem stanoveným v občanském soudním řádu občanského soudního řádu s žádostí o projednání sporu ve věci samé.

3. Procesní rozhodnutí Rady přijatá při projednávání sporu mezi regionálním centrem pro nakládání s odpady a provozovatelem zařízení pro spalování odpadu a/nebo provozovatele zařízení na spalování odpadů, včetně rozhodnutí o odmítnutí projednání sporu, o pozastavení či zastavení projednávání sporu a dalších rozhodnutí, která brání projednání sporu, lze do 7 kalendářních dnů ode dne doručení rozhodnutí dotčené osobě napadnout u soudu obecné příslušnosti. Soudní usnesení týkající se rozhodnutí uvedených v tomto odstavci nejsou napadnutelná.

4. Stížnosti držitelů odpadů a spory mezi držitelem odpadů a regionálním centrem pro nakládání s odpady, právnickou osobou, která na základě pověření obce vykonává funkce správy finančních prostředků určených na nakládání s komunálním odpadem, nebo správcem systému nakládání s komunálním odpadem ohledně kvality poskytovaných služeb nakládání s komunálním odpadem, tj. kvality sběru, přepravy, využití a likvidace, a organizace poskytování služeb nakládání s komunálním odpadem, projednává mimosoudní cestou výkonný orgán obce

nebo osoba pověřená výkonným orgánem obce v souladu s postupem stanoveným zákonem o místní samosprávě. Projednávají se pouze stížnosti a spory, které jsou podány písemně. Spory a stížnosti uvedené v tomto odstavci se projednávají v souladu s postupem stanoveným zákonem o veřejné správě a v pravidlech pro projednávání sporů a stížností schválených obecním zastupitelstvem. V případě nesouhlasu s rozhodnutím osoby pověřené výkonným orgánem obce v řádu stanoveném zákonem o místní samosprávě, nebo pokud rozhodnutí není přijato ve stanovených lhůtách, lze se obrátit na výkonný orgán obce. V případě nesouhlasu s rozhodnutím přijatým výkonným orgánem obce nebo pokud rozhodnutí není přijato ve stanovených lhůtách, lze proti rozhodnutí nebo nečinnosti výkonného orgánu obce může být napadeno u správního soudu v řádu stanoveném zákonem o veřejné správě.“

Článek 21. Zrušení článku 31³

Článek 31³ se zrušuje.

Článek 22. Změna článku 32¹

Ustanovení čl. 32¹ odst. 1 se mění takto:

„1. Na výrobky a obaly uvedené v kapitolách osm¹ – osm⁶ a osm¹¹ tohoto zákona se vztahuje zásada odpovědnosti výrobce. To zahrnuje organizaci systému sběru, přepravy a zpracování odpadu z výrobků nebo obalů a/nebo účast na organizaci nakládání s odpadem z výrobků nebo obalů v rámci systémů nakládání s komunálním odpadem organizovaných obcemi, včetně financování nákladů spojených s těmito činnostmi, plnění úkolů v oblasti nakládání s odpadem z výrobků nebo obalů stanovených vládou nebo jí pověřenou institucí, placení daně z znečišťování životního prostředí, stanovené v souladu s postupem uvedeným v zákoně Litevské republiky o dani z znečišťování životního prostředí, z odpadu z výrobků nebo obalů, osvětlu veřejnosti v otázkách předcházení vzniku odpadů a nakládání s nimi, poskytování informací o výrobcích, obalech a nakládání s odpady z nich uživatelům těchto výrobků a subjektům nakládajícím s odpady, sběr a nakládání s vrácenými výrobky a odpady vzniklými při jejich používání a finanční odpovědnost za tyto činnosti.“

Článek 23. Změna článku 34

V článku 34 se odstavec 2 mění následovně:

„2. Finanční prostředky programu tvoří poplatek za znečišťování životního prostředí odpady z výrobků a obalů stanovený zákonem o poplatcích za znečišťování životního prostředí a poplatek za znečišťování životního prostředí odpadů ukládaných na skládkách, jakož i

prostředky získané podle čl. 34¹ odst. 7, čl. 34² odst. 3, čl. 34⁵ odst. 2, čl. 34¹² odst. 2 a čl. 34¹⁶ odst. 2 tohoto zákona, jimiž je zajištěno financování nakládání s odpady.“

Článek 24. Změna článku 34

V článku 34 se odstavec 2 mění následovně:

„2. Finanční prostředky programu tvoří poplatek za znečišťování životního prostředí odpady z výrobků a obalů stanovený zákonem o poplatcích za znečišťování životního prostředí a poplatek za znečišťování životního prostředí odpadů ukládaných na skládkách, jakož i prostředky získané podle čl. 34¹ odst. 7, čl. 34² odst. 3, čl. 34⁵ odst. 2, čl. 34¹² odst. 2 a čl. 34¹⁶ odst. 2 tohoto zákona, jimiž je zajištěno financování nakládání s odpady.“

Článek 25. Změna článku 34¹

1. Ustanovení čl. 34¹ odst. 1 bodu 6 se mění a zní takto:

‘6) plnit úkoly v oblasti nakládání s odpady z elektrických a elektronických zařízení stanovené vládou nebo jím pověřeným orgánem. Vláda nebo jím pověřený orgán stanoví, jaké minimální množství odpadu z elektrických a elektronického zařízení musí výrobci a dovozci zpracovat v souladu s minimálními požadavky na využití odpadů z elektrických a elektronických zařízení, a to s ohledem na množství elektrických a elektronických zařízení dodaných v uplynulém kalendářním roce na vnitrostátní trh Litevské republiky pro obchodní účely a na minimální požadavky na kvalitu systémů sběru odpadů z elektrických a elektronických zařízení organizovaných výrobcí a dovozci.“ organizovaných systémů sběru odpadů z elektrických a elektronických zařízení.“

2. Ustanovení čl. 34¹ odst. 9 až po dvojtečku se mění takto:

„9. Výrobci a dovozci elektrických a elektronických zařízení jsou povinni organizovat v rámci svých systémů nakládání s odpady z elektrických a elektronických zařízení, na sběrných místech pro objemný odpad, která jsou součástí systému nakládání s komunálním odpadem, nakládání s odpady z domácích elektrických a elektronických zařízení takto:“.

3. Ustanovení čl. 34¹ odst. 27 se mění takto:

„27. Subjekty zabývající se nakládáním s odpady z elektrických a elektronických zařízení jsou povinny tyto odpady sbírat odděleně, nemíchat je s jinými odpady ani materiály, nakládat s nimi v souladu s prioritami nakládání s odpady a způsobem bezpečným pro veřejné zdraví, přičemž musí uplatňovat nejlepší dostupné metody nakládání s odpady z elektrických a elektronických zařízení dostupné výrobní postupy. Subjekty zabývající se nakládáním s odpady z elektrických a elektronických zařízení jsou povinny, s ohledem na prováděnou činnost v oblasti

nakládání s odpady z elektrických a elektronických zařízení a na druhy nakládaných elektrických a elektronických zařízení, dodržovat a uplatňovat příslušné evropské normy.“

Článek 26. Změna článku 34²

1. Ustanovení čl. 34² odst. 1 se mění takto:

„1. Za účelem společné organizace nakládání s odpady z elektrických a elektronických zařízení mohou výrobci a dovozci zřídit organizaci výrobců a dovozců uvedenou v článku 34²² tohoto zákona (dále jen – organizace) a/nebo se stát členy této organizace, pověřit ji organizací nakládání s odpady z elektrických a elektronických zařízení a plněním povinností stanovených v čl. 34¹ odst. 1 bodech 2, 3, 4, 6 a odstavcích 9 a 10 tohoto zákona, nebo organizaci na smluvním základě pověřit organizací nakládání s odpady z elektrických a elektronických zařízení a plněním povinností stanovených v čl. 34¹ odst. 1 bodech 2, 3, 4, 6 a v odstavcích 9 a 10 tohoto zákona, aniž by se stali členy organizace. Při svěřování povinností organizaci je nutné dodržovat tyto požadavky:

1) S cílem kolektivně organizovat nakládání s odpady z elektrických a elektronických zařízení a plnit povinnosti stanovené v čl. 34¹ odst. 1 bodech 2, 3, 4, 6 a v odstavcích 9 a 10 tohoto zákona musí výrobci a/nebo dovozci poprvé pověřit organizaci plněním těchto povinností nebo změnit organizaci, která z jejich pověření bude v následujícím kalendářním roce tyto povinnosti plnit, nejpozději do 1. prosince běžného roku, s výjimkou případů, kdy výrobci a/nebo dovozci začnou dodávat elektrická a elektronická zařízení na vnitrostátní trh Litevské republiky za obchodními účely až po 1. prosinci.

2) Výrobci a/nebo dovozci, kteří začnou dodávat elektrická a elektronická zařízení na vnitrostátní trh Litevské republiky za obchodními účely po 1. prosinci, mohou plnění povinností uvedených v bodě 1 tohoto odstavce svěřit Organizaci do jednoho měsíce od registrace v jednotném informačním systému pro evidenci výrobků, obalů a odpadů informačním systému jednotného evidence výrobků, obalů a odpadů.

3) Výrobci a/nebo dovozci, kteří pověřili plněním svých povinností jednu organizaci, nemohou pověřit jinou organizaci plněním těchto povinností ve stejném kalendářním roce, s výjimkou případů, kdy byla platnost licence udělené organizaci pozastavena nebo zrušena.

4) V případě pozastavení nebo zrušení platnosti licence udělené organizaci mohou výrobci a/nebo dovozci do jednoho měsíce pověřit jinou organizaci, aby v daném roce plnila povinnosti stanovené pro výrobce a/nebo dovozcům.

5) Na všechny výrobce a/nebo dovozce, kteří v případech uvedených v bodech 2 a 4 tohoto odstavce pověří organizaci plněním povinností v daném roce až po skončení prvního čtvrtletí daného kalendářního roku, se musí vztahovat stejné podmínky plnění povinností, tj.

stejně sazby za nakládání s odpady z elektrických a elektronických zařízení, závazek ohledně úrovně plnění úkolů v oblasti nakládání s odpady z elektrických a elektronických zařízení stanovených vládou nebo jí pověřeným orgánem, avšak v tomto zbývajícím období běžného roku se mohou lišit od podmínek plnění povinností, které se od začátku tohoto běžného roku vztahují na výrobce a/nebo dovozcům.“

2. Ustanovení čl. 34² odst. 3 se mění takto:

„3. Za účelem získání licence na organizaci nakládání s odpady z elektrických a elektronických zařízení a při výkonu činnosti na základě vydané licence musí organizace, kromě dokumentů uvedených v čl. 34²⁵ odst. 1 a v článku 34²⁶ uvedených dokumentů, musí mít bankovní záruku a/nebo smlouvu o ručitelském pojištění, prokazující, že veškerý odpad z elektrických a elektronických zařízení, který může vzniknout během 3 měsíců při používání jejích účastníků a výrobců, a dovozců, kteří ji pověřili organizací nakládání s odpady z elektrických a elektronických zařízení, dodané na vnitrostátní trh Litevské republiky za účelem podnikání, bude financováno. Postup při vyhotovení, předkládání a plnění požadavků z nich vyplývajících, výpočet částky bankovní záruky a/nebo smlouvy o ručení s ohledem na množství odpadu z elektrických a elektronických zařízení (podle kategorií) (v tunách) a postup výpočtu průměrných nákladů na sběr, přepravu, recyklaci nebo jiné využití odpadu z elektrických a elektronických zařízení (podle kategorií) vypočítané postupem stanoveným ministrem životního prostředí, postup pro hromadění, využívání a vracení finančních prostředků získaných na základě těchto dokumentů stanoví ministr životního prostředí.“

3. Ustanovení čl. 34² odst. 4 bod 1 se mění takto:

„1) smlouva se všemi obcemi nebo správci systémů nakládání s komunálním odpadem, nebo právníky osobami zřízenými obcemi, kterým obce svěřily správu sběrných míst pro objemný odpad patřících do systému nakládání s komunálním odpadem, o přepravu domácích elektrických a elektronických zařízení z sběrných míst pro objemný odpad, která jsou součástí systému nakládání s komunálním odpadem, jejich využití a náklady na provoz těchto sběrných míst související se sběrem odpadu z domácích elektrických a elektronických zařízení bez vybírání dodatečného poplatku, a to v poměru k podílu organizace podíl na trhu s domácím elektrickým a elektronickým zařízením, který se vypočítává postupem stanoveným ministrem životního prostředí na základě výrobců a dovozců elektrického a elektronického zařízení, kteří pověřili organizaci plněním povinností stanovených v odstavci 1 tohoto článku, deklarovaného množství odpadů z elektrických a elektronických zařízení pro domácnosti dodaného v daném vykazovaném období na vnitrostátní trh Litevské republiky pro obchodní účely. Smlouvy musí obsahovat ustanovení o přepravě odpadů z elektrických a elektronických zařízení pro domácnosti z sběrných míst pro velkoobjemový odpad patřících do systému nakládání s komunálním

odpadem a jejich využití, postup částečného financování nákladů na provoz těchto sběrných míst, práva stran, povinnosti a odpovědnost za plnění smluvních závazků, tj. za to, že organizace v poměru k podílu, který zaujímá na trhu s domácím elektrickým a elektronickým zařízením, zajistí přepravu a využití odpadu z domácího elektrického a elektronického zařízení a uhradí náklady na provoz sběrných míst pro objemný odpad sběrných míst pro velkoobjemový odpad, které jsou součástí systému nakládání s komunálním odpadem, související se sběrem odpadu z domácích elektrických a elektronických zařízení bez vybírání dodatečného poplatku, a obci nebo správci systému nakládání s komunálním odpadem pověřenému obcí, případně právnické osobě zřízené obcemi, které obec pověřila správou sběrných míst pro objemný odpad, která jsou součástí systému nakládání s komunálním odpadem, a nevytvoření podmínek pro odvoz odpadu z domácích elektrických a elektronických zařízení, postup kontroly plnění smluvních závazků, podávání reklamací, jejich projednávání a řešení sporů, dobu platnosti smlouvy, podmínky a postup její změny nebo ukončení;“.

4. Ustanovení čl. 34² odst. 4 bod 2 se mění takto:

„2) smlouva se sběrateli odpadu z elektrických a elektronických zařízení, vybranými v souladu s postupem stanoveným ministrem životního prostředí Organizace, odpadu z elektrických a elektronických zařízení, týkající se sběru odpadu z elektrických a elektronických zařízení z domácností z sběrných míst pro objemný odpad, která jsou součástí systému nakládání s komunálním odpadem, přepravy sebraného odpadu, jeho přípravy k dalšímu využití a uživatelů (zpracovatelů) a/nebo vývozců odpadu z elektrických a elektronického zařízení (zpracovatelů) a/nebo vývozců ohledně využití sebraného odpadu z elektrických a elektronických zařízení;“.

5. Článek 34²(5) se ruší.

6. Ustanovení čl. 34² odst. 6 se doplňuje o níže uvedený odstavec:

„6. Organizace uzavírá smlouvy o nakládání s odpady z elektrických a elektronických zařízení uvedené v odstavci 4 bodech 2 až 4 tohoto článku s subjekty nakládajícími s odpady, které jsou podle odstavce 1 článku 34³¹ tohoto zákona oprávněny vystavovat doklady prokazující nakládání s odpady z elektrických a elektronických zařízení.“

Článek 27. Změna článku 34³

Ustanovení článku 34³ se mění takto:

„Článek 34³. Individuální organizace nakládání s odpady z elektrických a elektronických zařízení

1. Při plnění povinností stanovených v článku 34¹ tohoto zákona jsou výrobci a/nebo dovozci, kteří individuálně organizují nakládání s odpady z elektrických a elektronických

zařízení z domácností a kteří se zaregistrovali postupem stanoveným ministrem životního prostředí, povinni:

1) uzavírat smlouvy se všemi obcemi nebo správci systémů nakládání s komunálním odpadem, případně s právníckými osobami zřízenými obcemi, kterým obce svěřily správu sběrných míst pro objemný odpad patřící do systému nakládání s komunálním odpadem, a to ohledně systému nakládání s komunálním odpadem, a to bez vybírání dodatečného poplatku za odvoz sběrných míst pro objemný odpad, které jsou součástí systému nakládání s komunálním odpadem, za organizaci jejich využití a za tyto provozních nákladů na tato sběrná místa souvisejících se sběrem odpadů z domácích elektrických a elektronických zařízení bez účtování dodatečného poplatku, a to v poměru k podílu výrobce a/nebo dovozce na trhu s domácím elektrickým a elektronickým zařízením, který se vypočítává postupem stanoveným ministrem životního prostředí na základě množství domácího elektrického a elektronického zařízení dodaného výrobcem a/nebo dovozcem elektrického a elektronického zařízení na vnitrostátní trh Litevské republiky pro obchodní účely během vykazovaného období. Smlouvy musí obsahovat ustanovení o postupu při přepravě odpadu z domácích elektrických a elektronických zařízení z sběrných míst pro objemný odpad, která jsou součástí systému nakládání s komunálním odpadem, a o organizaci jeho využití, o postupu částečného financování provozních nákladů těchto sběrných míst, o právech, povinnostech a odpovědnosti za plnění smluvních závazků, tj. povinnost výrobce elektrických a elektronických zařízení a/nebo dovozce v poměru k jeho podílu na trhu s elektrickými a elektronickými zařízeními pro domácnosti organizovat přepravu a využití odpadu z elektrických a elektronických zařízení pro domácnosti, financovat náklady na provoz sběrných míst pro objemný odpad patřících do systému nakládání s komunálním odpadem, které souvisejí s odpadem z domácích elektrických a elektronických zařízení bez vybírání dodatečného poplatku, a to obci nebo správci systému nakládání s komunálním odpadem pověřenému obcí, případně právnícké osobě zřízené obcemi, které obce pověřily správou sběrných míst pro velkoobjemový odpad patřící do systému nakládání s komunálním odpadem sběrná místa pro odpad nadměrných rozměrů, a to bez účtování dodatečného poplatku, postup kontroly plnění smluvních závazků, postup pro podávání, projednávání a řešení reklamací a sporů, doba platnosti smlouvy, podmínky a postup její změny nebo ukončení;

2) uzavírat smlouvy se sběrateli odpadů z elektrických a elektronických zařízení o sběru odpadů z domácích elektrických a elektronických zařízení z velkoplošných sběrných míst zřízených obcemi, o přepravě sebraných odpadů, přípravy k opětovnému použití a uzavřít smlouvy s uživateli (zpracovateli) a/nebo vývozci odpadů z elektrických a elektronických zařízení ohledně využití sebraných odpadů z elektrických a elektronických zařízení;

3) uzavírat smlouvy s distributory elektrických a elektronických zařízení a se sběrateli odpadů z elektrických a elektronických zařízení ohledně sběru odpadů z domácích elektrických a elektronických zařízení od distributorů elektrických a elektronických zařízení, přepravy takto sebraných odpadů, jejich přípravy k dalšímu využití a uzavřít smlouvy s uživateli (zpracovateli) odpadů z elektrických a elektronických zařízení uživateli (zpracovateli) a/nebo vývozci ohledně využití odpadů z elektrických a elektronických zařízení pro domácnosti, které byly shromážděny od distributorů elektrických a elektronických zařízení. Tyto smlouvy musí obsahovat ustanovení o úhradě za sběr odpadů z elektrických a elektronických zařízení od distributorů elektrických a elektronických zařízení, přepravu takto shromážděných odpadů, přípravu pro použití a postup při jejich využití (recyklaci) a postup kontroly plnění smluvních závazků;

4) každoročně předkládat zprávu o činnosti v oblasti organizace nakládání s odpady z elektrických a elektronických zařízení v souladu s postupem stanoveným ministrem životního prostředí.

2. Při plnění povinností stanovených v článku 34¹ tohoto zákona jsou výrobci a/nebo dovozci, kteří byli zaregistrováni v souladu s postupem stanoveným ministrem životního prostředí a kteří individuálně organizují nakládání s odpady z elektrických a elektronických zařízení mimo domácnosti, povinni:

1) uzavírat smlouvy se sběrateli odpadů z elektrických a elektronických zařízení o sběru, přepravě a přípravě k použití odpadů z domácích elektrických a elektronických zařízení a smlouvy s uživateli (zpracovateli) a/nebo vývozci ohledně využití sebraného odpadu z elektrických a elektronických zařízení. Tyto smlouvy musí obsahovat ustanovení o úhradě za sběr odpadů z elektrických a elektronických zařízení od distributorů elektrických a elektronických zařízení, přepravu takto shromážděných odpadů, přípravu pro použití a postup při jejich využití (recyklaci) a postup kontroly plnění smluvních závazků;

2) každoročně předkládat zprávu o činnosti v oblasti organizace nakládání s odpady z elektrických a elektronických zařízení v souladu s postupem stanoveným ministrem životního prostředí.

3. Ustanovení odstavců 1 a 2 tohoto článku se nevztahují na výrobce a/nebo dovozce, kteří používají elektrická a elektronická zařízení pro vlastní potřebu. Tito výrobci a/nebo dovozci jsou povinni v souladu s postupem stanoveným tímto zákonem a dalšími právními předpisy nakládat s odpady z elektrických a elektronických zařízení použitých pro vlastní potřebu sami nebo tyto odpady předat subjektu zabývajícímu se nakládáním s takovými odpady.

4. Výrobci a/nebo dovozci, kteří individuálně organizují nakládání s odpady z elektrických a elektronických zařízení, uzavírají smlouvy o nakládání s odpady z elektrických a elektronických zařízení uvedené v odstavci 1 bodu 2 a 3 a v odstavci 2 bodu 1 tohoto článku s

subjekty zabývajícími se nakládáním s odpady, kteří jsou podle čl. 34³¹ odst. 1 tohoto zákona oprávněni vystavovat doklady prokazující nakládání s odpady z elektrických a elektronických zařízení.“

Článek 28. Změna článku 34⁴

1. Ustanovení čl. 34⁴ odst. 1 bod 6 se mění takto:

„6) vést evidenci dopravních prostředků dodaných na vnitrostátní trh Litevské republiky pro obchodní účely a předkládat účetní zprávy orgánu pověřenému ministrem životního prostředí v řádu stanoveném ministrem životního prostředí;“.

2. Ustanovení čl. 34⁴ odst. 1 se doplňuje bod 7, který zní:

„7) plnit úkoly v oblasti nakládání s vozidly s ukončenou životností stanovené vládou nebo jí pověřeným orgánem, a to organizováním a financováním nakládání s odpady s negativní tržní hodnotou, které byly demontovány z vozidel nevhodných k provozu a/nebo odpadů bez tržní hodnoty z demontovaných vozidel nevhodných k provozu, a to včetně případů, kdy jsou vozidla nevhodná k provozu a/nebo z nich demontované odpady s negativní tržní hodnotou a/nebo odpady bez tržní hodnoty vyváženy.“

3. Ustanovení čl. 34⁴ odst. 2 se mění takto:

„2. Povinnosti stanovené v tomto článku musí výrobci a/nebo dovozci vozidel plnit kolektivně – založením organizace a/nebo tím, že se stanou členy takové organizace a pověří ji plněním povinností stanovených v tomto článku, nebo tím, že na smluvním základě pověří tuto organizaci plněním povinností stanovených v tomto článku, aniž by se stali jejími členy.“

4. Ustanovení čl. 34⁴ odst. 7 se mění takto:

„7. Podniky poskytující služby technické údržby a oprav vozidel jsou povinny:

1) bezplatně přebírat od fyzických osob, právnických osob a osob bez statusu právnické osoby při opravách jejich dopravních prostředků vyřazené použité součástky;

2) předat odpad z použitých součástí dopravních prostředků vzniklý při údržbě a opravách dopravních prostředků subjektu oprávněnému k nakládání s tímto odpadem.“

5. Ustanovení článku 34⁴ se doplňuje o odstavec 9, který zní:

„9. Provozovatelé zařízení pro likvidaci vozidel nevhodných k provozu, kteří provádějí demontáž vozidel nevhodných k provozu, rozbíjení, řezání nebo jiné drcení vozidel nevhodných k provozu, přípravu drceného odpadu k použití a/nebo k likvidaci, přípravu demontovaných dílů k opětovnému použití, mají tyto povinnosti:

1) plnit úkoly v oblasti nakládání s vozidly a ukončenou životností stanovené vládou nebo jí pověřeným orgánem, pokud jde o organizaci nakládání s odpady z demontovaných

vozidel nevhodných k provozu, které mají kladnou tržní hodnotu, a o opětovné použití dílů a/nebo materiálů;

2) uzavírat smlouvy o využití odpadů s kladnou tržní hodnotou, které byly demontovány z vozidel nevhodných k provozu, s subjekty zabývajícími se nakládáním s takovými odpady a/nebo vývozci odpadů, kteří mohou potvrdit, že z těchto odpadů byl vyroben výrobek, jak je stanoveno v čl. 34³¹ odst. 4 bodě 2 tohoto zákona;

3) uzavírat smlouvy s organizacemi uvedenými v čl. 34⁵ odst. 4 bodě 2 tohoto zákona.“

6. Dosavadní odstavce 9, 10 a 11 článku 34⁴ se považují za odstavce 10, 11, respektive 12.

§ 29. Změna článku 34⁵

Článek 34⁵ odst. 1 se mění a zní takto:

„1. S cílem zajistit kolektivní nakládání s vozidly s ukončenou životností mohou výrobci a/nebo dovozci zřídit organizaci a/nebo se stát členy již zřízené organizace, pověřit organizaci na základě smluvních podmínek, aby zajišťovala nakládání s vozidly s ukončenou životností a plnila všechny nebo část povinností stanovených v bodech 2, 3, 4 a 5 čl. 34⁴ odst. 1 a odstavce 3 tohoto zákona, nebo pověřit organizaci na smluvním základě, aby organizovala nakládání s vozidly s ukončenou životností a plnila všechny nebo část povinností stanovených v bodech 2, 3, 4 a 5 čl. 34⁴ odst. 1 a odstavce 3 tohoto zákona, aniž by se stali členy této organizace. Při svěřování povinností organizaci je nutné dodržovat tyto požadavky:

1) Chce-li někdo kolektivně organizovat nakládání s vozidly vyřazenými z provozu a plnit povinnosti stanovené v čl. 34⁴ odst. 1 bodech 2, 3, 4, 5 a v odstavci 3 tohoto zákona stanovené povinnosti, musí výrobci a/nebo dovozci poprvé pověřit organizaci plněním těchto povinností nebo změnit organizaci, která z jejich pověření bude v následujícím kalendářním roce plnit uvedené povinnosti, a to nejpozději do 1. prosince běžného roku, s výjimkou případů, kdy výrobci a/nebo dovozci začnou dodávat vozidla na vnitrostátní trh Litevské republiky za obchodními účely až po 1. prosinci.

2) Výrobci a/nebo dovozci, kteří začnou dodávat vozidla na vnitrostátní trh Litevské republiky za účelem podnikání až po 1. prosinci, mohou plnění povinností uvedených v bodě 1 tohoto odstavce svěřit organizaci do 1 měsíce ode dne registrace v Jednotném informačním systému pro evidenci výrobků, obalů a odpadů podle postupu stanoveného ministrem životního prostředí.

3) Výrobci a/nebo dovozci, kteří pověřili plněním svých povinností jednu organizaci, nemohou pověřit jinou organizaci plněním těchto povinností ve stejném kalendářním roce, s výjimkou případů, kdy byla platnost licence udělené organizaci pozastavena nebo zrušena.

4) V případě pozastavení nebo zrušení platnosti licence udělené organizaci mohou výrobci a/nebo dovozci do jednoho měsíce pověřit jinou organizaci, aby v daném roce plnila povinnosti stanovené pro výrobce a/nebo dovozcům.

5) Na všechny výrobce a/nebo dovozce, kteří v případech uvedených v bodech 2 a 4 tohoto odstavce pověřili organizaci plněním povinností v daném roce po skončení prvního čtvrtletí daného kalendářního roku, se musí vztahovat stejné podmínky plnění povinností, tj. stejné sazby za nakládání s vozidly nevhodnými k provozu, avšak v zbývajícím období běžného roku se mohou lišit od podmínek plnění povinností, které se od začátku tohoto běžného roku uplatňují na výrobce a/nebo dovozce, kteří plnění povinností vůči Organizaci svěřili dříve.“

§ 30. Změna článku 34⁵

Ustanovení článku 34⁵ se mění takto:

„Článek 34⁵. Doplnující požadavky na organizaci kolektivního nakládání s vozidly s ukončenou životností

1. S cílem zajistit kolektivní nakládání s vozidly na konci životnosti mohou výrobci a/nebo dovozci zřídit organizaci a/nebo se stát členy již zřízené organizace, pověřit tuto organizaci na základě smluvních podmínek organizací nakládání s vozidly na konci životnosti a plnit všechny nebo část povinností stanovených v čl. 34⁴ odst. 1 bodech 2, 3, 4, 5, 7 a odstavci 3 tohoto zákona, nebo pověřit organizaci na smluvním základě, aby organizovala nakládání s vozidly s ukončenou životností a plnila všechny nebo část povinností stanovených v čl. 34⁴ odst. 1 bodech 2, 3, 4, 5, 7 a odstavci 3 tohoto zákona, aniž by se stali členy této organizace. Při svěřování povinností organizaci je nutné dodržovat tyto požadavky:

1) Za účelem kolektivní organizace nakládání s vozidly nevhodnými k provozu a plnění povinností stanovených v čl. 34⁴ odst. 1 bodech 2, 3, 4, 5 a 7 a odstavci 3 tohoto zákona mohou výrobci a/nebo dovozci poprvé pověřit organizaci plněním těchto povinností nebo změnit organizaci, která z jejich pověření bude v následujícím kalendářním roce plnit uvedené povinnosti, a to nejpozději do 1. prosince běžného roku, s výjimkou případů, kdy výrobci a/nebo dovozci začnou dodávat vozidla na vnitrostátní trh Litevské republiky za účelem podnikání až po 1. prosinci.

2) Výrobci a/nebo dovozci, kteří začnou dodávat vozidla na vnitrostátní trh Litevské republiky za účelem podnikání až po 1. prosinci, mohou plnění povinností uvedených v bodě 1 tohoto odstavci svěřit organizaci do 1 měsíce ode dne registrace v Jednotném informačním systému pro evidenci výrobků, obalů a odpadů podle postupu stanoveného ministrem životního prostředí.

3) Výrobci a/nebo dovozci, kteří pověřili plněním svých povinností jednu organizaci, nemohou pověřit jinou organizaci plněním těchto povinností ve stejném kalendářním roce, s výjimkou případů, kdy byla platnost licence udělené organizaci pozastavena nebo zrušena.

4) V případě pozastavení nebo zrušení platnosti licence udělené organizaci mohou výrobci a/nebo dovozci do jednoho měsíce pověřit jinou organizaci, aby v daném roce plnila povinnosti stanovené pro výrobce a/nebo dovozcům.

5) Na všechny výrobce a/nebo dovozce, kteří v případech uvedených v bodech 2 a 4 tohoto odstavce pověří organizaci plněním povinností v daném roce až po skončení prvního čtvrtletí daného kalendářního roku, se musí vztahovat jednotné podmínky plnění povinností, tj. jednotné sazby za nakládání s vozidly nevhodnými k provozu, závazek ohledně úrovně plnění úkolů v oblasti nakládání s vozidly nevhodnými k provozu, stanovených vládou nebo jí pověřeným orgánem, avšak v zbývajícím období běžného roku se tyto podmínky mohou lišit od podmínek plnění povinností, které se od začátku tohoto běžného roku vztahují na výrobce a/nebo dovozcům.

2. Licence na organizaci nakládání s vozidly nevhodnými k provozu může být vydána organizaci, které organizaci nakládání s vozidly nevhodnými k provozu svěřili jako její účastníci nebo na smluvním základě výrobci a/nebo dovozci, jejichž celkový podíl na trhu s vozidly vozidel, kteří dodávají na vnitrostátní trh Litevské republiky za účelem podnikání, a jejichž celkový podíl na trhu s vozidly, vypočítaný postupem stanoveným ministrem životního prostředí na základě počtu dopravních prostředků dodaných na vnitrostátní trh Litevské republiky za účelem podnikání v daném vykazovaném období, který deklarovali výrobci a dovozci dopravních prostředků, kteří pověřili organizaci plněním povinností stanovených v odstavci 1 tohoto článku, není menší než 10 procent.

3. Za účelem získání licence na organizaci nakládání s vozidly nevhodnými k provozu a při výkonu činnosti na základě vydané licence musí organizace spolu s dokumenty uvedenými v čl. 34²⁵ odst. 1 a čl. 34²⁶ tohoto zákona předložit bankovní záruku a/nebo smlouvu o ručitelském pojištění, prokazující, že bude financována likvidace všech vozidel s ukončenou životností, která se mohou nahromadit během 3 měsíců v důsledku činnosti jejích účastníků a výrobců a/nebo dovozců pro obchodní účely na vnitrostátní trh Litevské republiky, bude financováno. Postup pro vyhotovení a předložení těchto dokumentů a pro splnění požadavků na ně, výpočet částky bankovní záruky a/nebo smlouvy o pojištění ručení s ohledem na množství vozidel nevhodných k provozu (v kusech) a negativní tržní hodnotu odpadu z vozidel nevhodných k provozu vypočítanou podle postupu stanoveného ministrem životního prostředí a/nebo odpadu bez tržní hodnoty, jejich přípravu k použití a/nebo likvidaci, přepravy a využití, jakož i postup pro

shromažďování, využívání a vracení finančních prostředků získaných na základě těchto dokumentů, stanoví ministr životního prostředí.

4. Za účelem splnění povinností stanovených v čl. 34^a odst. 1 bodech 2, 3 a 7 tohoto zákona pro výrobce stanovené povinnosti, organizace:

1) je povinna uzavřít smlouvy se sběrateli vozidel nevhodných k provozu, vybranými v souladu s postupem stanoveným ministrem životního prostředí organizace, o sběru a přepravě vozidel s ukončenou životností. Smlouvy musí obsahovat ustanovení o způsobu úhrady za sběr a přepravu vozidel s ukončenou životností, o právech, povinnostech a odpovědnosti smluvních stran v případě nesplnění smluvních povinností, o postupu při kontrole plnění smluvních povinností, o postupu při podávání a projednávání reklamací a řešení sporů, o době platnosti smlouvy a o podmínkách a postupu pro její změnu nebo ukončení;

2) je povinna uzavřít smlouvy se všemi provozovateli vozidel s ukončenou životností, kteří provádějí demontáž vozidel s ukončenou životností, rozbíjení, řezání nebo jiné drcení, přípravu drceného odpadu k použití a/nebo k likvidaci, přípravu demontovaných dílů k opětovnému použití, a to v souvislosti s odpady z demontovaných vozidel s ukončenou životností, které mají zápornou tržní hodnotu, a/nebo odpadů bez tržní hodnoty v poměru k tržnímu podílu, který organizace zaujímá a který se vypočítává postupem stanoveným ministrem životního prostředí na základě počtu vozidel, která výrobci a dovozci vozidel pověřili organizaci plněním povinností stanovených v odstavci 1 tohoto článku a která v daném vykazovaném období pro obchodní účely na vnitrostátní trh Litevské republiky. Smlouvy musí stanovit postup pro organizaci nakládání s odpady z vozidel vyřazených z provozu, které mají zápornou tržní hodnotu a/nebo nemají žádnou tržní hodnotu, práva, povinnosti a odpovědnost smluvních stran za plnění smluvních závazků, tj. za to, aby organizace v poměru k jejímu podílu na trhu zajistila nakládání s odpady z vozidel s ukončenou životností, které mají zápornou tržní hodnotu a/nebo bez tržní hodnoty z vozidel s ukončenou životností, a pro provozovatele zařízení pro nakládání s vozidly s ukončenou životností, který provádí demontáž, drcení, řezání nebo jiné rozemletí vozidel s ukončenou životností a přípravu odpadu z rozemletí k použití a/nebo k likvidaci, a přípravu demontovaných dílů k opětovnému použití, sjednat podmínky pro přepravu odpadů z demontovaných vozidel s ukončenou životností, které mají zápornou tržní hodnotu a/nebo nemají žádnou tržní hodnotu, a poskytovat organizaci informace o odpady z demontovaných vozidel s ukončenou životností, které mají kladnou tržní hodnotu, zápornou tržní hodnotu nebo nemají žádnou tržní hodnotu, a o dílech a/nebo materiálech připravených k opětovnému použití; postup kontroly plnění smluvních závazků, postup pro podávání, projednávání a řešení reklamací, doba platnosti smlouvy, podmínky a postup pro její změnu nebo ukončení;

3) je povinna uzavřít smlouvy o přepravě a zpracování odpadů pocházejících z vozidel s ukončenou životností po jejich demontáži, které mají zápornou tržní hodnotu nebo žádnou tržní hodnotu, se zpracovateli těchto odpadů nebo jejich vývozci vybranými organizací postupem stanoveným ministrem životního prostředí, kteří mohou potvrdit, že z těchto odpadů byl vyroben produkt podle čl. 34³¹ odst. 4 bodu 2 tohoto zákona. Smlouvy musí upravovat způsob úhrady nákladů na přepravu a zpracování odpadů z vozidel s ukončenou životností po jejich demontáži, které mají zápornou tržní hodnotu nebo žádnou tržní hodnotu, způsob poskytování informací potvrzujících zpracování těchto odpadů zpracovatelům vozidel s ukončenou životností, kteří provádějí demontáž, rozbíjení, stříhání nebo jiné drcení vozidel s ukončenou životností, přípravu odpadů z drcení k využití nebo odstranění a přípravu demontovaných dílů k opětovnému použití, práva a povinnosti smluvních stran, odpovědnost za nesplnění smluvních závazků, způsob kontroly plnění smluvních závazků, postup pro uplatňování a vyřizování reklamací a řešení sporů, dobu platnosti smlouvy a podmínky a postup její změny nebo ukončení;

4) může uzavírat smlouvy s vývozci vozidel s ukončenou životností vybranými organizací postupem stanoveným ministrem životního prostředí o zpracování shromážděných vozidel s ukončenou životností. Smlouvy musí upravovat způsob úhrady nákladů na sběr, přepravu a zpracování vozidel s ukončenou životností, práva a povinnosti smluvních stran, odpovědnost za nesplnění smluvních závazků, způsob kontroly plnění smluvních závazků, postup pro uplatňování a vyřizování reklamací a řešení sporů, dobu platnosti smlouvy a podmínky a postup její změny nebo ukončení.

5. Organizace uzavírá smlouvy o zpracování vozidel s ukončenou životností uvedené v odst. 4 bodech 1, 2 a 4 tohoto článku se zpracovateli odpadů, kteří jsou podle čl. 34³¹ odst. 1 tohoto zákona oprávněni vydávat doklady potvrzující zpracování vozidel s ukončenou životností.“

§ 31. Zrušení článku 34⁶

Článek 34⁶ se zrušuje.

§ 32. Změna článku 34⁷

1. Ustanovení čl. 34⁷ odst. 1 bod 2 se mění takto:

„2) vést evidenci olejů dodaných pro podnikatelské účely na vnitřní trh Litevské republiky a předkládat zprávy z evidence orgánu pověřenému ministrem životního prostředí postupem stanoveným ministrem životního prostředí;“.

2. Ustanovení čl. 34⁷ odst. 1 bod 4 se mění takto:

„4) pokud odpadní oleje nemají tržní hodnotu nebo mají zápornou tržní hodnotu, hradit podnikům poskytujícím služby údržby a oprav motorových vozidel nebo zpracovatelům odpadů náklady na sběr a přepravu odpadních olejů k jejich zpracování na území Litevské republiky nebo bezplatně sbírat odpadní oleje od podniků poskytujících služby údržby a oprav motorových vozidel, přepravovat je a předávat subjektům nakládajícím s odpady v množství nepřevyšujícím množství olejů, které výrobce nebo dovozce olejů dodal pro podnikatelské účely na vnitřní trh Litevské republiky.“

3. Ustanovení čl. 34⁷ odst. 1 se doplňuje bod 5, který zní:

„5) plnit úkoly v oblasti nakládání s odpadními oleji stanovené vládou nebo jí pověřeným orgánem.“

4. Ustanovení čl. 34⁷ odst. 2 až po dvojtečku se mění takto:

„2. Výrobci a dovozci olejů jsou oprávněni plnit povinnosti stanovené v odst. 1 bodech 3, 4 a 5 tohoto článku.“

5. Ustanovení článku 34⁷ se doplňuje o odstavec 4 v tomto znění:

„4. Ustanovení odst. 1 bodů 3 a 4 tohoto článku se nevztahují na výrobce nebo dovozce, kteří vyrábějí oleje na území Litevské republiky nebo je dovážejí na území Litevské republiky a používají je pro vlastní potřebu.“

§ 33. Změna článku 34⁸

Článek 34⁸ odst. 2 se mění a zní takto:

„2. Podniky poskytující služby údržby a oprav motorových vozidel jsou povinny postupem stanoveným ministrem životního prostředí a ministrem dopravy zaregistrovat se v Jednotném informačním systému evidence výrobků, obalů a odpadů, aktualizovat zapsané údaje nejpozději do 5 pracovních dnů ode dne změny údajů uvedených v prohlášení, jehož formulář schvalují ministr životního prostředí a ministr dopravy, nebo se z Jednotného informačního systému evidence výrobků, obalů a odpadů odhlásit, pokud na registrovaném místě výkonu činnosti již neposkytují služby údržby a oprav motorových vozidel.“

§ 34. Změna článku 34¹²

1. Ustanovení čl. 34¹² odst. 1 se mění takto:

„1. Za účelem společného plnění povinností stanovených v bodech 3 a 4 čl. 34⁷ odst. 1 tohoto zákona mohou výrobci a/nebo dovozci olejů zřídit organizaci a/nebo se stát členy již zřízené organizace, svěřit organizaci na základě smluvních podmínek plnění povinností stanovených v bodech 3 a 4 čl. 34⁷ odst. 1 nebo svěřit organizaci na základě smluvních

podmínek plnění povinností stanovených v čl. 34⁷ odst. 1 bodech 3 a 4, aniž by se stali členy organizace. Při svěřování povinností organizaci je nutné dodržovat tyto požadavky:

1) výrobci nebo dovozci, kteří chtějí společně organizovat nakládání s odpadními oleji a plnit povinnosti stanovené v čl. 34⁷ odst. 1 bodech 3 a 4 tohoto zákona, mohou poprvé pověřit organizaci plněním těchto povinností nebo změnit organizaci, která bude jejich jménem tyto povinnosti plnit v následujícím kalendářním roce, nejpozději do 1. prosince běžného roku, s výjimkou případů, kdy začnou dodávat oleje pro podnikatelské účely na vnitřní trh Litevské republiky až po 1. prosinci.

2) Výrobci a/nebo dovozci, kteří začnou dodávat oleje na vnitrostátní trh Litevské republiky za účelem podnikání až po 1. prosinci, mohou plnění povinností uvedených v bodě 1 tohoto odstavce svěřit organizaci do 1 měsíce ode dne registrace v Jednotném informačním systému pro evidenci výrobků, obalů a odpadů podle postupu stanoveného ministrem životního prostředí.

3) Výrobci a/nebo dovozci, kteří pověřili plněním svých povinností jednu organizaci, nemohou pověřit jinou organizaci plněním těchto povinností ve stejném kalendářním roce, s výjimkou případů, kdy byla platnost licence udělené organizaci pozastavena nebo zrušena.

4) V případě pozastavení nebo zrušení platnosti licence udělené organizaci mohou výrobci a/nebo dovozci do jednoho měsíce pověřit jinou organizaci, aby v daném roce plnila povinnosti stanovené pro výrobce a/nebo dovozce.

5) Na všechny výrobce a/nebo dovozce, kteří v případech uvedených v bodech 2 a 4 tohoto odstavce pověřili organizaci plněním povinností v daném roce po skončení prvního čtvrtletí daného kalendářního roku, se musí vztahovat stejné podmínky plnění povinností, tj. stejné sazby za nakládání s odpadními oleji, avšak v zbývajícím období běžného roku se mohou lišit od podmínek plnění povinností, které se od začátku tohoto běžného roku uplatňují na výrobce a/nebo dovozce, kteří plnění povinností vůči organizaci svěřili dříve.“

2. Ustanovení čl. 34¹² odst. 2 se mění takto:

„2. Za účelem získání licence k organizování nakládání s odpadními oleji a při výkonu činnosti na základě této licence musí organizace kromě dokumentů uvedených v čl. 34²⁵ odst. 1 a čl. 34²⁶ tohoto zákona disponovat bankovní zárukou nebo smlouvou o pojištění záruky, které prokazují, že bude zajištěno financování nakládání se všemi odpadními oleji, které mohou vzniknout během tří měsíců při používání olejů dodaných pro podnikatelské účely na vnitřní trh Litevské republiky účastníky organizace a výrobci nebo dovozci, kteří organizaci pověřili organizováním nakládání s odpadními oleji. Postup uzavírání a předkládání těchto dokumentů, požadavky na ně, způsob výpočtu výše bankovní záruky nebo částky pojištění záruky s ohledem na množství (v tunách) odpadních olejů, které nemají tržní hodnotu nebo mají zápornou tržní

hodnotu, a na průměrné náklady na sběr, přepravu a využití těchto odpadních olejů vypočtené postupem stanoveným ministrem životního prostředí, jakož i postup shromažďování, využívání a vrácení finančních prostředků získaných na základě těchto dokumentů stanoví ministr životního prostředí.“

§ 35. Změna článku 34¹²

1. Ustanovení čl. 34¹² odst. 1 se mění takto:

„1. Za účelem společného plnění povinností stanovených v bodech 3, 4 a 5 čl. 34⁷ odst. 1 tohoto zákona mohou výrobci a/nebo dovozci olejů zřídit organizaci a/nebo se stát členy již zřízené organizace, svěřit organizaci na smluvním základě plnění povinností stanovených v bodech 3, 4 a 5 čl. 34⁷ odst. 1, nebo na základě smluvních podmínek pověřit organizaci plněním povinností stanovených čl. 34⁷ odst. 1 v bodech 3, 4 a 5, aniž by se stali členy této organizace. Při svěřování povinností organizaci je nutné dodržovat tyto požadavky:

1) Výrobci nebo dovozci, kteří chtějí společně organizovat nakládání s odpadními oleji a plnit povinnosti stanovené v čl. 34⁷ odst. 1 bodech 3, 4 a 5 tohoto zákona, mohou poprvé pověřit organizaci plněním těchto povinností nebo změnit organizaci, která bude jejich jménem tyto povinnosti plnit v následujícím kalendářním roce, nejpozději do 1. prosince běžného roku, s výjimkou případů, kdy začnou dodávat oleje pro podnikatelské účely na vnitřní trh Litevské republiky až po 1. prosinci.

2) Výrobci a/nebo dovozci, kteří začnou dodávat oleje na vnitrostátní trh Litevské republiky za účelem podnikání až po 1. prosinci, mohou plnění povinností uvedených v bodě 1 tohoto odstavce svěřit organizaci do 1 měsíce ode dne registrace v Jednotném informačním systému pro evidenci výrobků, obalů a odpadů podle postupu stanoveného ministrem životního prostředí.

3) Výrobci a/nebo dovozci, kteří pověřili plněním svých povinností jednu organizaci, nemohou pověřit jinou organizaci plněním těchto povinností ve stejném kalendářním roce, s výjimkou případů, kdy byla platnost licence udělené organizaci pozastavena nebo zrušena.

4) V případě pozastavení nebo zrušení platnosti licence udělené organizaci mohou výrobci a/nebo dovozci do jednoho měsíce pověřit jinou organizaci, aby v daném roce plnila povinnosti stanovené pro výrobce a/nebo dovozce.

5) Na všechny výrobce a/nebo dovozce, kteří v případech uvedených v bodech 2 a 4 tohoto odstavce pověřili organizaci plněním povinností v daném roce až po skončení prvního čtvrtletí daného kalendářního roku, se musí vztahovat jednotné podmínky plnění povinností, tj. jednotné sazby za nakládání s odpadními oleji, závazek ohledně úrovně plnění úkolů v oblasti nakládání s odpadními oleji, stanovených vládou nebo jí pověřeným orgánem, avšak v

zbývajícím období běžného roku se tyto podmínky mohou lišit od podmínek plnění povinností, které se od začátku tohoto běžného roku vztahují na výrobce a/nebo dovozcům.“

2. Ustanovení čl. 34¹² odst. 3 se mění takto:

„3. Při plnění povinností výrobců nebo dovozců olejů stanovených v čl. 34⁷ odst. 1 bodech 4 a 5 tohoto zákona je organizace povinna:

1) uzavřít smlouvu o náhradě nákladů na sběr a/nebo přepravu odpadního oleje, který nemá tržní hodnotu nebo má zápornou hodnotu, na území Litevské republiky s podnikem poskytujícím služby technické údržby a oprav dopravních prostředků, který se na ni obrátil ohledně odpadního oleje, který nemá na trhu nebo jejich hodnota je záporná, náhradě nákladů na sběr a přepravu. Tato smlouva musí stanovit postup pro náhradu těchto nákladů, postup pro předkládání dokladů prokazujících likvidaci odpadního oleje, práva, povinnosti a odpovědnost stran za neplnění smluvních závazků, postup pro kontrolu plnění smluvních závazků, postup pro podávání, projednávání a řešení reklamací a sporů, doba platnosti smlouvy, podmínky a postup pro její změnu nebo ukončení;

2) uzavřít smlouvu o náhradě nákladů na sběr odpadních olejů od podniků poskytujících služby údržby a oprav motorových vozidel a jejich přepravu na území Litevské republiky se subjektem nakládajícím s odpadními oleji, který o to požádal (pokud odpadní oleje nemají tržní hodnotu nebo mají zápornou tržní hodnotu a uvedené náklady vznikly subjektu nakládajícímu s odpadními oleji, který požádal organizaci o jejich náhradu). Tato smlouva musí stanovit postup pro náhradu těchto nákladů, postup pro předkládání dokladů prokazujících likvidaci odpadního oleje, práva, povinnosti a odpovědnost stran za neplnění smluvních závazků, postup pro kontrolu plnění smluvních závazků, postup pro podávání, projednávání a řešení reklamací a sporů, doba platnosti smlouvy, podmínky a postup pro její změnu nebo ukončení;

3) uzavřít smlouvy s uživateli odpadních olejů nebo jejich vývozci vybranými organizací postupem stanoveným ministrem životního prostředí o přepravě a zpracování odpadních olejů, které nemají tržní hodnotu nebo mají zápornou tržní hodnotu. Smlouvy musí upravovat způsob úhrady nákladů na přepravu a zpracování odpadních olejů, způsob předkládání dokladů potvrzujících zpracování těchto odpadů, práva a povinnosti smluvních stran, odpovědnost za nesplnění smluvních závazků, způsob kontroly plnění smluvních závazků, postup pro uplatňování a vyřizování nároků a řešení sporů, dobu platnosti smlouvy a podmínky a postup její změny nebo ukončení.“

3. Ustanovení článku 34¹² se doplňuje o odstavec 4 v tomto znění:

„4. Organizace uzavírá smlouvy o nakládání s odpadními oleji uvedené v odstavci 3 tohoto článku se subjekty nakládajícími s odpady, které jsou podle čl. 34³¹ odst. 1 tohoto zákona oprávněny vydávat doklady potvrzující zpracování odpadních olejů.“

§ 36. Změna článku 34¹³

1. Ustanovení čl. 34¹³ odst. 1 se mění takto:

„1. Výrobce nebo dovozce olejů, který je registrován postupem stanoveným ministrem životního prostředí a organizuje nakládání s odpadními oleji individuálně (není-li registrován jako subjekt nakládající s odpady), je při plnění povinností stanovených v čl. 34⁷ odst. 1 bodech 4 a 5 tohoto zákona povinen:

1) uzavřít smlouvu o náhradě nákladů na sběr a/nebo přepravu odpadního oleje, který nemá tržní hodnotu nebo má zápornou hodnotu, na území Litevské republiky s podnikem poskytujícím služby technické údržby a oprav dopravních prostředků, který se na ni obrátil ohledně odpadního oleje, který nemá na trhu nebo jejich hodnota je záporná, náhradě nákladů na sběr a přepravu. Tato smlouva musí stanovit postup pro náhradu těchto nákladů, postup pro předkládání dokladů prokazujících likvidaci odpadního oleje, práva, povinnosti a odpovědnost stran za neplnění smluvních závazků, postup pro kontrolu plnění smluvních závazků, postup pro podávání, projednávání a řešení reklamací a sporů, doba platnosti smlouvy, podmínky a postup pro její změnu nebo ukončení;

2) uzavřít smlouvu o náhradě nákladů na sběr odpadních olejů od podniků poskytujících služby údržby a oprav motorových vozidel a jejich přepravu na území Litevské republiky se subjektem nakládajícím s odpadními oleji, který o to požádal (pokud odpadní oleje nemají tržní hodnotu nebo mají zápornou tržní hodnotu a uvedené náklady vznikly subjektu nakládajícímu s odpadními oleji, který požádal výrobce nebo dovozce olejů o jejich náhradu). Tato smlouva musí stanovit postup pro náhradu těchto nákladů, postup pro předkládání dokladů prokazujících likvidaci odpadního oleje, práva, povinnosti a odpovědnost stran za neplnění smluvních závazků, postup pro kontrolu plnění smluvních závazků, postup pro podávání, projednávání a řešení reklamací a sporů, doba platnosti smlouvy, podmínky a postup pro její změnu nebo ukončení;

3) uzavřít smlouvy s vybranými zařízeními pro využití odpadních olejů nebo jejich vývozci o přepravě a zpracování odpadních olejů, které nemají tržní hodnotu nebo mají zápornou tržní hodnotu. Smlouvy musí upravovat způsob úhrady nákladů na přepravu a zpracování odpadních olejů, způsob předkládání dokladů potvrzujících zpracování těchto odpadů, práva a povinnosti smluvních stran, odpovědnost za nesplnění smluvních závazků, způsob kontroly plnění smluvních závazků, postup pro uplatňování a vyřizování nároků a řešení sporů, dobu platnosti smlouvy a podmínky a postup její změny nebo ukončení.“

2. Ustanovení článku 34¹³ se doplňuje o odstavec 4 v tomto znění:

„4. Výrobci nebo dovozci, kteří organizují nakládání s odpadními oleji individuálně, uzavírají smlouvy o nakládání s odpadními oleji uvedené v odstavci 1 tohoto článku se subjekty

nakládajícími s odpady, které jsou podle čl. 34³¹ odst. 1 tohoto zákona oprávněny vydávat doklady potvrzující zpracování odpadních olejů.“

§ 37. Změna článku 34¹⁴

Ustanovení článku 34¹⁴ se mění takto:

„Článek 34¹⁴. Výjimky z uplatňování ustanovení čl. 34⁷ odst. 1 bodů 3, 4 a 5 tohoto zákona a článků 34⁸ až 34¹³

1. Ustanovení čl. 34⁷ odst. 1 bodů 3, 4 a 5 a článků 34⁸ až 34¹³ tohoto zákona se nevztahují na výrobce nebo dovozce olejů, kteří pro podnikatelské účely dodávají na vnitřní trh Litevské republiky oleje spalované během používání (oleje pro dvoudobé motory) nebo biologicky rozložitelné oleje na rostlinné bázi, ani na držitele odpadních olejů, kteří tyto oleje drží nebo používají.

2. Na požádání orgánů vykonávajících státní kontrolu ochrany životního prostředí jsou výrobci, dovozci, distributoři olejů a držitelé odpadních olejů uvedení v odstavci 1 tohoto článku povinni předložit technické specifikace těchto olejů nebo jiné dokumenty potvrzující, že jimi vyráběné, dovážené, používané nebo distribuované oleje odpovídají účelu použití nebo chemickému složení nebo fyzikálním vlastnostem uvedeným v odstavci 1 tohoto článku.“

§ 38. Změna článku 34¹⁸

1. Ustanovení čl. 34¹⁸ odst. 4 bod 1 se mění takto:

„1) bez požadavku na dodatečnou úhradu převzít od fyzické osoby, právnické osoby nebo osoby bez právní osobnosti odpadní pneumatiky, pokud počet kupovaných nebo nejdéle před jedním rokem zakoupených pneumatik odpovídá počtu odpadních pneumatik předávaných během jednoho roku nebo je vyšší a druh předávaných odpadních pneumatik odpovídá druhu kupovaných nebo zakoupených pneumatik. Nejsou-li odpadní pneumatiky předávány distributorovi pneumatik při jejich nákupu, musí kupující prokázat datum jejich zakoupení u distributora pneumatik;“.

2. Ustanovení čl. 34¹⁸ odst. 5 se mění takto:

„5. Při plnění povinnosti stanovené v odst. 1 bodě 2 tohoto článku jsou výrobci nebo dovozci zdanitelných výrobků, s výjimkou pneumatik, povinni organizovat sběr odpadu ze zdanitelných výrobků od podniků poskytujících služby údržby a oprav motorových vozidel a předávání tohoto odpadu subjektu nakládajícímu s odpady, který je oprávněn s tímto odpadem nakládat.“

3. Ustanovení čl. 34¹⁸ odst. 6 se mění takto:

„6. Při plnění povinnosti stanovené v odst. 1 bodě 2 tohoto článku jsou výrobci nebo dovozci pneumatik povinni organizovat sběr odpadních pneumatik z míst distribuce pneumatik, od podniků poskytujících služby údržby a oprav motorových vozidel a ze sběrných dvorů objemného odpadu, které jsou součástí systému nakládání s komunálním odpadem, a předávání tohoto odpadu subjektu nakládajícímu s odpady, který je oprávněn s tímto odpadem nakládat.“

4. Ustanovení čl. 34¹⁸ odst. 8 se mění takto:

„8. Podniky poskytující služby technické údržby a oprav vozidel jsou povinny:

1) bezplatně převzít od fyzických osob, právnických osob a osob bez právní osobnosti odpad ze zdanitelných výrobků vzniklý při údržbě a opravách motorových vozidel; tento odpad, s výjimkou částí vhodných k opětovnému použití, nesmí být vrácen fyzické osobě, právnické osobě ani osobě bez právní osobnosti;

2) předat odpad ze zdanitelných výrobků vzniklý při údržbě a opravách motorových vozidel subjektu nakládajícímu s odpady, který je oprávněn s tímto odpadem nakládat;

3) mít k dispozici místa pro dočasné skladování odpadu ze zdanitelných výrobků vzniklého při údržbě a opravách motorových vozidel do doby jeho předání subjektu nakládajícímu s odpady, který je oprávněn s tímto odpadem nakládat.“

5. Ustanovení čl. 34¹⁸ odst. 10 se mění takto:

„10. Držitel odpadu může odpadní pneumatiky s ohledem na jejich druh a za podmínek stanovených v odst. 4 bodě 1 nebo odst. 8 bodě 1 tohoto článku odevzdat na kterékoli místo určené pro jejich převzetí (místo distribuce pneumatik, podnik poskytující služby údržby a oprav motorových vozidel nebo sběrný dvůr objemného odpadu, který je součástí systému nakládání s komunálním odpadem).“

6. Ustanovení článku 34¹⁸ se doplňuje o odstavec 12 v tomto znění:

„12. Ustanovení odst. 1 bodu 3 tohoto článku se nevztahují na výrobce nebo dovozce, kteří vyrábějí zdanitelné výrobky na území Litevské republiky nebo je dovážejí na území Litevské republiky a používají je pro vlastní potřebu.“

§ 39. Změna článku 34¹⁸

1. Ustanovení čl. 34¹⁸ odst. 2 se mění takto:

„2. Povinnosti stanovené v tomto článku jsou výrobci nebo dovozci zdanitelných výrobků povinni plnit kolektivně založením organizace nebo účastí v již založené organizaci a jejím pověřením plněním povinností stanovených v tomto článku, jak je uvedeno v čl. 34¹⁹ odst. 1 tohoto zákona, nebo smluvním pověřením organizace plněním těchto povinností, aniž by se stali jejími účastníky.“

2. Ustanovení čl. 34¹⁸ odst. 7 se mění takto:

„7. Výrobci nebo dovozci zdanitelných výrobků jsou povinni platit daň za znečišťování životního prostředí odpadem ze zdanitelných výrobků postupem stanoveným zákonem o dani za znečišťování životního prostředí. Zaplacení daně za znečišťování životního prostředí odpadem ze zdanitelných výrobků nebo splnění úkolů v oblasti nakládání s odpadem ze zdanitelných výrobků stanovených vládou nebo jí pověřeným orgánem nezbavuje výrobce nebo dovozce zdanitelných výrobků povinnosti plnit povinnosti stanovené v odstavcích 1, 5 a 6 tohoto článku.“

3. Ustanovení čl. 34¹⁸ odst. 10 se mění a dostává toto znění:

„10. Držitel odpadu může odpadní pneumatiky s ohledem na jejich druh a za podmínek stanovených v odst. 4 bodě 1, odst. 8 bodě 1 nebo odst. 15 tohoto článku odevzdat na kterékoli místo určené pro jejich převzetí (místo distribuce pneumatik, podnik poskytující služby údržby a oprav motorových vozidel nebo sběrný dvůr objemného odpadu, který je součástí systému nakládání s komunálním odpadem).“

4. Ustanovení článku 34¹⁸ se doplňuje o odstavec 13 v tomto znění:

„13. Ustanovení tohoto článku a článku 34¹⁹ tohoto zákona se nevztahují na renovované pneumatiky dodané pro podnikatelské účely na vnitřní trh Litevské republiky, které již byly před renovací dodány pro podnikatelské účely na vnitřní trh Litevské republiky a pro které nebyly vydány doklady potvrzující zpracování odpadních pneumatik.“

5. Ustanovení článku 34¹⁸ se doplňuje o odstavec 14 v tomto znění:

„14. Dovoze zdanitelných výrobků usazený ve třetí zemi je povinen jmenovat právnickou nebo fyzickou osobu registrovanou v Litevské republice jako svého zplnomocněného zástupce odpovědného za plnění povinností stanovených v odstavcích 1 a 5 až 7 tohoto článku na území Litevské republiky. Dovoze zdanitelných výrobků a zplnomocněný zástupce uzavírají smlouvu o pověření.“

6. Ustanovení článku 34¹⁸ se doplňuje o odstavec 15 v tomto znění:

„15. Obec nebo správce systému nakládání s komunálním odpadem pověřený obcí nebo právnická osoba zřízená obcemi a pověřená správou sběrných dvorů objemného odpadu, které jsou součástí systému nakládání s komunálním odpadem, jsou povinni:

1) zajistit, aby ve sběrných dvorech objemného odpadu, které jsou součástí systému nakládání s komunálním odpadem, byly bez vybírání dodatečných poplatků, s výjimkou místního poplatku nebo jiného stanoveného příspěvku, přijímány odpadní pneumatiky z domácností, které nejsou odpadem ze zdanitelných výrobků, a aby bylo zajištěno jejich zpracování;

2) zajistit, aby ve sběrných dvorech objemného odpadu, které jsou součástí systému nakládání s komunálním odpadem, byly bez vybírání dodatečných poplatků přijímány odpadní pneumatiky z motocyklů a osobních automobilů pocházející z domácností. Počet položek

odpadu z pneumatik přijatých na obyvatele za kalendářní rok, bez účtování dodatečného poplatku, na místech sběru objemného odpadu, která jsou součástí systému nakládání s komunálním odpadem a nacházejí se na území obce, stanoví obecní rada nebo, na základě pověření obecní rady, správce systému nakládání s komunálním odpadem;

3) vést evidenci odpadních pneumatik postupem stanoveným orgány pověřenými ministrem životního prostředí tak, aby byla zajištěna úplná evidence sběru odpadních pneumatik podle bodu 2 tohoto odstavce (v kusech i podle hmotnosti) a aby bylo možné určit množství odpadních pneumatik převzatých bez vybírání dodatečných poplatků (v kusech i podle hmotnosti);

4) uzavírat smlouvy uvedené v čl. 34¹⁹ odst. 3 bodě 2 tohoto zákona.“

§ 40. Změna článku 34¹⁹

Článek 34¹⁹ odst. 1 se mění a zní takto:

„1. Za účelem kolektivní organizace nakládání s odpady z zdanitelných výrobků mohou výrobci a/nebo dovozci mohou zřídit organizaci a/nebo stát se členy zřízené organizace, pověřit ji organizací nakládání s odpady z zdanitelných výrobků a plněním povinností stanovených v čl. 34¹⁸ odst. 1 bodech 2, 3, 4 a v odstavcích 5 a 6 tohoto zákona stanovené povinnosti, nebo na základě smlouvy pověřit organizaci organizací nakládání s odpady z zdanitelných výrobků a plněním povinností stanovených v čl. 34¹⁸ odst. 1 bodech 2, 3, 4 a v odstavcích 5 a 6 tohoto zákona, aniž by se stali členy organizace. Při svěřování povinností organizaci je nutné dodržovat tyto požadavky:

1) Chtějí-li výrobci a/nebo dovozci kolektivně organizovat nakládání s odpady z výrobků podléhajících dani a plnit povinnosti stanovené v čl. 34¹⁸ odst. 1 bodech 2, 3, 4 a v odstavcích 5 a 6 tohoto zákona, mohou výrobci a/nebo dovozci poprvé pověřit organizaci plněním těchto povinností nebo změnit organizaci, která bude na jejich pověření plnit tyto povinnosti v následujícím kalendářním roce, a to nejpozději do 1. prosince běžného roku, s výjimkou případů, kdy výrobci a/nebo dovozci začnou dodávat zdanitelné výrobky na vnitrostátní trh Litevské republiky pro obchodní účely až po 1. prosinci.

2) Výrobci a/nebo dovozci, kteří začnou dodávat zdanitelné zboží na vnitrostátní trh Litevské republiky za účelem podnikání až po 1. prosinci, mohou plnění povinností uvedených v bodě 1 tohoto odstavce svěřit organizaci do 1 měsíce ode dne registrace v Jednotném informačním systému pro evidenci výrobků, obalů a odpadů podle postupu stanoveného ministrem životního prostředí.

3) Výrobci a/nebo dovozci mohou své povinnosti týkající se organizace nakládání s odpady ze stejného zdanitelného výrobku svěřit pouze jedné organizaci. Výrobci a/nebo dovozci,

kterí pověřili plněním svých povinností jednu organizaci, nemohou pověřit jinou organizaci plněním těchto povinností ve stejném kalendářním roce, s výjimkou případů, kdy byla platnost licence udělené organizaci pozastavena nebo zrušena.

4) V případě pozastavení nebo zrušení platnosti licence udělené organizaci mohou výrobci a/nebo dovozci do jednoho měsíce pověřit jinou organizaci, aby v daném roce plnila povinnosti stanovené pro výrobce a/nebo dovozce.

5) Na všechny výrobce a/nebo dovozce, kteří v případech uvedených v bodech 2 a 4 této části pověřili organizaci plněním povinností v daném roce po skončení prvního čtvrtletí daného kalendářního roku, se musí vztahovat stejné podmínky plnění povinností, tj. stejné sazby za nakládání s odpady ze zdaněných výrobků, závazek ohledně úrovně plnění úkolů v oblasti nakládání s odpady ze zdaněných výrobků stanovených vládou nebo jí pověřeným orgánem, postup pro náhradu ztrát v případě, že organizace nesplní závazek splnit úkoly v oblasti nakládání s odpady ze zdaněných výrobků stanovené vládou nebo jí pověřeným orgánem, přičemž výrobcům a/nebo dovozce by bylo třeba zaplatit poplatek za znečišťování životního prostředí odpady z výrobků, avšak v tomto zbývajícím období běžného roku se mohou lišit od podmínek plnění povinností, které se od začátku tohoto běžného roku vztahují na výrobce a/nebo dovozce.“

§ 41. Změna článku 34¹⁹

Ustanovení článku 34¹⁹ se mění takto:

„Článek 34¹⁹. Doplnující požadavky na organizaci kolektivního nakládání se zdanitelnými výrobky

1. Za účelem kolektivní organizace nakládání s odpady z zdanitelných výrobků mohou výrobci a/nebo dovozci mohou zřídit organizaci a/nebo stát se členy zřízené organizace, pověřit ji organizací nakládání s odpady z zdanitelných výrobků a plněním povinností stanovených v čl. 34¹⁸ odst. 1 bodech 2, 3, 4 a v odstavcích 5 a 6 tohoto zákona stanovené povinnosti, nebo na základě smlouvy pověřit organizaci organizací nakládání s odpady z zdanitelných výrobků a plněním povinností stanovených v čl. 34¹⁸ odst. 1 bodech 2, 3, 4 a v odstavcích 5 a 6 tohoto zákona, aniž by se stali členy organizace. Při svěřování povinností organizaci je nutné dodržovat tyto požadavky:

1) Chtějí-li výrobci a/nebo dovozci kolektivně organizovat nakládání s odpady z výrobků podléhajících dani a plnit povinnosti stanovené v čl. 34¹⁸ odst. 1 bodech 2, 3, 4 a v odstavcích 5 a 6 tohoto zákona, mohou výrobci a/nebo dovozci poprvé pověřit organizaci plněním těchto povinností nebo změnit organizaci, která bude na jejich pověření plnit tyto povinnosti v následujícím kalendářním roce, a to nejpozději do 1. prosince běžného roku, s výjimkou případů,

kdy výrobci a/nebo dovozci začnou dodávat zdanitelné výrobky na vnitrostátní trh Litevské republiky pro obchodní účely až po 1. prosinci.

2) Výrobci a/nebo dovozci, kteří začnou dodávat zdanitelné zboží na vnitrostátní trh Litevské republiky za účelem podnikání až po 1. prosinci, mohou plnění povinností uvedených v bodě 1 tohoto odstavci svěřit organizaci do 1 měsíce ode dne registrace v Jednotném informačním systému pro evidenci výrobků, obalů a odpadů podle postupu stanoveného ministrem životního prostředí.

3) Výrobci a/nebo dovozci mohou své povinnosti týkající se organizace nakládání s odpady ze stejného zdanitelného výrobku svěřit pouze jedné organizaci. Výrobci a/nebo dovozci, kteří pověřili plněním svých povinností jednu organizaci, nemohou pověřit jinou organizaci plněním těchto povinností ve stejném kalendářním roce, s výjimkou případů, kdy byla platnost licence udělené organizaci pozastavena nebo zrušena.

4) V případě pozastavení nebo zrušení platnosti licence udělené organizaci mohou výrobci a/nebo dovozci do jednoho měsíce pověřit jinou organizaci, aby v daném roce plnila povinnosti stanovené pro výrobce a/nebo dovozce.

5) Všichni výrobci a/nebo dovozci, kteří v případech uvedených v bodech 2 a 4 této části pověří organizaci plněním povinností v daném roce až po skončení prvního čtvrtletí daného kalendářního roku, se musí uplatňovat stejné podmínky plnění povinností, tj. stejné sazby za nakládání s odpady z zdaněných výrobků, závazek ohledně úrovně plnění úkolů v oblasti nakládání s odpady z zdanitelných výrobků stanovených vládou nebo jí pověřeným orgánem, postup kompenzace ztrát v případě, že organizace nesplní závazek splnit úkoly v oblasti nakládání s odpady z zdaněných výrobků stanovené vládou nebo jí pověřeným orgánem, a výrobcům a/nebo dovozce by měli zaplatit poplatek za znečišťování životního prostředí odpady z výrobků, avšak v tomto zbývajícím období běžného roku se mohou lišit od podmínek plnění povinností, které se od začátku tohoto běžného roku vztahují na výrobce a/nebo dovozce.

2. Licence na organizaci nakládání s odpady ze zdanitelných výrobků (všech nebo jejich části) může být vydána organizaci, které organizaci svěřili organizaci nakládání s odpady z zdanitelných výrobků (všech nebo jejich části) jako její účastníci nebo na smluvním základě výrobci a/nebo dovozci, kteří dodávají příslušné zdanitelné výrobky na vnitrostátní trh Litevské republiky za obchodními účely a jejichž celkový podíl na trhu, který podle postupu stanoveného ministrem financí vypočítává na základě množství pneumatik dodaných těmito výrobci, dovozci a účastníky na vnitrostátní trh Litevské republiky za účelem podnikání v daném vykazovaném období, činí nejméně 10 procent.

3. Za účelem splnění povinností stanovených výrobci a/nebo dovozci zdanitelných výrobků v čl. 34¹⁸ odst. 1 bodech 2 a 4 tohoto zákona je organizace povinna:

1) uzavírat smlouvy se subjekty zabývajícími se sběrem odpadu z zboží podléhajícího dani, které organizace vybere v souladu s postupem stanoveným ministrem životního prostředí, a to za účelem sběru, přepravy a přípravy k využití; a se subjekty odpovědnými za využití/recyklaci a/nebo vývozci odpadu z zboží podléhajícího dani, které organizace vybere v souladu s postupem stanoveným ministrem životního prostředí, za účelem využití sebraného odpadu z zboží podléhajícího dani. Tyto smlouvy musí obsahovat podmínky pro úhradu za sběr, přepravu, přípravu k použití, využití (recyklaci) a postup kontroly plnění smluvních závazků;

2) uzavřít smlouvy se všemi obcemi nebo správci systémů nakládání s komunálním odpadem, případně s právníckými osobami zřízenými obcemi, kterým obce svěřily správu sběrných míst pro objemný odpad patřící do systému nakládání s komunálním odpadem, o přepravu odpadních pneumatik z motocyklů a osobních automobilů, které byly shromážděny na sběrných místech pro objemný odpad patřících do systému nakládání s komunálním odpadem bez účtování dodatečného poplatku, z těchto sběrných míst, a financování nákladů na provoz těchto sběrných míst souvisejících se sběrem odpadních pneumatik z motocyklů a osobních automobilů bez vybírání dodatečného poplatku, a to v poměru k tržnímu podílu organizace na trhu s pneumatikami pro motocykly a osobní automobily, který se vypočítává podle postupu stanoveného ministrem životního prostředí na základě množství pneumatik pro motocykly a osobní automobily dodaných na vnitrostátní trh Litevské republiky pro obchodní účely v daném vykazovaném období, jak jej deklarovali výrobci a dovozci pneumatik, kteří pověřili organizaci plněním povinností stanovených v odstavci 1 tohoto článku. Smlouvy musí stanovit postup pro přepravu odpadu z pneumatik pro motocykly a osobní automobily z sběrných míst pro objemný odpad, která jsou součástí systému nakládání s komunálním odpadem, a pro organizaci jejich využití, postup pro částečné financování provozních nákladů těchto sběrných míst, práva, povinnosti a odpovědnost za plnění smluvních závazků, tj. povinnost organizace organizovat přepravu a využití odpadních pneumatik z motocyklů a osobních automobilů v poměru k jejímu podílu na trhu s pneumatikami pro motocykly a osobní automobily a financovat náklady na provoz sběrných míst pro objemný odpad patřících do systému nakládání s komunálním odpadem sběrných míst pro objemný odpad, které jsou součástí systému nakládání s komunálním odpadem, související se sběrem odpadních pneumatik z motocyklů a osobních automobilů, a to bez vybírání dodatečného poplatku, a to obci nebo správci systému nakládání s komunálním odpadem pověřenému obcí, nebo právnícké osobě zřízené obcemi, které obce pověřily správou sběrných míst pro objemný odpad patřících do systému nakládání s komunálním odpadem, k vytvoření podmínek pro odvoz odpadních pneumatik z motocyklů a

osobních automobilů, postup kontroly plnění smluvních závazků, postup pro podávání, projednávání a řešení reklamací a sporů, doba platnosti smlouvy, podmínky a postup pro její změnu nebo ukončení.

4. Organizace uzavírá smlouvy o nakládání s odpady z zdanitelných výrobků uvedené v odst. 3 bodě 1 tohoto článku s subjekty nakládajícími s odpady, které jsou podle čl. 34³¹ odst. 1 tohoto zákona oprávněny vystavovat dokumenty prokazující nakládání s odpady z zdanitelných výrobků dokumenty.“

§ 42. Zrušení článku 34²⁰

Článek 34²⁰ se zrušuje.

§ 43. Změna článku 34²²

1. Ustanovení čl. 34²² odst. 3 se mění takto:

„3. Organizace se zakládá za účelem splnění povinnosti stanovené výrobcům a dovozcům v tomto zákoně a v zákoně o nakládání s obaly a obalovými odpady, a to organizovat nakládání s odpady, které vznikly při používání příslušných výrobků (elektrických a elektronických zařízení, dopravních prostředků, oleje, zdanitelných výrobků, balených výrobků) dodávaných výrobcí a dovozci na vnitrostátní trh Litevské republiky pro obchodní za účelem podnikání (elektrická a elektronická zařízení, dopravní prostředky, oleje, zdanitelné výrobky, balené výrobky), a/nebo se podílela na organizaci nakládání s těmito odpady v systémech nakládání s komunálním odpadem organizovaných obcemi, a smí vykonávat pouze tuto povinnost a další povinnosti stanovené výrobcům a dovozcům v tomto zákoně a v zákoně o nakládání s obaly a odpady z obalů (s výjimkou povinnosti registrovat se, vést evidenci výrobků a obalů a předkládat zprávy o evidenci výrobků a obalů v souladu s postupem stanoveným ministrem životního prostředí) určenou činnost.“

2. Ustanovení čl. 34²² odst. 6 se mění takto:

„6. Organizace je povinna plnit povinnosti všech svých účastníků i výrobců a dovozců, kteří ji na smluvním základě pověřili plněním povinností výrobců a dovozců uvedených v odstavci 3 tohoto článku (dále jen „zmocnitelé“), za stejných podmínek.“

3. Ustanovení čl. 34²² odst. 7 se mění takto:

„7. Zakladateli organizace, jejími účastníky (dále jen „členové organizace“) a zmocniteli mohou být pouze výrobci nebo dovozci. Organizace je povinna přijmout všechny výrobce nebo dovozce, kteří mají zájem stát se jejími členy nebo s ní uzavřít smlouvu o plnění povinností výrobců a dovozců uvedených v odstavci 3 tohoto článku, a kteří se zaváží plnit podmínky stanovené v této smlouvě.“

4. Ustanovení čl. 34²² odst. 8 se mění takto:

„8. Výrobce nebo dovozce může organizováním nakládání s odpadem ze stejných výrobků, včetně obalů, a ze zdanitelných výrobků téhož druhu pověřit ve stejném kalendářním období pouze jednu organizaci.“

5. Ustanovení článku 34²² se doplňuje o odstavec 9¹ v tomto znění:

„9¹. Organizace je povinna umožnit zmocniteli, který o to požádá a zaváže se zachovávat důvěrnost informací (nezpřístupňovat je třetím osobám), účastnit se valné hromady členů organizace v postavení pozorovatele.“

6. Ustanovení čl. 34²² odst. 10 se mění takto:

„10. Organizace je povinna vyčlenit nejméně 3 % svých příjmů na vzdělávání a informování veřejnosti v oblasti předcházení vzniku odpadů a nakládání s odpady.“

§ 44. Změna článku 34²²

1. Ustanovení čl. 34²² odst. 8 se mění takto:

„8. Výrobce nebo dovozce může organizováním nakládání s odpadem ze stejných výrobků, včetně obalů, a ze zdanitelných výrobků téhož druhu pověřit ve stejném kalendářním období pouze jednu organizaci. Toto omezení se nevztahuje na pověření organizace nakládáním s odpadem z obalů, pokud organizace zavádí systémy odděleného sběru, v nichž se shromažďuje výhradně odpad z obalů konkrétních výrobků výrobců a dovozců, kteří touto činností pověřili právě tuto organizaci.“

2. Ustanovení čl. 34²² odst. 12 se mění takto:

„12. Ve smlouvě uvedené v odstavci 7 tohoto článku musí organizace stanovit závazek nahradit členům organizace a zmocnitelům vzniklou škodu, pokud by jim v důsledku nesplnění smluvního závazku organizace splnit cíle v oblasti nakládání s odpadem z výrobků nebo obalů stanovené vládou nebo jí pověřeným orgánem vznikla povinnost zaplatit daň za znečišťování životního prostředí odpadem z výrobků nebo obalů.“

Článek 45. Změna článku 34²³

1. Ustanovení čl. 34²³ odst. 1 se mění takto:

„1. Pravidla pro udělování licencí k organizování nakládání s odpadem z výrobků a obalů schvaluje vláda.“

2. Ustanovení čl. 34²³ odst. 4 se mění takto:

„4. Orgán vykonávající dohled nad licencovanou činností po konzultaci s Litevskou komorou auditorů každoročně do 15. února schválí technické zadání auditu činnosti organizací výrobců a dovozců.“

Článek 46. Změna článku 34²⁴

1. Ustanovení čl. 34²⁴ odst. 6 se mění takto:

„6) licence k organizování nakládání s odpadem z elektrických a elektronických zařízení (svítidel);“.

2. Ustanovení čl. 34²⁴ odst. 7 se mění takto:

„7) licence k organizování nakládání s odpadem z elektrických a elektronických zařízení (zařízení pro výměnu teploty);“.

3. Ustanovení čl. 34²⁴ odst. 8 se mění takto:

„8) licence k organizování nakládání s odpadem z elektrických a elektronických zařízení (obrazovek, monitorů a zařízení obsahujících obrazovky o ploše větší než 100 cm²);“.

4. Body 12 a 13 článku 34²⁴ se zrušují.

5. Článek 34²⁴ se doplňuje bodem 14, který zní:

„14) licence k organizování nakládání s odpadem z obalů konkrétních výrobků. Tato licence se vydává za účelem organizování systému odděleného sběru odpadu z obalů konkrétních výrobků.“

Článek 47. Změna článku 34²⁵

1. Písmeno a) bodu 2 odstavce 1 článku 34²⁵ se nahrazuje novým zněním:

„a) plán organizace činností v oblasti nakládání s odpady, který musí obsahovat opatření a činnosti zajišťující splnění povinnosti výrobců a dovozců stanovené tímto zákonem organizovat nakládání s odpady vzniklými při používání příslušných výrobků (elektrických a elektronických zařízení, vozidel, olejů, zdanitelných výrobků a balených výrobků) dodaných výrobcí a dovozci pro podnikatelské účely na vnitřní trh Litevské republiky, nebo podílet se na organizaci nakládání s těmito odpady v rámci systémů nakládání s komunálním odpadem organizovaných obcemi, a dále zajistit splnění cílů v oblasti nakládání s odpadem z výrobků nebo obalů stanovených vládou nebo jí pověřeným orgánem a rozvoj infrastruktury nezbytné pro nakládání s odpadem z výrobků nebo obalů;“.

2. Ustanovení čl. 34²⁵ odst. 3 se mění takto:

„3. Držiteli licence, jehož členové dodávají pro podnikatelské účely na vnitřní trh Litevské republiky nejen vozidla, ale také zdanitelné výrobky nebo oleje, mohou být spolu s licencí uvedenou v čl. 34²⁴ bodě 9 tohoto zákona vydány také licence uvedené v čl. 34²⁴ bodech 1, 2 nebo 3 tohoto zákona.“

Článek 48. Změna článku 34²⁵

Ustanovení čl. 34²⁵ odst. 1 až po dvojtečku se mění takto:

„1. Licence k organizování nakládání s odpadem z výrobků nebo obalů (dále jen „licence“) se vydává pro činnost spočívající v organizování nakládání s odpadem z příslušných výrobků nebo obalů vykonávanou v souladu s požadavky na kolektivní organizaci nakládání s odpadem z výrobků nebo obalů stanovenými v člancích 34², 34⁵, 34¹², 34¹⁶, 34¹⁹, 34²² a 34³⁹ tohoto zákona a v článku 10 zákona o obalech a obalových odpadech, po předložení následujících dokumentů orgánu příslušnému k vydávání licencí:“.

Článek 49. Změna článku 34²⁶

1. Ustanovení čl. 34²⁶ odst. 1 bod 2 se mění takto:

„2) organizovat nakládání s odpadem z výrobků nebo obalů a podílet se na organizaci nakládání s odpadem z výrobků nebo obalů vznikajícím v proudu komunálního odpadu v rámci systémů nakládání s komunálním odpadem organizovaných obcemi;“.

2. V čl. 34²⁶ odst. 1 se doplňuje nový bod 21, který zní:

„2¹) plnit cíle v oblasti nakládání s odpadem z výrobků nebo obalů stanovené výrobci a dovozci vládou nebo jí pověřeným orgánem;“.

3. Ustanovení čl. 34²⁶ odst. 1 bod 4 se mění takto:

„4) spolu se zprávou uvedenou v bodě 3 tohoto odstavce předložit orgánu vykonávajícímu dohled nad licencovanou činností zprávu o dohodnutých postupech vypracovanou nezávislým auditorem podle technického zadání auditu činnosti uvedeného v čl. 34²³ odst. 4 tohoto zákona, týkající se souladu činnosti držitele licence s právními předpisy, a tuto zprávu zveřejnit na internetových stránkách držitele licence;“.

4. Ustanovení čl. 34²⁶ odst. 1 bod 12 se mění takto:

„12) uzavírat smlouvy uvedené v čl. 34⁵ odst. 3, čl. 34¹⁶ odst. 3 a čl. 34¹⁹ odst. 2 a 3 tohoto zákona a v souladu s těmito smlouvami financovat nakládání s vozidly s ukončenou životností, bateriemi a akumulátory a odpadem ze zdanitelných výrobků (s výjimkou baterií a akumulátorů);“.

5. Ustanovení čl. 34²⁶ odst. 1 bod 13 se mění takto:

„13) uzavírat smlouvy uvedené v čl. 34¹² odst. 3 tohoto zákona a v souladu s těmito smlouvami financovat nakládání s odpadními oleji, které nemají tržní hodnotu nebo mají zápornou tržní hodnotu, a hradit náklady na nakládání s těmito odpadními oleji;“.

6. Ustanovení čl. 34²⁶ odst. 1 bod 15 se mění takto:

„15) uzavírat smlouvy uvedené v čl. 10 odst. 4² zákona o nakládání s obaly a odpady z obalů a financovat v souladu s postupem stanoveným v těchto smlouvách a v čl. 10 odst. 5³

zákona o nakládání s obaly a odpady z obalů financovat sběr a nakládání s odpady vyhozenými do veřejných sběrných systémů a s komunálním odpadem.“

Článek 50. Změna článku 34²⁶

1. Ustanovení čl. 34²⁶ odst. 1 bodu 6 se zrušuje.
2. Ustanovení čl. 34²⁶ odst. 1 bod 8 se mění takto:

„8) uzavírat smlouvy o financování organizace nakládání s odpady z výrobků uvedené v článku 30 odstavci 16 tohoto zákona a/nebo smlouvy o organizaci a financování nakládání s obalovým odpadem a financovat v souladu s těmito smlouvami a postupem stanoveným v čl. 10 odst. 5 zákona o nakládání s obaly a obalovým odpadem nakládání s odpady z výrobků nebo obalů vznikajícími v toku komunálního odpadu v komunálních systémech nakládání s odpady organizovaných obcemi a údržbu, modernizaci a rozšiřování infrastruktury systému tříděného sběru obalových odpadů vznikajících v toku komunálního odpadu v souladu s nezbytnými požadavky uvedenými v čl. 10 odst. 4 bodu 2 zákona o nakládání s obaly a obalovými odpady požadavky na poskytování služeb tříděného sběru a přepravy obalových odpadů vznikajících v toku komunálního odpadu;“.

3. Ustanovení čl. 34²⁶ odst. 1 bod 12 se mění takto:

„12) uzavírat smlouvy uvedené v čl. 34⁵ odst. 4 a 5, čl. 34¹⁶ odst. 3 a 4, čl. 34¹⁹ odst. 3 a 4 a financovat v souladu s postupem stanoveným v těchto smlouvách nakládání s vozidly nevhodnými k provozu, baterií a akumulátorů, jakož i odpadů z výrobků podléhajících dani (s výjimkou baterií a akumulátorů);“.

Článek 51. Změna článku 34²⁷

1. Ustanovení čl. 34²⁷ odst. 1 se mění takto:

„1. Licence musí být změněna v případě změny údajů o držiteli licence uvedených v licenci nebo pokud údaje uvedené v licenci o výrobcích nebo obalech, pro jejichž nakládání s odpady byla licence vydána, již neodpovídají ustanovením právních předpisů upravujících organizaci nakládání s odpady z těchto výrobků nebo obalů.“

2. Ustanovení článku 34²⁷ se doplňuje o odstavec 2¹ v tomto znění:

„2¹. Jakmile se zjistí, že údaje uvedené v licenci týkající se výrobků nebo obalů, pro jejichž nakládání s odpady byla licence vydána, již neodpovídají ustanovením právních předpisů upravujících organizaci nakládání s odpady z těchto výrobků nebo obalů, nebo pokud na základě veřejně dostupných údajů zjistí, že se změnilы identifikační údaje držitele licence, orgán vydávající licence o tom nejpozději do 3 pracovních dnů informuje držitele licence a nejpozději do 20 pracovních dnů licenci změní tak, aby v ní byly uvedeny nejnovější identifikační údaje

držitele licence a její údaje odpovídaly požadavkům právních předpisů upravujících organizaci nakládání s odpady z výrobků nebo obalů.“

Článek 52. Změna článku 34²⁸

1. Ustanovení čl. 34²⁸ odst. 1 bod 3 se mění takto:

„3) vyjde najevo, že držitel licence nesplňuje alespoň jednu z požadavků stanovených pro organizace výrobců a dovozců, které kolektivně organizují nakládání s odpady z výrobků nebo obalů, uvedených v čl. 34² odst. 2 tohoto zákona nebo v čl. 10 odst. 3 zákona o nakládání s obaly a odpady z obalů.“

2. Ustanovení čl. 34²⁸ odst. 3 se mění takto:

„3. Lhůta uvedená v odstavci 2 tohoto článku musí činit:

1) nejméně 5 pracovních dnů a nejvýše 20 pracovních dnů ode dne doručení oznámení orgánu vydávajícího licence o varování ohledně možného pozastavení platnosti licence (dále jen „upozornění“) od data, kdy bylo zjištěno, že držitel licence nedodržuje podmínky licencované činnosti uvedené v čl. 34²⁶ odst. 1 bodu 3 a/nebo bodu 4 tohoto zákona a/nebo bodu 5 a/nebo bodu 6 a/nebo bodu 7 tohoto zákona, nebo pokud bylo zjištěno porušení uvedené v odstavci 1 bodu 2 tohoto článku;

2) nejméně jeden měsíc a nejvýše 3 měsíce ode dne obdržení oznámení o varování od orgánu vydávajícího licence, pokud se zjistí, že držitel licence nedodržuje podmínky stanovené v čl. 34²⁶ odst. 1 bodu 1 a/nebo bod 8 a/nebo bod 9 a/nebo bod 10 a/nebo bod 12 a/nebo bod 13 a/nebo bod 14 a/nebo 15 bodu uvedených podmínek pro výkon licencované činnosti, nebo pokud bylo zjištěno porušení uvedené v odstavci 1 bodu 3 tohoto článku;

3) nejméně 6 měsíců a nejvýše 12 měsíců ode dne obdržení oznámení o varování od orgánu vydávajícího licence, pokud bylo zjištěno, že držitel licence po uplynutí vykazovaného období nedodržuje podmínky licencované činnosti uvedené v čl. 34²⁶ odst. 1 bodu 2 a/nebo 2¹ a/nebo 11 tohoto zákona.“

3. Ustanovení čl. 34²⁸ odst. 4 se mění takto:

„4. Pokud držitel licence ve lhůtě stanovené v upozornění nepředloží dokumenty prokazující, že okolnosti uvedené v upozornění pominuly a/nebo byly odstraněny porušení uvedené v upozornění, orgán vydávající licence nejpozději do 5 pracovních dnů od uplynutí lhůty uvedené v upozornění přijme rozhodnutí o pozastavení platnosti licence (to se nevztahuje na případ uvedený v odstavci 4¹ tohoto článku). Do 3 pracovních dnů od přijetí tohoto rozhodnutí orgán vydávající licence informuje držitele licence o přijatém rozhodnutí, přičemž uvede důvody tohoto rozhodnutí a lhůtu nejméně 10 pracovních dnů od obdržení oznámení orgánu vydávajícího licence o přijatém rozhodnutí, během něhož je třeba, aby byly odstraněny

překážky a předloženy dokumenty prokazující, že okolnosti uvedené v rozhodnutí pominuly a/nebo že byly odstraněny porušení uvedená v rozhodnutí, s cílem zrušit pozastavení platnosti licence.“

4. Ustanovení článku 34²⁸ se doplňuje o odstavec 4¹ v tomto znění:

„4¹. Po uplynutí lhůty stanovené ve výstraze, během níž je nutné odstranit okolnosti a/nebo porušení uvedená ve výstraze a předložit doklady, které to prokazují, se platnost licence nezastaví, pokud držitel licence ve lhůtě stanovené orgánem vydávajícím licence předloží:

1) důkazy o tom, že ukončil své činnosti, které vedly ke vzniku okolností a/nebo porušení uvedených v odstavci 1 tohoto článku, odstranil následky těchto činností a nahradil škodu, pokud byla zjištěna, uhradil ztráty vzniklé v důsledku těchto činností držitele licence, pokud k nim došlo v důsledku nesplnění smluvních závazků držitelem licence, a zaplatil sankce stanovené zákonem za tato porušení, jsou-li takové sankce stanoveny, nebo

2) důkazy o tom, že okolnosti a/nebo porušení uvedené v odstavci 1 tohoto článku nemohl odstranit z důvodů, které nezávisely na vůli a úsilí držitele licence.“

5. Ustanovení čl. 34²⁸ odst. 6 se mění takto:

„6. Povinnost upozornit držitele licence na záměr pozastavit platnost licence a stanovit lhůtu k nápravě nedostatků se neuplatní, pokud nelze takovou lhůtu stanovit, protože by to bylo v rozporu s veřejným zájmem, a proto musí být platnost licence pozastavena neprodleně.“

Článek 53. Změna článku 34²⁸

1. Ustanovení čl. 34²⁸ odst. 1 bod 3 se mění takto:

„3) vyjde najevo, že držitel licence nesplňuje alespoň jednu z podmínek stanovených pro organizace výrobců a dovozců, které kolektivně organizují nakládání s odpady z výrobků nebo obalů, uvedených v čl. 34² odst. 2 tohoto zákona, v čl. 34⁵ odst. 2, čl. 34¹⁹ odst. 2 nebo v čl. 10 odst. 3 zákona o nakládání s obaly a odpady z obalů.“

2. Ustanovení čl. 34²⁸ odst. 3 bod 1 se mění takto:

„1) nejméně 5 pracovních dnů a nejdéle 20 pracovních dnů od data doručení oznámení orgánu vydávajícího licence o varování ohledně možného pozastavení platnosti licence (dále jen – varování) od data obdržení oznámení od orgánu vydávajícího licenci o možném pozastavení platnosti licence, pokud bylo zjištěno, že držitel licence nedodržuje podmínky licencované činnosti uvedené v čl. 34²⁶ odst. 1 bodu 3 a/nebo 4 a/nebo 5 a/nebo 7 tohoto zákona, nebo pokud bylo zjištěno porušení uvedené v odstavci 1 bodě 2 tohoto článku;“.

Článek 54. Změna článku 34²⁹

Ustanovení článku 34²⁹ se doplňuje o odstavec 3 v tomto znění:

„3. Je-li platnost licence zrušena z důvodů uvedených v odstavci 1 bodu 3 nebo 4 tohoto článku, může být subjektu, jemuž byla platnost licence zrušena, vydána nová licence nejdříve po uplynutí 6 měsíců ode dne zrušení platnosti licence.“

Článek 55. Změna kapitoly osm⁹

Kapitola osm⁹ se mění takto:

„KAPITOLA OSM⁹**POUŽITÍ KAPITOLY OSM¹, KAPITOLA OSM², KAPITOLA OSM³, KAPITOLA OSM⁴ A KAPITOLA OSM⁵****Článek 34³⁰. Použití kapitol: osm¹, osm², osm³, osm⁴ a osm⁵**

1. Ustanovení kapitoly osm¹ tohoto zákona se nevztahují na:

1) elektrická a elektronická zařízení, která jsou nezbytná pro ochranu zájmů národní bezpečnosti a obrany, včetně zbraní, střeliva a vojenského materiálu určeného pro vojenské účely;

2) elektrická a elektronická zařízení, která jsou speciálně navržena a namontována jako součást jiného druhu zařízení, na něž se ustanovení kapitoly osm¹ tohoto zákona nevztahují, a která mohou fungovat pouze jako součást tohoto zařízení;

3) přímo žhavené žárovky;

4) zařízení určená pro vyslání do vesmíru;

5) velká stacionární průmyslová zařízení;

6) velká stacionární zařízení, s výjimkou zařízení, která se v těchto zařízeních nacházejí, ale která nejsou výlučně navržena a namontována jako součást těchto zařízení;

7) vozidla určená k přepravě osob a nákladu, s výjimkou elektrických dvoukolových vozidel, jejichž typ nebyl schválen;

8) stroje určené výhradně k profesionálnímu použití, které se nepohybují po silnicích;

9) zařízení, která jsou speciálně navržena výhradně pro vědecký výzkum a experimentální vývoj a jsou dodávána pouze mezi podniky nebo mezi podniky a vědeckými a studijními institucemi;

10) zdravotnické prostředky a zdravotnické prostředky pro diagnostiku *in vitro*, pokud je pravděpodobné, že do konce svého životního cyklu budou infikovány, a na aktivní implantabilní zdravotnické prostředky.

2. Ustanovení kapitoly osm⁴ tohoto zákona se nevztahují na:

1) baterie a akumulátory používané ve vybavení, zbraních, střelivu a vojenském vybavení souvisejícím s ochranou zájmů národní bezpečnosti a obrany (s výjimkou výrobků, které nejsou určeny pro vojenské účely);

2) baterie a akumulátory používané v zařízení určeném pro lety do vesmíru.

3. Ustanovení kapitol osm², osm³ a osm⁵ tohoto zákona se nevztahují na vozidla, oleje a zdanitelné zboží (s výjimkou baterií a akumulátorů) určené pro účely národní obrany, které bylo vyrobeno na území Litevské republiky nebo dovezeno na území Litevské republiky veřejnými orgány pro jejich vlastní potřebu či převedeno na jiné veřejné orgány. Odpady vzniklé při

používání uvedených výrobků státními orgány se nakládají postupem stanoveným v čl. 4 odst. 1 tohoto zákona.“

Článek 56. Změna článku 34³¹

1. Ustanovení čl. 34³¹ odst. 1 se mění takto:

„1. Právo vystavovat doklady prokazující nakládání s odpady z výrobků a/nebo obalů mají subjekty uvedené v seznamu subjektů nakládajících s odpady, které disponují doklady prokazujícími nakládání s odpady z výrobků a nebo obalů (dále v tomto článku – Seznam subjektů nakládajících s odpady) podle postupu stanoveného ministrem životního prostředí, kteří s ohledem na prováděnou činnost v oblasti nakládání s odpady z elektrických a elektronických zařízení a na druhy nakládaných elektrických a elektronických zařízení splňují a uplatňují příslušné evropské normy, a ti uživatelé výrobků a/nebo obalů odpadů, kteří zpracovávají shromážděné smíšené komunální odpady tím, že oddělují odpady z výrobků a/nebo obalových odpadů za účelem jejich recyklace a/nebo jiného využití a kteří splňují požadavky stanovené v odstavcích 4, 5, 6 a 7 tohoto článku. Do seznamu subjektů nakládajících s odpady jsou zapsáni subjekty nakládající s odpady z elektrických a elektronických zařízení a subjekty nakládající s odpady z výrobků a nebo obalových odpadů, vývozci, sběratelé a/nebo subjekty nakládající s odpady, které zpracovávají sebraný smíšený komunální odpad a oddělují z něj odpady z výrobků a/nebo obalů za účelem jejich recyklace a/nebo jinak využít, vystavují doklady prokazující nakládání s odpady z výrobků a/nebo obalů v souladu s postupem stanoveným ministrem životního prostředí. Neoprávněné vydávání dokumentů prokazujících nakládání s výrobky a/nebo obalovým odpadem je zakázáno.“

2. V čl. 34³¹ odst. 2 se doplňuje nový bod 9, který zní:

„9) množství vyvezeného odpadu z elektrických a elektronických zařízení, které bylo vyvezeno uživateli odpadu, který nezavedl evropskou normu pro provádění takové činnosti v oblasti nakládání s odpadem z elektrických a elektronických zařízení.“

3. Ustanovení čl. 34³¹ odst. 4 se mění takto:

„4. Právo vystavovat doklady prokazující nakládání s odpady z výrobků a/nebo obalů a být zapsáni do seznamu subjektů nakládajících s odpady mají ti uživatelé odpadů z výrobků a/nebo obalů, kteří kromě jiných požadavků stanovených v tomto zákoně pro činnost v oblasti nakládání s odpady:

1) pokud uživatel odpadů recykluje odpad z elektrických a elektronických zařízení nebo provádí předběžné zpracování takového odpadu – splňuje a uplatňuje evropské normy, které se vztahují na činnosti recyklace nebo předběžného zpracování určitého druhu odpadu z elektrických a elektronických zařízení, a, pokud uživatel odpadů z elektrických a elektronických

zařízení provádí předběžné zpracování těchto odpadů a sám nezpracovává složky ani části odpadů z elektrických a elektronických zařízení – na základě uzavřených smluv o odvozu složek nebo částí odpadů z elektrických a elektronických zařízení k recyklaci do jiných členských států předává složky nebo části odpadů z elektrických a elektronických zařízení oprávněným subjektům zabývajícím se nakládáním s odpady, kteří tyto odpady odvázejí k recyklaci do jiného členského státu k oprávněným subjektům zabývajícím se recyklací odpadů, kteří zavedli evropskou normu pro provádění činností recyklace takových odpadů z elektrických a elektronických zařízení;

2) pokud uživatel odpadů recykluje, využívá k výrobě energie odpady z jiných výrobků než z elektrických a elektronických zařízení a/nebo obalových odpadů k získání energie a/nebo provádí předběžné zpracování odpadů z jiných výrobků – splňuje tyto požadavky:

a) recykluje odpady z výrobků a/nebo obalů nebo využívá k výrobě energie odpady z olejů, pneumatik a/nebo obalů, nebo připravuje odpady z výrobků k použití s využitím nejlepších dostupných metod nakládání s odpady stanovených ministrem životního prostředí, tj. nejúčinnějších technologií zpracování odpadů vyvinutých v tomto odvětví průmyslu technologií zpracování odpadu, které nepoškozují veřejné zdraví a životní prostředí, nebo, pokud nelze dopadům zabránit, které mají co nejmenší vliv na veřejné zdraví a životní prostředí;

b) při recyklaci odpadů z výrobků nebo obalů v souladu s požadavky mezinárodních a/nebo vnitrostátních norem vyrábí v rámci technologického procesu z těchto odpadů z výrobků nebo obalů produkt, který má poptávku nebo trh, je obecně používán pro konkrétní účely a je označen kódem zboží podle verze Kombinované nomenklatury, schválené nařízením [\(EU\) č. 861/2010](#) ze dne 5. října 2010, ve znění pozdějších předpisů;

c) na svém území, kde se zpracovávají odpady z výrobků a/nebo obalů nebo se využívají k získání energie oleje, pneumatiky a/nebo obalů, nebo se připravují k použití odpady z výrobků, musí mít nainstalované metrologicky ověřené vážicí zařízení s platným certifikátem o metrologické ověření (dále v tomto článku jen „vážicí zařízení“);

d) provádí předběžné zpracování odpadů z výrobků a recykluje nebo využívá jejich složky či části k získání energie a/nebo provádí předběžné zpracování odpadů z výrobků a jejich složky či části na základě uzavřených smluv o recyklaci složek či částí odpadů z výrobků nebo k odeslání k recyklaci do jiných členských států předává legálně působícím subjektům nakládajícím s odpady, kteří tyto odpady recyklují nebo je odvázejí k recyklaci do jiných členských států a kteří mohou potvrdit, že z těchto odpadů byl vyroben výrobek, jak je stanoveno v bodě 2 písm. b) této části, nebo na základě uzavřených smluv o využití složek či částí odpadu z výrobků k získání energie předává složky či části odpadu z výrobků, které nejsou vhodné k

recyklaci, oprávněným subjektům zabývajícím se nakládáním s odpady, které tyto odpady využívají k získání energie nebo je přepravují k tomuto účelu do jiných členských států;

e) připravuje k využití a využívá odpad z výrobků s účinností nejméně ve výši stanovené vládou nebo jí pověřeným orgánem.“

4. Ustanovení čl. 34³¹ odst. 5 se mění takto:

„5. Právo vystavovat doklady prokazující nakládání s odpady z výrobků a/nebo obalů a být zapsáni do seznamu subjektů nakládajících s odpady mají ti vývozci odpadů z výrobků a/nebo obalů, kteří kromě jiných požadavků stanovených v tomto zákoně pro činnost vývozu odpadů:

1) pokud subjekt nakládající s odpady vyváží do jiných členských států odpady z elektrických a elektronických zařízení – splňují a uplatňují evropské normy, které se vztahují na činnosti spojené s odvozem určitých druhů odpadů z elektrických a elektronických zařízení, a odváží odpady z elektrických a elektronických zařízení k recyklaci na základě uzavřených smluv o recyklaci příslušných druhů odpadů z elektrických a elektronických zařízení k recyklačním podnikům legálně působícím v jiném členském státě, kteří zavedli evropskou normu pro provádění činností v oblasti recyklace takových odpadů z elektrických a elektronických zařízení;

2) pokud subjekt nakládající s odpady přepravuje do jiných členských států odpady z jiných výrobků než z elektrických a elektronických zařízení a/nebo odpady z obalů – splňuje tyto požadavky:

a) má právo vyvážet odpady z výrobků a/nebo obalů v souladu s požadavky stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady [\(ES\) č. 1013/2006](#) ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů, ve znění všech pozdějších změn;

b) provádí předběžné zpracování odpadů z výrobků a vyváží do jiných členských států jejich složky nebo části k recyklaci, nebo vyváží do jiných členských států složky nebo části odpadů z výrobků, které nejsou vhodné k recyklaci, k využití jako zdroj energie, nebo vyváží do jiných členských států nezpracované odpady z výrobků k recyklaci do jiných členských států, nebo vyváží odpady z obalů k recyklaci do jiných členských států, nebo vyváží odpady z olejů, pneumatik a/nebo obalů, které nejsou vhodné k recyklaci, do jiných členských států za účelem využití k výrobě energie;

c) má uzavřenou smlouvu o recyklaci nebo využití příslušných výrobků a/nebo obalů pro účely energetického využití se správcem odpadu, který tyto odpady recykluje nebo využije v členských státech pro účely energetického využití (dále jen „příjemce“), s uvedením názvu a kódu (kódů) výrobku a/nebo obalových odpadů, které příjemce recykluje nebo využije pro energetické využití, způsobu recyklace nebo využití výrobku a/nebo obalových odpadů pro účely energetického využití a doby platnosti smlouvy;

d) má k dispozici doklady prokazující, že příjemce má právo a dostatečné kapacity k recyklaci nebo využití dovážených odpadů za účelem získání energie v souladu s požadavky stanovenými v právních předpisech Evropské unie a/nebo Litevské republiky upravujících ochranu životního prostředí;

e) disponuje vážícím zařízením na území, kde jsou skladovány a připravovány k odvozu odpady z výrobků a/nebo obalů, nebo smlouvu o vážení pomocí váhového zařízení s podnikem poskytujícím tyto služby.“

5. Článek 34³¹ odst. 6 se mění a zní takto:

„6. Doklady potvrzující zpracování odpadu z výrobků nebo obalů jsou oprávněni vydávat a do seznamu subjektů nakládajících s odpady se zapisují subjekty provádějící sběr odpadu z výrobků nebo obalů, kteří kromě ostatních požadavků stanovených tímto zákonem pro činnost sběru odpadu splňují tyto podmínky:

1) pokud subjekt zabývající se sběrem odpadů sbírá odpad z elektrických a elektronických zařízení – splňují a uplatňují evropské normy, které se vztahují na činnost sběru odpadů z určitých druhů elektrických a elektronických zařízení, a sběr odpadů z elektrických a elektronických zařízení používaných v domácnostech v systémech nakládání s komunálním odpadem organizovaných obcemi a v doplňkových systémech sběru odpadů provádí na základě smluv uzavřených v souladu s právními předpisy s těmi obcemi, na jejichž území se tyto odpady sbírají, nebo právními osobami jimi zřízenými, kterým byla svěřena správa systémů nakládání s komunálním odpadem;

2) pokud subjekt zabývající se sběrem odpadu sbírá odpad z jiných výrobků než z elektrických a elektronických zařízení a/nebo obalový odpad – splňuje tyto požadavky:

a) má smlouvy uzavřené v souladu s právními předpisy s těmi obcemi (nebo jimi zřízenými právními osobami pověřenými správou systémů nakládání s komunálním odpadem), v jejichž systémech nakládání s komunálním odpadem a doplňkových systémech sběru odpadu sbírá odpad z obalů;

b) třídí sebraný odpad z výrobků nebo obalů oddělením odpadu vhodného k recyklaci, tento odpad sám recykluje, je-li k tomu oprávněn, nebo jej vyváží k recyklaci do jiných členských států, je-li k tomu oprávněn; odpad z výrobků nebo obalů nevhodný k recyklaci, oddělený při třídění, sám využívá k výrobě energie, je-li k tomu oprávněn, nebo jej vyváží za účelem energetického využití do jiných členských států, je-li k tomu oprávněn;

c) předává sebraný odpad z výrobků nebo obalů na základě uzavřených smluv subjektům nakládajícím s odpady, které tento odpad třídí oddělením odpadu vhodného k recyklaci a samy jej recyklují nebo jej předávají vývozcům odpadů, kteří tento odpad vyváží k recyklaci do jiných členských států, a které samy využívají odpad z výrobků nebo obalů nevhodný k

recyklaci, oddělený při třídění, k výrobě energie nebo jej předávají vývozcům odpadů, kteří tento odpad vyvážejí k energetickému využití do jiných členských států;

d) předává sebraný odpad z výrobků nebo obalů na základě uzavřených smluv zařízení pro recyklaci odpadu z výrobků nebo obalů nebo vývozcům těchto odpadů, kteří je vyvážejí k recyklaci do jiných členských států;

e) disponuje vážícím zařízením na území, kde jsou skladovány a připravovány k recyklaci odpady z výrobků a/nebo obalů, nebo smlouvu o vážení pomocí váhového zařízení s podnikem poskytujícím tyto služby.“

6. Článek 34³¹ odst. 7 se mění a zní takto:

„7. Doklady potvrzující zpracování odpadu z výrobků nebo obalů jsou oprávněny vydávat a do seznamu subjektů nakládajících s odpady se zapisují také subjekty nakládající s odpady, které zpracovávají sebraný směsný komunální odpad oddělováním odpadu z výrobků nebo obalů za účelem jeho recyklace nebo energetického využití a které kromě ostatních požadavků stanovených tímto zákonem splňují a uplatňují evropské normy vztahující se na činnost prvotního zpracování příslušného druhu odpadu z elektrických a elektronických zařízení, pokud je při zpracování směsného komunálního odpadu oddělován odpad z elektrických a elektronických zařízení, a dále splňují tyto požadavky:

1) mají smlouvy uzavřené v souladu s právními předpisy s těmi obcemi (nebo jimi zřízenými právními osobami pověřenými správou systémů nakládání s komunálním odpadem), v jejichž systémech nakládání s komunálním odpadem je sbírán směsný komunální odpad, z něhož je při zpracování oddělován odpad z výrobků nebo obalů;

2) s odpadem z výrobků nebo obalů odděleným při zpracování směsného komunálního odpadu nakládají takto:

a) sami jej recyklují, jsou-li k tomu oprávněni, nebo jej vyvážejí k recyklaci do jiných členských států, jsou-li k tomu oprávněni; odpad z výrobků nebo obalů nevhodný k recyklaci, oddělený při zpracování, sami využívají k výrobě energie, jsou-li k tomu oprávněni, nebo jej vyvážejí za účelem energetického využití do jiných členských států, jsou-li k tomu oprávněni;

b) předávají odpad na základě uzavřených smluv vývozcům odpadů, který jej po zpracování vytríděného odpadu z výrobků a/nebo obalů vyvážejí k recyklaci do jiných členských států;

c) odpad z výrobků nebo obalů nevhodný k recyklaci, oddělený při zpracování, předávají na základě uzavřených smluv subjektu nakládajícímu s odpady, který jej využívá k výrobě energie, nebo vývozcům odpadů, který jej vyvážejí za účelem energetického využití do jiných členských států;

3) mají vážicí zařízení v místě, kde je komunální odpad zpracováván oddělováním odpadu z výrobků nebo obalů za účelem jeho recyklace nebo energetického využití, nebo mají uzavřenou smlouvu o poskytování služeb vážení se společností poskytující takové služby.“

Článek 57. Změna článku 34³²

1. Ustanovení čl. 34³² odst. 1 bod 5 se mění takto:

„5) hradit náklady na sběr, shromažďování, přepravu a zpracování odpadu z tabákových výrobků s filtry a/nebo filtrů prodáváných pro použití společně s tabákovými výrobky, odhozeného do veřejných systémů sběru a volně pohozeného odpadu, uvedené v bodech 2 a 3 tohoto odstavce, včetně nákladů na stanovení referenčních hodnot uvedených v odstavci 6 tohoto článku, jakož i náklady na organizaci a provádění vzdělávání a informování veřejnosti uvedené v bodě 4 tohoto odstavce;“.

2. Článek 34³² odst. 4 se mění a zní takto:

„4. Prostředky určené na úhradu nákladů uvedených v bodě 5 odstavce 1 tohoto článku odvádějí výrobci a dovozci tabákových výrobků s filtry a/nebo filtrů prodáváných pro použití společně s tabákovými výrobky na účet instituce pověřené ministrem životního prostředí, a to ve lhůtách a postupem stanovenými ministrem životního prostředí. Výši těchto prostředků vypočítává a rozděluje mezi obce instituce pověřená ministrem životního prostředí. Výrobci a/nebo dovozci tabákových výrobků s filtry a/nebo filtrů prodáváných pro použití společně s tabákovými výrobky hradí náklady na služby uvedené v bodech 2 a 3 odstavce 1 tohoto článku související s činnostmi vykonávanými obcemi pouze do výše nákladů nezbytných pro hospodárné poskytování těchto služeb; prostředky se vypočítávají a rozdělují při dodržení zásady transparentnosti.“

3. Ustanovení článku 34³² se doplňuje o odstavec 5 v tomto znění:

„5. Výrobci a/nebo dovozci tabákových výrobků s filtry a/nebo filtrů prodáváných pro použití společně s tabákovými výrobky financují náklady uvedené v bodech 2 a 3 odstavce 1 tohoto článku za předchozí kalendářní rok poměrně podle hmotnosti odpadu z těchto výrobků odhozeného do veřejných systémů sběru a volně pohozeného odpadu a podle svého podílu na trhu, který instituce pověřená vládou vypočítává prostřednictvím instituce pověřené ministrem životního prostředí na základě množství tabákových výrobků s filtry a/nebo filtrů prodáváných pro použití společně s tabákovými výrobky uvedených výrobcem a/nebo dovozcem na trh Litevské republiky ve vykazovaném období.“

4. Ustanovení článku 34³² se doplňuje o odstavec 6 v tomto znění:

„6. Při výpočtu množství odpadu z tabákových výrobků s filtry a/nebo filtrů prodáváných pro použití společně s tabákovými výrobky, odhozených do veřejných sběrných systémů a odpadu, na jehož základě se stanoví financování uvedené v odstavci 4 tohoto článku, se vychází z údajů z průzkumů prováděných podle postupu stanoveného ministrem životního prostředí a z referenčních čísel stanovených ministrem životního prostředí, které určují, kolik tabákových výrobků s filtry a/nebo filtrů prodáváných pro použití spolu s tabákovými výrobky:

1) je spotřebováno na veřejných místech (na veřejných plážích, u vodních ploch a na jejich březích, v lesích, parcích, na náměstích, parkovištích, zastávkách, silničních okrajích a podobných místech spravovaných obcí) z celkového množství uvedeného na trh v Litevské republice;

2) spotřebovaných na veřejných místech (na veřejných plážích, u vodních ploch a na jejich březích, v lesích, parcích, na náměstích, parkovištích, zastávkách, silničních okrajích a podobných místech spravovaných obcí) a vyhozených do veřejných sběrných systémů (množství odpadu vyhozeného do veřejných sběrných systémů);

3) odpadky vzniklé na veřejných místech (na veřejných plážích, u vodních ploch a na jejich březích, v lesích, parcích, na náměstích, parkovištích, zastávkách, silničních okrajích a podobných místech spravovaných obcí), které jsou nesprávně vyhozeny (kolik odpadu vzniká).“

5. Ustanovení článku 34³² se doplňuje o odstavec 7 v tomto znění:

„7. Referenční hodnoty uvedené v odstavci 6 tohoto článku se vypočítávají na základě množství odpadu z tabákových výrobků s filtry a/nebo filtrů prodávaných pro použití spolu s tabákovými výrobky, odhozených do veřejných sběrných systémů, a hmotnosti odpadu, na jehož základě se stanoví financování uvedené v odstavci 4 tohoto článku, stanoví ministr životního prostředí na tři kalendářní roky nejpozději do konce běžného tříletého kalendářního období.“

Článek 58. Zrušení článků 34³³ a 34³⁴

Články 34³³ a 34³⁴ se prohlašují za neplatné.

Článek 59. Změna článku 34³⁵

1. Ustanovení čl. 34³⁵ odst. 1 bod 4 se mění takto:

„4) hradit náklady na sběr, shromažďování, přepravu a zpracování odpadů z vlhčených ubrousků a/nebo vzduchových balonků uvedené v bodě 2 této části, včetně nákladů na stanovení referenčních čísel uvedených v odstavci 6 tohoto článku, jakož i náklady na organizaci a provádění osvěty a informování veřejnosti uvedené v bodě 3 této části;“.

2. Článek 34³⁵ odst. 4 se mění a zní takto:

„4. Prostředky určené na úhradu nákladů uvedených v bodě 4 odstavce 1 tohoto článku odvádějí výrobci a dovozci vlhčených ubrousků a/nebo balonků na účet instituce pověřené ministrem životního prostředí, a to ve lhůtách a postupem stanovenými ministrem životního prostředí. Výši těchto prostředků vypočítává a rozděluje mezi obce instituce pověřená ministrem životního prostředí. Výrobci a/nebo dovozci vlhčených ubrousků a/nebo balonků hradí náklady na služby uvedené v bodech 2 a 3 odstavce 1 tohoto článku související s činnostmi

vykonávanými obcemi pouze do výše nákladů nezbytných pro hospodárné poskytování těchto služeb; prostředky se vypočítávají a rozdělují při dodržení zásady transparentnosti.“

3. Ustanovení článku 34³⁵ se doplňuje o odstavec 5 v tomto znění:

„5. Výrobci/dovozci vlhčených ubrousků a/nebo balónků a/nebo dovozci jsou povinni financovat náklady uvedené v odstavci 1 bodě 2 tohoto článku za uplynulý kalendářní rok úměrně podle hmotnosti takového odpadu a úměrně podle podílu na trhu, který je vypočítán orgánem pověřeným ministrem životního prostředí v souladu s postupem stanoveným orgánem pověřeným vládou na základě množství vlhčených ubrousků a/nebo vzduchových balonků.“

4. Ustanovení článku 34³⁵ se doplňuje o odstavec 6 v tomto znění:

„6. Při výpočtu hmotnosti odpadu z vlhčených ubrousků a/nebo vzduchových balonků, na jehož základě se stanoví financování uvedené v odstavci 4 tohoto článku, se vychází z údajů z průzkumů prováděných podle postupu stanoveného ministrem životního prostředí a z referenčních čísel stanovených ministrem životního prostředí, která určují, kolik vlhčených ubrousků a/nebo balónků:

1) je spotřebováno na veřejných místech (na veřejných plážích, u vodních ploch a na jejich březích, v lesích, parcích, na náměstích, parkovištích, zastávkách, silničních okrajích a podobných místech spravovaných obcí) z celkového množství uvedeného na trh v Litevské republice;

2) odpadky vzniklé na veřejných místech (na veřejných plážích, u vodních ploch a na jejich březích, v lesích, parcích, na náměstích, parkovištích, zastávkách, silničních okrajích a podobných místech spravovaných obcí), které jsou nesprávně vyhozeny (kolik odpadu vzniká).“

5. Ustanovení článku 34³⁵ se doplňuje o odstavec 7 v tomto znění:

„7. Referenční hodnoty uvedené v odstavci 6 tohoto článku, sloužící k výpočtu hmotnosti odpadů z vlhčených ubrousků a/nebo balónků, na jejichž základě se stanoví financování uvedené v odstavci 4 tohoto článku, stanoví ministr životního prostředí na tři kalendářní roky, a to nejpozději do konce běžného tříletého kalendářního období.“

Článek 60. Zrušení článků 34³⁶ a 34³⁷

Články 34³⁶ a 34³⁷ se prohlašují za neplatné.

Článek 61. Změna článku 35

1. V článku 35 se odstavec 2 mění následovně:

„2. Škody vzniklé v důsledku neorganizování nebo nesprávného organizování nakládání s komunálním odpadem a jiným odpadem vznikajícím v domácnostech, s odpadky a odpady, u nichž nelze určit držitele nebo který neexistuje, se hradí z rozpočtu příslušné obce.“

2. K článku 35 se doplňuje níže uvedený odstavec 3:

„3. Po obdržení oznámení o uložení finanční sankce Evropskou komisí vůči Litevské republice za nesplnění cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 písm. c), d) a e) a/nebo odst. 5 směrnice [2008/98/ES](#) v daném kalendářním roce (dále v tomto odstavci jen „finanční sankce“), obec, která nesplnila kvantitativní cíle stanovené pro tuto obec v Národním plánu předcházení vzniku odpadů a nakládání s nimi (dále jen „NWPMP“) schváleném vládou pro oddělený sběr a recyklaci komunálního odpadu (dále v tomto odstavci jen „obecní kvantitativní cíle“), se podílí na úhradě finanční sankce. Výši příspěvků každé obce (dále jen „VP“) vypočítá Ministerstvo životního prostředí podle vzorce: $VP = (\text{výše finanční sankce}) \times (\text{množství odpadu, které chybí k dosažení kvantitativních cílů obce v příslušném kalendářním roce, za který byla finanční sankce uložena}) / (\text{celkové množství odpadu všech obcí, které nesplnily kvantitativní cíle obce, chybějící k dosažení kvantitativních cílů stanovených pro tyto obce v příslušném kalendářním roce, za který byla uložena finanční sankce}) \times 0,8$.“

Článek 62. Změna článku 35¹

Ustanovení čl. 35¹ odst. 1 se mění takto:

„1. Články 7, 34¹, 34², 34³, 34⁴, 34⁵, 34⁶, 34⁷, 34⁸, 34⁹, 34¹², 34¹³, 34¹⁵, 34¹⁶, 34¹⁷, 34¹⁸, 34¹⁹, 34²⁰, 34²³, 34²⁵, 34²⁷, 34²⁸, 34²⁹, 34³¹, 34³², 34³⁵, 34³⁸, 34³⁹ a 34⁴⁰ tohoto zákona, týkající se registrace, vedení evidence, předkládání zpráv, vydávání dokladů potvrzujících zpracování odpadu z výrobků a/nebo obalů, předkládání bankovní záruky a/nebo smlouvy o pojištění záruky, jakož i udělování licencí k organizování nakládání s odpadem z výrobků a/nebo obalů, se provádějí prostřednictvím Jednotného informačního systému pro evidenci výrobků, obalů a odpadů.“

Článek 63. Změna článku 35¹

Ustanovení čl. 35¹ odst. 1 se mění takto:

„1. Články 7, 34¹, 34², 34³, 34⁴, 34⁵, 34⁷, 34⁸, 34⁹, 34¹², 34¹³, 34¹⁵, 34¹⁶, 34¹⁷, 34¹⁸, 34¹⁹, 34²³, 34²⁵, 34²⁷, 34²⁸, 34²⁹, 34³¹, 34³², 34³⁵, 34³⁸, 34³⁹ a 34⁴⁰ tohoto zákona, týkající se registrace, vedení evidence, předkládání zpráv, vydávání dokladů potvrzujících zpracování odpadu z výrobků a/nebo obalů, předkládání bankovní záruky a/nebo smlouvy o pojištění záruky, jakož i udělování licencí k organizování nakládání s odpadem z výrobků a/nebo obalů, se provádějí prostřednictvím Jednotného informačního systému pro evidenci výrobků, obalů a odpadů.“

Článek 64. Vstup v platnost, provádění a uplatňování zákona

1. Článek 11 odst. 32, článek 46 odst. 4, článek 48, článek 49 odst. 4 a 5 a články 57, 58, 59 a 60 tohoto zákona nabývají účinnosti dne 31. prosince 2025.
2. Článek 11 odst. 29, článek 24, článek 26 odst. 3, 5 a 6, článek 27, článek 28 odst. 2, 3, 5 a 6, články 30 a 31, článek 35 odst. 3, článek 36 odst. 2, články 39, 41, 42 a 44, článek 46 odst. 1, 2, 3 a 5 a články 50, 53 a 63 tohoto zákona nabývají účinnosti dne 1. ledna 2026.
3. Článek 6 odst. 1 tohoto zákona nabývá účinnosti dne 1. dubna 2026.
4. Článek 2 odst. 3, článek 25 odst. 3 a článek 56 tohoto zákona nabývají účinnosti dne 1. května 2026.
5. Články 4 a 7, článek 11 odst. 1, 2, 4, 5, 6, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 22, 24, 25, 26, 27, 30 a 31, článek 12 odst. 2 a 3 a články 15, 16, 18, 20 a 21 tohoto zákona nabývají účinnosti dne 1. června 2026.
6. Článek 13 tohoto zákona nabývá účinnosti dne středa 1. července 2026.
7. Článek 11 odst. 19 a 23 tohoto zákona nabývají účinnosti dne 1. září 2026.
8. Článek 32 odst. 3 a 4, článek 35 odst. 1 a 2, článek 36 odst. 1, článek 37 a článek 61 odst. 2 tohoto zákona nabývají účinnosti dne 1. ledna 2027.
9. Státní rada pro regulaci energetiky přijme do 31. května 2026 prováděcí právní předpis uvedený v čl. 31² odst. 2 zákona Litevské republiky o nakládání s odpady ve znění článku 20 tohoto zákona.
10. Vláda Litevské republiky nebo jí pověřený orgán přijme do 31. prosince 2025 prováděcí právní předpis uvedený v čl. 34⁴ odst. 1 bodě 7 zákona o nakládání s odpady ve znění čl. 28 odst. 2 tohoto zákona.
11. Vláda přijme do 30. června 2026 prováděcí právní předpis uvedený v čl. 30² odst. 3 zákona o nakládání s odpady ve znění článku 13 tohoto zákona.
12. Vláda nebo jí pověřený orgán přijme do 31. prosince 2026 prováděcí právní předpis uvedený v čl. 34⁷ odst. 1 bodě 5 zákona o nakládání s odpady ve znění čl. 32 odst. 3 tohoto zákona.
13. Ministr životního prostředí přijme do 31. října 2025 prováděcí právní předpisy uvedené v čl. 34³² odst. 4, 5 a 6 zákona o nakládání s odpady ve znění čl. 57 odst. 2, 3 a 4 tohoto zákona a v čl. 34³⁵ odst. 4, 5 a 6 zákona o nakládání s odpady ve znění čl. 59 odst. 2, 3 a 4 tohoto zákona.
14. Ministr životního prostředí přijme do 31. prosince 2025 prováděcí právní předpis uvedený v čl. 34¹⁸ odst. 13 zákona o nakládání s odpady ve znění čl. 39 odst. 4 tohoto zákona.
15. Ministr životního prostředí přijme do 31. března 2026 prováděcí právní předpisy uvedené v návěti čl. 7 odst. 1 před dvojtečkou a v čl. 7 odst. 1 bodě 3 zákona o nakládání s odpady ve znění čl. 6 odst. 1 a 2 tohoto zákona.

16. Ministr životního prostředí přijme do 1. května 2026 prováděcí právní předpis uvedený v čl. 34³¹ odst. 1 zákona o nakládání s odpady ve znění čl. 56 odst. 1 tohoto zákona.

17. Ministr životního prostředí přijme do 31. května 2026 prováděcí právní předpisy uvedené v čl. 6 odst. 2 zákona o nakládání s odpady ve znění článku 4 tohoto zákona a v čl. 11² odst. 3 zákona o nakládání s odpady ve znění článku 7 tohoto zákona.

18. Ministr životního prostředí přijme do 31. srpna 2026 prováděcí právní předpis uvedený v čl. 30 odst. 8 zákona o nakládání s odpady ve znění čl. 11 odst. 23 tohoto zákona.

19. Obecní zastupitelstva přijmou do 31. května 2026 prováděcí právní předpisy uvedené v čl. 31² odst. 1 a 4 zákona o nakládání s odpady ve znění článku 20 tohoto zákona.

20. Obecní zastupitelstva s ohledem na ustanovení čl. 30 odst. 3 (návěti před dvojtečkou, body 2, 4, 6, 8, 11–20), odst. 4, 7, 10, 10¹, 12, 13, 17 a 18 zákona o nakládání s odpady ve znění čl. 11 odst. 1, 2, 4, 5, 6, 9–18, 20, 22, 24, 25, 26, 27, 30 a 31 tohoto zákona a ustanovení čl. 30⁵ odst. 1 a 3 ve znění článku 15 tohoto zákona změní do 31. května 2026 prováděcí právní předpisy uvedené v čl. 31 odst. 1 zákona o nakládání s odpady.

21. Obecní zastupitelstva s ohledem na ustanovení čl. 30 odst. 3 bodu 21 a odst. 8 zákona o nakládání s odpady ve znění čl. 11 odst. 19 a 23 tohoto zákona změní nejpozději do 31. srpna 2026 prováděcí právní předpisy uvedené v čl. 31 odst. 1 zákona o nakládání s odpady.

22. Obecní zastupitelstva přijmou do 31. prosince 2026 prováděcí právní předpisy uvedené v čl. 30² odst. 10 zákona o nakládání s odpady ve znění článku 13 tohoto zákona.

23. Článek 57 tohoto zákona se použije při náhradě nákladů od prvního roku, v němž nabyla účinnosti ustanovení čl. 34³² odst. 1 zákona o nakládání s odpady.

24. První 3leté kalendářní období, pro které ministr životního prostředí stanoví referenční hodnoty pro tabákové výrobky s filtry a/nebo filtry prodávané pro použití společně s tabákovými výrobky, začíná rokem, v němž nabyla účinnosti ustanovení čl. 34³² odst. 1 zákona o nakládání s odpady.

25. Článek 59 tohoto zákona se použije při náhradě nákladů od prvního roku, v němž nabyla účinnosti ustanovení čl. 34³⁵ odst. 1 zákona o nakládání s odpady.

26. První 3leté kalendářní období, pro které ministr životního prostředí stanoví referenční hodnoty pro vlhčené ubrousky a/nebo balónky, začíná rokem, v němž nabyla účinnosti ustanovení čl. 34³⁵ odst. 1 zákona o nakládání s odpady.

27. Řízení týkající se vydávání licencí na organizaci nakládání s odpady z výrobků a obalů, pozastavení platnosti, zrušení pozastavení platnosti a zrušení platnosti, která byla zahájena před dnem nabytí účinnosti článků 47, 49 a 52 tohoto zákona, se dokončí v souladu s postupy platnými ke dni nabytí účinnosti článků 47, 49 a 52 tohoto zákona platné postupy pro vydávání

licencí na organizaci nakládání s odpady z výrobků a obalů, jejich pozastavení platnosti, zrušení pozastavení platnosti a zrušení platnosti.

28. Na osoby, jimž byla zrušena platnost licencí na organizaci nakládání s odpady z výrobků a obalů před dnem nabytí účinnosti článku 54 tohoto zákona, se použijí ustanovení § 34²⁹ odst. 3 zákona o nakládání s odpady, jak jsou uvedena v § 54 tohoto zákona.

29. Název „Státní registr subjektů nakládajících s odpady“ používaný v jiných zákonech odpovídá názvu „Informační systém registru subjektů nakládajících s odpady“.

Tímto prohlašuji, že tento zákon byl schválen parlamentem (Seimas) Litevské republiky.

Prezident republiky

Gitanas Nausėda